

KONTRA

**Ολο το ρεπορτάζ για το
παζάρι στις Βρυξέλλες**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Εκλογή Παυλόπουλου
Αρμονική συγκατοίκηση
«αριστεράς»-δεξιάς**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Το τέλος των ιδεολογημάτων

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Να καταργηθούν όλες
οι ατομικές συμβάσεις
εργασίας**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Νομική υπηρεσία ΥΠΑΠΕΝ

**Δεν μπορεί να φτιάξει
γήπεδο ο Μελισσανίδης!**

ΣΕΛΙΔΑ 12

**Να κλείσουν ΟΛΑ τα στρατόπεδα
συγκέντρωσης**

**Χαρτιά στους
μετανάστες και τους
πρόσφυγες**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Βενεζουέλα
Προδιαγεγραμμένος κατήφορος**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 812 - 20 Φλεβάρη 2015

www.eksegersi.gr

**Παράταση του Μνημόνιου-2
ως γέφυρα προς το
ΜΝΗΜΟΝΙΟ-3**

Scripta... Verba...

Εγώ τη γνώρισα ως ευγενικό άνθρωπο. Δεν είναι τόσο αυστηρή, όσο θα περίμενε κανείς από τα δημοσιεύματά του Τύπου. Εκτιμώ πως η κ. Μέρκελ είναι πολιτικός με γνώση της πραγματικότητας, που δεν ενδιαφέρεται να θέσει το μέλλον της Ευρώπης σε κίνδυνο.

Αλέξης Τσίπρας (Stern)

Γλείψιμο μεν, αλλά πιο προσεκτικό. Μην γίνει και Μπαρουφάκης...

Χαίρομαι να διαπιστώνω ότι μετά την τοποθέτησή σας σήμερα μπορούμε να πούμε «ναι, υπάρχει εδώ πέρα καταστατική, μνημονιακή πλειοψηφία», από τη στιγμή που αποδεχόσαστε το 70% των μεταρρυθμίσεων του υφιστάμενου μνημονίου.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Προς Μπαρουφάκη ο έπαινος. Πολιτική σπέκουλα; Ναι, αλλά μήπως δεν τα είπε αυτά ο Μπαρουφάκης;

Μη νομίζουν οι κυρίαρχοι κύκλοι της ΕΕ και η κ. Μέρκελ ότι θα μας εκβιάσουν. Αν νομίζουν ότι θα μας εκβιάζουν απευθύνονται σε λάθος χώρα και άλλο λαό. Αν συνεχίσει έτσι η ΕΕ θα έχει ίσως την ίδια τύχη που είχε ο Υπαρκτός Σοσιαλισμός.

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Κόψε κάτι, ρε μεγάλε, γιατί σε λίγο θα χρειαστείς ν' απολογηθείς πάλι. Εντάξει, σε πείραξε ο κυνισμός του Μπαρουφάκη και η σπέκουλα του Κυριάκου, αλλά είσαι αρκετά έμπειρος για να ξέρεις τι γίνεται.

Αποφασιστικό βήμα για πολιτική συμφωνία χωρίς τρόικα και μνημόνιο.

Βαγγέλης Διαμαντόπουλος

Καλά δε ντρέπεσαι να λες τέτοια ψέματα; Την Τρόικα βλέπετε σήμερα και το Μνημόνιο υπογράφετε. Καλωσορίσατε με 4 χρόνια καθυστέρηση.

Αδωνις Γεωργιάδης

Διάλογος πολιτικών γιγάντων από το twitter!

Ο πρωθυπουργός πρέπει να φρενάρει κάποιους υπουργούς του, οι οποίοι εξαγγέλλουν παροχές, που ουσιαστικά θα εκτροχιάσουν δημοσιονομικά τη χώρα.

Σταύρος Θεοδωράκης

Ενας συνδυασμός από trendy Βενιζέλο και... κεντρώο Σαμαρά, πρόθυμος να συμμετάσχει στην κυβέρνηση αν κάτι δεν πάει καλά και χρειάζεται νέο αίμα.

Σε αυτή την εθνική διαπραγμάτευση, χωρίς υστερόβουλες σκέψεις, ευχόμαστε όλοι η κυβέρνηση να τα καταφέρει. Και να επιτευχθούν βασικοί στρατηγικοί στόχοι.

Ντόρα Μπακογιάννη

Καρφιά στον Σαμαρά με κλασικό μητσοτακικό τρόπο: σφάξιμο με το βαμβάκι.

ΡΙΠΕΣ

♦ Ο Πασχάλης το είχε τραγουδήσει μια εποχή που ο Τσίπρας ακόμη δεν είχε γεννηθεί ♦ «Πίσω από τις λέξεις έρχετ' ο Αλέξης» ♦ Καλά, ωρέ συριζαϊκά θρασίμια, για πόσον καιρό νομίζετε ότι μπορείτε να κοροϊδεύετε τον κόσμο; ♦ Λαέ προδομένη, λαέ βασανισμένη ♦ Για μια ακόμη φορά ♦ Μεγάλη πλάκα είχαν οι ντεμέκ αριστεροί συριζαίοι, καθώς προσπαθούσαν να ερμηνεύσουν το 70% του Βαρουφάκη ♦ Δεν εννοούσε αυτό, δεν μεταφέρθηκαν σωστά οι θέσεις του, εμείς δεν υπάρχει περίπτωση να συμφωνήσουμε με τον πυρήνα του Μνημονίου και άλλα τέτοια ξεκαρδιστικά ♦ Τους άκουσε ο «αργίως νεοφιλελεύθερος» Στέφανος Μάνος και τους αποτελειώσε ♦ «Αυτοί που στηρίζουν την κυβέρνηση, τι θα υπερψηφίσουν απόψε; Την καθολική απόρριψη των μεταρρυθμίσεων του μνημονίου ή την αποδοχή του 70%;»

♦ «Οι δουλοπαροικίες τελειώσανε. Η ελπίδα έφτασε, το παρόν είναι εδώ» ♦ Υποκλιθείτε στο γίγαντα Γιάννη Μιχαλογιαννάκη, τον ηρωικό πρώην απεργό πείνας ♦ Ρούμπωσε και αυτή τη σουπιά, τον Ν. Κακλαμάνη, που του σύστησε να μη φωνάζει, γιατί κοκκίνισε ♦ «Δεν πειράζει. Εάν μου ανέβει η πίεση, καρδιολόγος είμαι, θα τη ρίξω μόνος μου» ♦ Κάθε μέρα που περνάει, του βγαίνει όλο και περισσότερο η τσογλανιά (για να μην πούμε τίποτα χειρότερο) του Σακελλαρίδη ♦ Η επιτυχέστερη ατάκα που ακούσαμε μέχρι στιγμής ♦ Αυτοί δεν είναι κυβέρνηση, είναι τσίρκο ♦ Ο αντιμνημονιακός Καμμένος υπήρξε ο πρώτος που χειροκρότησε την έλευση του νέου Μνημονίου ♦ Όλη η δουλειά ήταν να πάρει το υπουργείο Αμυνας ♦ Σιγά μην κάνει αντιμνημονιακά τσαλιμάκια τώρα που έχει ελικόπτερα και σκάφη στη διάθεσή του ♦ Τ' ακούς, Σαμαρά,

που δεν του έδωσες ούτε υφυπουργείο; ♦ Θυμόσαστε τι είχε γίνει ανάμεσα στις πρώτες και τις δεύτερες εκλογές του 2012; ♦ Με τον Καμμένο να πηγαίνει στον Παπούλια και να του προτείνει κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» με τον ίδιο υπουργό Αμυνας; ♦ Θυμάστε που μετά το διέψευδε και ανάγκασε τον Παπούλια να βγάλει ανακοίνωση που τον έκανε ρόμπα; ♦ Κορυφαία ατάκα λαϊκατζή προς συνάδελφό του που πουλούσε και λουλούδια από τον πάγκο του το περασμένο Σάββατο ♦ Του αγίου Βαλεντίνου τώρα το γιορτάζουν με μακαρονάκι κοφτό, όχι με λουλούδια ♦ Ο Ζαχαριάδης έγραψε την ιστορική επιστολή της 28ης Οκτώβρη του 1940 από τα μπουντρούμια της απομόνωσης της μεταδικτικής δικτατορίας ♦ Από εκεί μερικούς μήνες αργότερα οδηγήθηκε στο Νταχάου ♦ Ο Τσίπρας λέει ό,τι λέει και κάνει ό,τι κάνει από το πολυτελές

μέγαρο Μαξίμου, έδρα του εκάστοτε πρωθυπουργού της αστικής Ελλάδας ♦ Θα σου λέγαμε κάτι πολύ χοντρό, Μανώλη Γλέζο, αλλά σεβόμαστε την ηλικία σου ♦ (Μόνο την ηλικία, γιατί την όποια ιστορία σου έχεις φροντίσει ο ίδιος να την πετάξεις στα σκουπίδια, οπότε γιατί να τη σεβαστούμε εμείς;) ♦ «Τομή στη συνέχεια» ήταν ο τίτλος του editorial των «Νέων» το περασμένο Σάββατο ♦ Για τη συνέχεια πάσο, αλλά την τομή που την είδατε; ♦ Ακόμα και για το κασκόλ των 500 ευρώ, που του χάρισε η σύζυγός του, έγραψε στο twitter ο Μπαρουφάκης ♦ Ενας γόνος μεγαλοαστικής οικογένειας που παντρεύτηκε μια γόνο μεγαλοαστικής οικογένειας τι κασκόλ θα φόραγε, από το πανέρι; ♦ Με τους Αγγελοπουλαίους παρέα μεγάλωσε ο Μπαρουφάκης, μια Στράτου παντρεύτηκε ♦ Κι αυτό δεν κρύβεται ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Ο μετρ του συμβιβασμού ήταν ο Λένιν», είπε ο Ν. Φίλης. Και θυμήθηκε... το Μπρεστ Λιτόφσκ! Ο ηγέτης της πρώτης προλεταριακής επανάστασης στην Ιστορία έπεισε τους συντρόφους του να υπογράψουν μια άδικη συνθήκη, για να σώσουν την επανάσταση και να μπορέσουν να πολεμήσουν στο μέτωπο του εμφύλιου πολέμου ενάντια στους τσαρικούς και τους ιμπεριαλιστές προστάτες τους και ο Φίλης τον συγκρίνει με το τσίρκο του ΣΥΡΙΖΑ που υπογράφει τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής για να διαχειριστεί αποτελεσματικά τις τύχες της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας (και όχι του προλεταριάτου). Πόσο γελοίος μπορεί να γίνει μέσα σε λίγα λεπτά της ώρας κάποιος που περνιέται για σπουδαίος διανοούμενος!

Κ Γατόνια οι επικοινωνιολόγοι των ιμπεριαλιστών ηγετών, φρόντισαν να στείλουν το μήνυμά τους ακόμη και με τη

λεγόμενη οικογενειακή φωτογραφία που βγαίνει μετά από σύνοδο κορυφής. Όπως όλοι γνωρίζουμε, οι ηγέτες του γαλλογερμανικού άξονα συνήθως κάθονται στο κέντρο της πρώτης σειράς. Για λόγους ευγένειας θα έπρεπε να βάλουν κάπου κοντά τους τον Τσίπρα που ήταν το νέο πρόσωπο στη σύνοδο. Για να μην το κάνουν, φρόντισαν να διασκορπιστούν οι ίδιοι στην πίσω σειρά, η δε Μέρκελ φρόντισε να πάει πίσω από κάποιον ψηλότερό της, με αποτέλεσμα να μην φαίνεται καθόλου.

Κ Η εργαλειοθήκη δεν ήταν

εργαλειοθήκη του καλού ΟΟΣΑ, αλλά εργαλειοθήκη της κακής συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, είπε ο Τσίπρας όταν συναντήθηκε με τον Γκουρία. Αφιερωμένη εξαιρετικά σε κάθε συριζαίο η φωτογραφία του Γκουρία να παρουσιάζει την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, έχοντας δίπλα του τον Στουρνάρα.

Κ Ο πόνος του Βαγγέλη σε 733 λέξεις, με τις οποίες οδύρεται γιατί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κάνει τα ίδια και ο κόσμος τη χειροκροτεί, ενώ αυτόν τον αναθεματίζει! Τι να πεις, πρόεδρε, αχάριστος λα-

ός. Γι' αυτό και συ μην κάθεσαι άλλο, στείλ' τους όλους στο διάολο και αποσύρσου.

Κ Τον ίδιο πόνο έχει και ο Σαμαράς, αλλά δεν κάθεσαι να γράψει ανακοινώσεις-ποταμούς. Βάζει τον Μπουμπούκο και τον Καραγκούννη να τα λένε.

Κ Χρώσταγε μια υποχρέωση στην οικογένεια Μητσοτάκη ο Καμμένος και είπε να τη βγάλει, διαρρέοντας πως πρότεινε στον Τσίπρα τη Ντόρα για πρόεδρο της Δημοκρατίας. Πέραν τούτου ουδέν.

Κ Πείτε την ψευδεπίγραφη,

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τον προειδοποιώ λοιπόν ότι όσοι επιχειρούν να αποτρέψουν την εγκαθίδρυση της εθνικής ανεξαρτησίας στην Ελλάδα και όσοι προσπαθήσουν να εμποδίσουν τον ελληνικό λαό να βγάλει από το λαιμό τη θηλιά των δανειστών θα σπάσουν τα μούτρα τους!

Μανώλης Γλέζος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας, ημέρα ξεναγών, Μπαγκλαντές: Ημέρα μαρτύρων (1952) 21/2/1907: Οι μπολσεβίκοι Πάβελ Γκούλεφ και Μιχαήλ Φρούνζε εκτελούν τον υπαστυνόμο Νικήτα Περγόφ (Ρωσία) 21/2/1972: Οκτώ μέλη της RAF με μάσκες καρναβαλιού παίρνουν 285.000 μάσκα από την τράπεζα Παρακαταθηκών και Δανείων 21/2/1973: Κατάληψη Νομικής Αθηνών από 4.000 φοιτητές 21/2/1985: Εκτέλεση Νίκου Μουφεράτου και Γιώργου Ρουσέτη (17N) 22/2: Ινδία: Ημέρα μητέρας 22/2/1973: Φοιτητική διαδήλωση (Θεσσαλονίκη), πολλές συλλήψεις 22/2/1977: Βόμβα σε κατάστημα ΠΕΣΙΝΕ (ΕΛΑ) 22/2/1989: Τέσσερις βόμβες σε σπίτια (17N) 22/2/2008: Ευλοκοπείται μέχρι θανάτου από τρεις αστυνομικούς ο Σουδανός Abdulkarim Yahya Idris στην

περιοχή της Ομόνοιας 23/2: Ημέρα κατάποσης σπαθιών, Ρουιάννα: Ημέρα δημοκρατίας (1970), Μπρουνέι: Εθνική γιορτή, Λευκορωσία, Ουκρανία: Ημέρα υπερασπιστών της πατρικής γης, Τατζικιστάν: Ημέρα στρατού 23/2/1993: Χτύπημα ΔΟΥ Χαλανδρίου (17N) 24/2: Εσθονία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918), Γκάνα: Ημέρα απελευθέρωσης (1966), Μεξικό: Ημέρα σημαίας, Ρουμανία: Γιορτή άνοιξης 24/2/1929: Συμπλοκές στη Βιέννη μεταξύ 6.000 φασιστών και 18.000 σοσιαλιστών 24/2/1993: Εξουδετερώνονται δύο βόμβες (ΕΛΑ-1η Μάη) σε ΕΤΒΑ και ΕΤΕΒΑ 25/2: Κουβέιτ: Εθνική γιορτή, Φιλιππίνες: Ημέρα δύναμης του λαού 25/2/1931: Συγκέντρωση κατά της ανεργίας (Πειραιάς), συγκρούσεις με χωροφυλα-

κή, πολλοί τραυματίες και συλλήψεις 26/2: Πρωτοχρονιά Κινέζων, Κουβέιτ: Ημέρα απελευθέρωσης (1991) 26/2/1942: Απόδραση Νίκου Πλουμπίδη από τις φυλακές Τρίπολης 26/2/1957: Διαγραφή Νίκου Ζαχαριάδη από ΚΚΕ 26/2/1992: Πρώτη χρήση τηλεχειρισμού με στόχο διμοιρία των ΜΑΤ, δεκαεννέα αστυνομικοί και δύο περαστικοί τραυματίες (ΕΛΑ-1η Μάη) 26/2/1997: Αποφυλάκιση του Γεωργίου Παπαδόπουλου ζητούν με επιστολή στη βουλή 38 βουλευτές της ΝΔ 27/2: Δομινικανή Δημοκρατία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1844) 27/2/1939: Θάνατος Κωνσταντίνοβα Κρούσκαγια 27/2/1975: Απαγωγή συντηρητικού πολιτικού Πέτερ Λόρεντς και ανταλλαγή με κρατούμενους της RAF.

Ζόρια

Ο Περισσός θεωρεί πως θα ζορίσει τον ΣΥΡΙΖΑ, καταθέτοντας πρόταση νόμου που θα προβλέπει την κατάργηση των βασικότερων μνημονιακών ρυθμίσεων (πιθανόν να πρόκειται για σύμπτυξη προτάσεων νόμου που είχε καταθέσει και στην προηγούμενη Βουλή).

Ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί πως μπορεί να εκμεταλλευτεί το υπέρ του κλίμα που δημιουργήθηκε με το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης», ώστε να απορρίψει χωρίς ιδιαίτερο πολιτικό κόστος την πρόταση νόμου. Όλα θα γίνουν στην ώρα τους, όχι βιαστικά και όχι επιδιώκοντας τη ρήξη με τους εταίρους θα είναι αυτό που θ’ ακουστεί από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ. Και ο χορός των «αξιοπρεπών» θα σιγοντάρει την κυβέρνηση και θα καταγγέλλει εκείνους που θέλουν να γίνουν σε λίγες μέρες όσα δεν έγιναν επί τόσα χρόνια.

Μετά από λίγο καιρό, βέβαια, πολλοί απ’ αυτούς που σήμερα σιγοντάρουν, έχοντας φάει τη «φόλα», θα καταλάβουν τι συμβαίνει, αλλά δε θα είναι η πρώτη φορά που ο λαός θα αισθανθεί προδομένος. Το μόνο σίγουρο είναι πως από την κοινοβουλευτική διαδικασία δεν μπορεί να περάσει τίποτα προς όφελος του λαού. Όταν κάτι φιλολαϊκό περνάει από τη Βουλή, αυτό γίνεται ως αποτέλεσμα σκληρών αγώνων που έφεραν αποτέλεσμα.

Καλές οι κοινοβουλευτικές καντρίλιες, αλλά αυτές αφορούν τον Περισσό και το ΣΥΡΙΖΑ. Αν θέλουμε λύσεις στα εργατικά προβλήματα, δεν έχουμε παρά να τις διεκδικήσουμε στο μόνο πεδίο που διεκδικούνται: στους δρόμους των ταξικών αγώνων.

Ομηρος του Βούδα

Μπορεί να επιστράτευσε όλη την κοινοβουλευτική του εμπειρία και να έδωσε μια από τις καλύτερες παραστάσεις του στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, αποδομώντας στο μέγιστο βαθμό τις βασικές θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ, όμως ακόμη και τότε τα «σκάτωση» στο τέλος, κλείνοντας την ομιλία του με τα γνωστά ακροδεξιά θέματα, τα οποία από την πλειοψηφία των στελεχών της ΝΔ θεωρούνται ως η αιτία που η ΝΔ έχασε τις εκλογές με οχτώμισι μονάδες διαφορά.

Μετά πήγε στη σύσκεψη του ΕΛΚ στις Βρυξέλλες, τάχα για να υποστηρίξει τη διαπραγματευτική θέση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία έτσι κι αλλιώς έχει την απόλυτη πρωτοβουλία των κινήσεων, και ψήφισε μια απόφαση τελεσιγραφικού χαρακτήρα, βούτυρο στο ψωμί του ΣΥΡΙΖΑ, καθώς το ΕΛΚ κάλεσε την κυβέρνηση να εφαρμόσει τις δεσμεύσεις που είχαν αναληφθεί στο παρελθόν.

Τίποτα δεν του πάει καλά του Σαμαρά. Η ήττα στις εκλογές του έπεσε βαριά, οι πρώτες μετεκλογικές κινήσεις του προκειμένου να διαμορφώσει (τάχαμου) μια νέα ισορροπία ανάμεσα στο στελεχιακό δυναμικό της ΝΔ άφησαν αδιάφορους τους «βαρόνους» του κόμματος κι αυτός διαπράττει τη μια γκάφα μετά την άλλη, με αποτέλεσμα να του τη βγαίνει ακόμη και η... Ολγα Κεφαλογιάννη. Αμ’ το άλλο; Βάζει απέναντι σε στελέχη όπως ο Δένδιας, η Ντόρα, ο Κυριάκος, η Γιαννάκου, ο πολύπειρος στην ίντριγκα Ν. Κακλαμάνης, ο Αρούλης, τον...

Κικιλία. Πρόκειται πραγματικά για κατάντια. Ο Κικιλίας να εμφανίζεται σαν το alter ego του Σαμαρά, ενώ ο Βορίδης σιωπά και δεν εκτίθεται, χτίζοντας το δικό του μέλλον χωρίς να ταυτίζεται με το «σύστημα Σαμαρά».

Το μπαράζ των αντι-σαμαρικών υπήρξε απόλυτα συγχρονισμένο. Και ο συνασπισμός υπήρξε εντυπωσιακός: οι Καραμανλικοί, οι Μητσοτακικοί, στελέχη με «κεντρώα» στόφα όπως η Γιαννάκου, νεότεροι όπως ο Δένδιας και η Κεφαλογιάννη, ο «πορτ παρόλ» του Καραμανλή Αντώνιος, ο Νικήτας που πάει με οτιδήποτε αντι-σαμαρικό (κι ας υπήρξε συνοδοιπόρος του στην αλήστου μνήμης ΠΟΛΑ), ο Αρούλης που μυρίστηκε πολιτική ανάσταση και άφησε για λίγο τη Μύκονο, ακόμη και πρώην στενοί συνεργάτες του Σαμαρά, όπως ο Μιχελάκης, ακόμη και η Χάνι Πάλι Πετραλιά, που έχει και μια κόρη να φροντίσει. Όλοι αυτοί, όχι μόνο δεν άφησαν τίποτα να πέσει κάτω (ιδιαίτερο βάρος έριξαν στην ανακοίνωση του ΕΛΚ), αλλά πραγματοποίησαν και το γεύμα στην «Αθηναΐδα», στο οποίο έφαγαν Σαμαρά σοτέ με σος Χρύσανθου και Σταμάτη. Σπιταρώνες για να κάνουν ένα μυστικό δείπνο διαθέτουν και υπηρετικό προσωπικό άφθονο. Αυτοί, όμως, επέλεξαν ένα «ιν» εστιατόριο για να επισημοποιήσουν τη συμμαχία τους. Γι’ αυτό και φρόντισαν να δημοσιοποιήσουν τις τοποθετήσεις τους, οι οποίες συναντιούνται σ’ έναν κοινό τόπο: «δε θα επιτρέψουμε σε μια ακροδεξιά ομαδούλα να διαλύσει τη μεγάλη κεντροδεξιά παράταξη

που ίδρυσε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής».

Κερασάκι στην τούρτα του γεύματος των αντι-σαμαρικών ήταν η δήλωση της Γιαννάκου ότι μια αντιπροσωπία τους θα συναντηθεί με τον Κ. Καραμανλή, προκειμένου να του ζητήσει να μην εγκαταλείψει την παράταξη, αλλά να παρέμβει για να την επαναφέρει στις ιδρυτικές της ράγες. Ο Καραμανλής σε ρόλο Βούδα, αφού συναντήθηκε με τους πάντες (από Ντόρα και Δένδια, μέχρι Μείμαράκη και Νικήτα), φρόντισε να διαρρεύσει πως προτίθεται να μην παραστεί στη συνεδρίαση της ΚΟ της ΝΔ που ήταν προγραμματισμένη για χτες και τελικά αναβλήθηκε.

Ο Σαμαράς δεν μπορούσε να περιμένει άλλο. Σήκωσε το τηλέφωνο και απευθύνθηκε ο ίδιος στον Καραμανλή, ζητώντας του στήριξη. Τι πήρε; Μια διαρροή ότι «δεν ευνοεί κινήσεις που торπιλίζουν τη συνοχή του κόμματος» (αυτό, όμως, θα μπορούσε να αφορά εξίσου και το σαμαρικό στρατόπεδο) και μια άρνηση να καταδικάσει οποιαδήποτε από τις παρεμβάσεις που έχουν κάνει τις τελευταίες μέρες στελέχη του κόμματος.

Ο Σαμαράς είναι ομηρος του Βούδα της Ραφήνας, ο οποίος φαίνεται να το καταδιασκεδάζει. Όπως έχουμε ξαναγράψει, ο Καραμανλής θα κινηθεί μόνον όταν θα δημιουργηθούν προϋποθέσεις για να νικήσει τον Τσίπρα. Μέχρι τότε θα «ροκανίζει» τον Σαμαρά (για να μην του επιτρέψει να δυναμώσει ξανά), χωρίς να αποκλείεται και η αναζήτηση κάποιας μεταβατικής λύσης, μέχρι να ξανακληθεί ο Βούδας.

Τα πουλέν του «εκσυγχρονισμού»

Όταν κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ του Γιωργάκη, συνηθίζαμε να μετράμε ανθρώπους του Σημίτη που είχαν απλωθεί στα κυβερνητικά πόστα. Τώρα που κυβερνά ο ΣΥΡΙΖΑ, μετράμε ανθρώπους του Γιωργάκη πάλι στα οικονομικά πόστα. Πρώτος και καλύτερος ο Μπαρουφάκης. Σύμβουλος του μέχρι το 2006, πριν το ΠΑΣΟΚ κερδίσει τις εκλογές. Γιατί τσακώθηκαν δεν το γνωρίζουμε. Στην ίδια κατηγορία ανήκει και ο Κοτζιάς που τα ‘σπασε με τον Γιωργάκη αργότερα, όταν έβαλε υπουργό Εξωτερικών τον Δρούσσα και ο Κοτζιάς πικράθηκε γιατί ζαχάρωνε τη θέση για πάρτη του.

Μετά είναι η Κατσέλη. Δεν χρειάζεται συστάσεις. Υπουργός Οικονομίας στο πρώτο Μνημόνιο, υπουργός Εργασίας στη συνέχεια, υπερασπίστηκε το «πρόγραμμα» και εφάρμοσε με συνέπεια τις επιταγές του στα υπουργεία που διηύθυνε.

Και φτάνουμε στους «άτυπους» και «άμισθους» (έτσι εμφανίζονταν επί Γιωργάκη, έτσι εμφανίζονται και επί Μπαρουφάκη) συμβούλους. Τζέιμς Γκαλμπρέιθ και Ελενα Παναρίτη. Ο πρώτος είναι μακριά και δεν αντιλαμβανόμαστε σε τι ακριβώς συμβουλεύει. «Λόμπινγκ» στα αμερικάνικα ΜΜΕ και στα think tanks κάνει. Η Παναρίτη, όμως, ήρθε στην Ελλάδα (επί Γιωργάκη) για να μείνει. Και ήρθε με τις δάφνες του πρώην στελέχους της Παγκόσμιας Τράπεζας, που διέπρεψε (καμαρώνει ότι πήρε βραβείο) στο Περού του στυγνού και ματοβαμμένου δικτάτορα Αλμπέρτο Φουχιμόρι! Έχει βγάλει, μάλιστα, και μερικά βιβλία στα οποία παρουσιάζει τα κατορθώματά της στο Περού. Απ’ αυτά ξεχωρίζουμε το πλέον... εύγλωττο: «Το φαινόμενο Φουχιμόρι: Κυβερνητική μεταρρύθμιση μέσω της άμεσης δημοκρατίας» (1995). Υποθέτουμε πως όποιος το διαβάσει θα πληροφορηθεί πώς μια από τις πιο στυγνές δικτατορίες της Λατινικής Αμερικής εφάρμοσε την... άμεση δημοκρατία. Για όσους δεν το γνωρίζουν: ο δικτάτορας Φουχιμόρι αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το Περού το 2000 (έμεινε στην εξουσία μια οκταετία, μετά το πραξικόπημα του 1992). Καταδικάστηκε σε 25 χρόνια φυλάκισης για δολοφονίες, κατάχρηση εξουσίας, υπεξαίρεση χρήματος και διαφθορά.

Ο Γιωργάκης, με τους γνωστούς δεσμούς με τις ΗΠΑ, την κουβάλησε στην Ελλάδα, τη φόρεσε καπέλο στο ΠΑΣΟΚ και την έκανε βουλευτή Επικρατείας (με σταυρό δε θα είχε καμιά τύχη). Και η κα Παναρίτη έδωσε ρέστα υπεραπιζόμενη τη μνημονιακή πολιτική. «Δεν είναι το θέμα μας να κόψουμε λίγο τους μισθούς και τις συντάξεις. Και όχι λίγο, πολύ. Το θέμα μας είναι να πάψουμε να έχουμε ελλείμματα», δήλωνε στο ραδιόφωνο της ΝΕΤ, στις 17 Μάη του 2011.

Αυτή η κυρία, λοιπόν, είναι σήμερα σύμβουλος του υπουργού Οικονομικών της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου. Κάποιοι στον ΣΥΡΙΖΑ γκρινιάζουν. Κάποιοι θυμήθηκαν ένα άρθρο της «Αυγής» στις 3.5.2012 υπό τον εύγλωττο τίτλο «Ο “ύποπτος” ρόλος της κ. Παναρίτη...». Αυτά, όμως, δεν πτοούν επαγγελματίες όπως η Παναρίτη και ο Μπαρουφάκης. Η Παναρίτη παρέμεινε στις Βρυξέλλες και πήρε μέρος στις υπό τον Τσακαλώτο διαπραγματεύσεις με τα «τεχνικά κλιμάκια» (την τρόικα δηλαδή).

Το πρόβλημα δεν είναι, φυσικά, τα πρόσωπα αλλά ο ρόλος που παίζουν. Εδώ και χρόνια, από την εποχή του Α. Παπανδρέου ακόμη, όλες οι κυβερνήσεις κουβαλούν τεχνοκρατικά στελέχη που προηγουμένως είχαν υπηρετήσει σε διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς (ΔΝΤ, ΟΟΣΑ, Παγκόσμια Τράπεζα) και τα τοποθετούν σε καίρια πόστα. Δεν τα επιλέγουν με βάση τις ικανότητές τους, αλλά με βάση τον αμοραλισμό και τον πολιτικό κυνισμό που χαρακτηρίζει αυτά τα στελέχη. Είναι ικανά να στέλνουν κόσμο στον κοινωνικό Καιάδα σαν να κάνουν μια απλή διεκπεραίωση.

Κρυάδα από Παππά

«Η ΕΡΤ θα ξαναλειτουργήσει από μηδενική βάση, γιατί θέλουμε να συγκρουστούμε με τις παθογένειες, την ευνοιοκρατία και τις **σπατάλες** του παρελθόντος. Οι **διευρυμένες μισθολογικές διαφοροποιήσεις** και οι **έντονοι μισθολογικοί κατακερματισμοί της πρώην ΕΡΤ** δεν είναι στα σχέδιά μας».

Τάδε έφη ο υπουργός Επικρατείας Ν. Παππάς (συνέντευξη στην ΕφΣυν). Η ομοιότητα με δηλώσεις που έκαναν στο παρελθόν όλοι οι πρωθυπουργοί και οι αρμόδιοι υπουργοί, στρώνοντας το δρόμο στο λουκέτο που έβαλαν οι Σαμαράς-Στουρνάρας το καλοκαίρι του 2013, είναι καταπληκτική. Αλλωστε, όλες οι κυβερνήσεις επικαλούνται «προνόμια», «αδικίες», «διαφορές», κάθε φορά που θέλουν να χτυπήσουν εργατικά δικαιώματα. Την ψαλίδα την κλείνουν πάντοτε προς τα κάτω, ποτέ προς τα πάνω.

Η κυβέρνηση έχει ανακοινώσει την επανασύσταση της ΕΡΤ, αλλά ακόμη δεν έχει πει πόσα κανάλια και πόσα ραδιόφωνα θα έχει, πόσους εργαζόμενους και με τι συμβάσεις. Η πρόταση νόμου που θα καταθέσει ο Παππάς σίγουρα δε θα ικανοποιήσει τους εργαζόμενους που απολύθηκαν και δεν επαναπροσλήφθηκαν στη ΝΕΡΙΤ. Θα ικανοποιήσει όμως, σίγουρα κάποια λαμόγια που περιμένουν τη νέα ευκαιρία. Γιατί κάθε κυβέρνηση θέλει να ελέγχει το κρατικό ραδιοτηλεοπτικό δίκτυο και για να το κάνει αυτό πρέπει να βρει τα σωστά λαμόγια, αδιαφορώντας για την τιμή (μήπως θα πληρώσει από την τσέπη της;).

Κουρέλιασαν το αστικό Σύνταγμα

«Αν δεν επιτευχθεί ούτε και στην τρίτη ψηφοφορία η αυξημένη αυτή πλειοψηφία (σ.σ. για την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας), η Βουλή διαλύεται μέσα σε δέκα ημέρες από την ψηφοφορία, και προκηρύσσεται εκλογή για ανάδειξη νέας Βουλής».

Η Βουλή που αναδεικνύεται από τις νέες εκλογές, αμέσως μόλις συγκροτηθεί σε σώμα, εκλέγει με ονομαστική ψηφοφορία Πρόεδρο της Δημοκρατίας».

Σύνταγμα της Ελλάδας, άρθρο 32, παρ. 4

Κουρέλι το έκαναν το αστικό Σύνταγμα και οι -κατά τα άλλα θεσμολάγνοι- του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτοί που κατηγορούσαν τους προκατόχους τους συνεχώς και αδιαλείπτως (και καθόλου άδικα) για συνεχείς παραβιάσεις του Συντάγματος, συμπεριφέρονται στον καταστατικό χάρτη της ελληνικής αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας με τον ίδιο εργαλειακό τρόπο. «Αναμετρώνται με την Ιστορία» και αυτοί, όπως τους έλεγε ο (και συνταγματολόγος) Βενιζέλος κάθε φορά που διαμαρτύρονταν για παραβιάσεις του Συντάγματος στην προηγούμενη Βουλή και κατέθεταν ενστάσεις αντισυνταγματικότητας, τις οποίες απέρριπτε ο κυβερνητικός λόχος.

Εφαρμόζουν και αυτοί την ίδια εργαλειακή αντίληψη για το Σύνταγμα: το εφαρμόζουμε όπως μας συμφέρει.

Τι προβλέπει το Σύνταγμα; Απαξ και η Βουλή διαλυθεί λόγω αδυναμίας εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας και προκηρυχτούν εκλογές, η πρώτη πράξη της νέας Βουλής πρέπει να είναι η εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας. Τι συνέβη στη Βουλή που εκλέχτηκε από τις εκλογές της 25ης του Γενάρη; Η Βουλή συγκροτήθηκε, αλλά το πρώτο πράγμα που έκανε δεν ήταν η εκλογή ΠτΔ, αλλά η συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων και η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Κι αφού πέρασε ένα δεκαήμερο, «θυμήθηκαν» να εκλέξουν και πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Γιατί κουρέλιασαν με τόσο προκλητικό τρόπο το αστικό Σύνταγμα; Μήπως δεν υπήρχε χρόνος για να γίνουν τα πράγματα με τη σωστή σειρά; Κάθε άλλο. Το Σύνταγμα έχει μεριμνήσει και γι’ αυτό, προβλέποντας ότι η κυβέρνηση πρέπει να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης μέσα σε δεκαπέντε μέρες από την ορκωμοσία του πρωθυπουργού (άρθρο 84, παρ. 1). Μπο-

ρούσαν άνετα, λοιπόν, να εκλέξουν πρώτα πρόεδρο της Δημοκρατίας και μετά να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης η κυβέρνηση. Το μόνο πρόβλημα που υπήρχε ήταν ο... προπαγανδιστικός σχεδιασμός της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ. Ηθελε να πάει σε εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας αφού πρώτα θα προχωρούσε ή θα έκλεινε τη «διαπραγμάτευση» με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, ώστε να ελαχιστοποιήσει τις αντιδράσεις από το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Χάριν αυτού του προπαγανδιστικού σχεδιασμού κουρέλιασε το αστικό Σύνταγμα.

Από τη μεριά της αντιπολίτευσης και των αστικών ΜΜΕ, αλλά και από την πλευρά των συνταγματολόγων, δεν ακούστηκε κουβέντα. Όλα θεωρήθηκαν μια «λεπτομέρεια», που συγχωρείται σε μια καινούργια κυβέρνηση, εφόσον τη βολεύει στο σχεδιασμό της. Το σύνολο του πολιτικού συστήματος αποδέχεται την εργαλειοποίηση του αστικού Συντάγματος. Όταν στα τυπικά δείχνουν τέτοια «ανοχή» και «ευελιξία», μπορούμε να αντιληφθούμε τι μπορεί να περιμένει ο εργαζόμενος λαός για τα ουσιαστικά.

Βενεζουέλα

Ενας προδιαγεγραμμένος κατήφορος

Η Βενεζουέλα τα τελευταία δεκαεπτά χρόνια αποτελεί σήμα κατατεθέν των οπαδών της «αριστερής» διαχείρισης του καπιταλισμού. Μιας διαχείρισης που πολιτογραφήθηκε ως «ο σοσιαλισμός του 21ου αιώνα». Μετά το θάνατο του Τσάβες (Μάρτης 2013) και ιδιαίτερα μετά την πρόσφατη κατρακύλα των διεθνών τιμών του πετρελαίου, ο «σοσιαλισμός» αυτός άρχισε να ξεφτίζει και να αποκαλύπτονται πράγματα που δεν φαίνονταν σε όσους παρατηρούν τις εξελίξεις από μακριά, θέτοντας μείζον πρόβλημα στους ανά τη γη υποστηρικτές του.

Από τις στήλες της «Κόντρας» εδώ και αρκετά χρόνια έχουμε αποδείξει ότι ο «σοσιαλισμός» αυτός υπάρχει μόνο κατ' όνομα. Βασιζόμενος στην έκρηξη των διεθνών τιμών του πετρελαίου (που εξαπλασιάστηκαν στα χρόνια της διακυβέρνησής του), ο Τσάβες κατόρθωσε να χαράξει μια ρεφορμιστική πολιτική που αντιμετωπίζει μόνο την απόλυτη εξαθλίωση του λαού μιας χώρας που πριν από την άνοδο του στην εξουσία σπαρσώσαν από κοινωνικές συγκρούσεις. Στη σειρά άρθρων με τίτλο «Ο χαρακτήρας της “μπολιβαριανής επανάστασης” του Τσάβες»^[1], που δημοσιεύτηκε σ' αυτές εδώ τις στήλες το Δεκέμβριο του 2007, περιγράψαμε αυτή την πολιτική, που οδήγησε στη σημερινή κατάσταση.

Εκεί είχαμε επισημάνει ότι ο «σοσιαλισμός» του Τσάβες οικοδομήθηκε σε απόλυτη αρμονία με τον καπιταλισμό και τους οικονομικούς του νόμους, με τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας να κατέχει σημαντική θέση στην οικονομική ζωή της χώρας, ενώ οι εθνικοποιήσεις που έγιναν έγιναν με πλήρη σεβασμό στα δικαιώματα των πρώην ιδιοκτητών που αποζημιώθηκαν μέχρι κεραίας, ενώ άλλες επιχειρήσεις, που «απαλλοτριώθηκαν», δεν ήταν παρά χρεοκοπημένες επιχειρήσεις που είχαν εγκαταλειφθεί από τους ιδιοκτήτες τους. Η πρώτη μάλιστα από τις «απαλλοτριώσεις», αυτή της Veneperal (μια από τις μεγαλύτερες χαρτοβιομηχανίες της χώρας), η οποία έγινε έξι χρόνια μετά την άνοδο του Τσάβες στην εξουσία, επιβλήθηκε μετά από πολύχρονους αγώνες των ίδιων των εργατών κι αφού ο Τσάβες είχε δώσει όλα τα περιθώρια στους καπιταλιστές ιδιοκτήτες της (παρά το γεγονός ότι ήταν φανατικοί αντιτσαβικοί) να την ανασυγκροτήσουν για να διατηρήσουν τα κέρδη τους (κάνοντας απολύσεις και παίρνοντας φτηνά δάνεια από το κράτος, που τους χάρισε και 30 εκατομμύρια δολάρια από πάνω).

Η «μπολιβαριανή επανάσταση» σεβάστηκε ακόμα και τα συμφέροντα των πολυεθνικών όπως η Ternium (με βασικό

μέτοχο το ιταλικό μονοπώλιο Techint Group) και η Μίτσουμπίσι. Η πρώτη ήλεγχε τη μεγαλύτερη χαλυβουργία της χώρας (Ternium Sidor), η οποία εθνικοποιήθηκε τον Απρίλη του 2008, με τους ιδιοκτήτες της να αποζημιώνονται πλήρως μέσα σε τέσσερα χρόνια και τους εργάτες της να έχουν γευτεί πρώτα τις περιποιήσεις των... σοσιαλιστικών ΜΑΤ^[2]. Στη δεύτερη, οι εργάτες δέχτηκαν τις «περιποιήσεις» των αστυνομικών όταν τόλμησαν να την καταλάβουν το Γενάρη του 2009 ζητώντας την επαναπρόσληψη απολυμένων συναδέλφων τους^[2].

Επομένως, η σημερινή κατάσταση της Βενεζουέλας δεν ήταν για εμάς κεραυνός εν αιθρία, αλλά προδιαγεγραμμένος κατήφορος μίας χώρας που δεν οικοδόμησε κανένα σοσιαλισμό. Απλά, η κυβέρνηση Τσάβες διαχειρίστηκε τον καπιταλισμό έτσι ώστε να αποφευχθούν οι κοινωνικές εξεγέρσεις που σημειώθηκαν σε γειτονικές χώρες (Εκουαδόρ, Αργεντινή). Τώρα, ήρθε η ώρα να φανεί το πραγματικό πρόσωπο αυτού του «σοσιαλισμού».

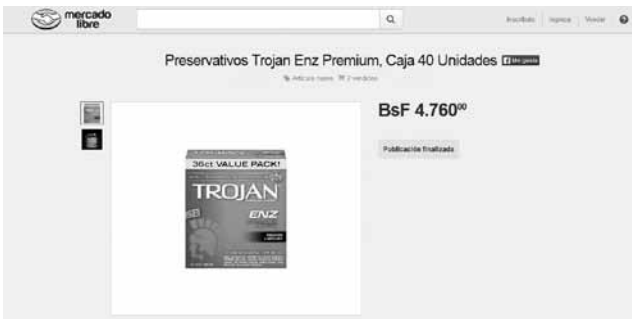
Εκρηξη τιμών

Πόσο συνηθισμένο είναι ένα «καθωσπρέπει» ειδησεογραφικό πρακτορείο, όπως το Bloomberg, να δημοσιεύει άρθρο με τίτλο «Το πακέτο προφυλακτικών των 755 δολαρίων είναι η τελευταία έλλειψη αξιοπρέπειας στη Βενεζουέλα»;^[3] Σίγουρα καθόλου συνηθισμένο. Το αποκορύφωμα μιας άθλιας προπαγάνδας, θα πουν οι θιασώτες του «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα». Το πρακτορείο, όμως, αναφέρει στοιχεία. Επικαλείται την ιστοσελίδα MercadoLibre^[4] που αναφέρει ότι χρησιμοποιείται από τους Βενεζουελάνους για να αποκτήσουν σπάνια προϊόντα. Εκεί βρίσκουμε ότι ένα πακέτο προφυλακτικών κοστίζει 4.760 μολίβις, που σημαίνει 755 δολάρια, σύμφωνα με την επίσημη συναλλαγματική ισοτιμία, και ισοδυναμεί με το 85% του βασικού μισθού των 5.600 μολίβις! Στη μαύρη αγορά, όμως, τα πράγματα είναι πολύ καλύτερα. Όσοι έχουν δολάρια μπορούν να προμηθευτούν τα προφυλακτικά στην τιμή των 25 δολαρίων το πακέτο, αντί των 21 που πωλούνται στις ΗΠΑ! Για να μην κατηγορηθούμε για οικονομική... πορνογραφία, ξεκαθαρίζουμε ότι η σπέκουλα με τα προφυλακτικά που κάνουν τα δυτικά πρακτορεία σίγουρα καθοδηγείται από την αντι-τσαβική προπαγάνδα που τόσα χρόνια με μανία υπηρε-

Πίνακας 1: Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) στη Βενεζουέλα (100 = ΔΤΚ έτους 2007)

Χρονική Περίοδος	ΔΤΚ
2008	116,1
2009	147,6
2010	189,2
2011	238,5
2012	288,8
2013	406,2
2014 - Γενάρης	514,7
2014 - Νοέμβρης	797,3

Πηγή: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία (http://www.ine.gov.ve/documentos/Economia/IndicedePreciosalconsumidor/xls/ParCiudades/4_6_1.xls)

τούν.

Όμως τα προφυλακτικά δεν είναι τα μοναδικά προϊόντα των οποίων οι τιμές έχουν εκτιναχθεί στα ύψη. Αυτό δεν προκύπτει από τα δυτικά πρακτορεία, αλλά από την ίδια την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της χώρας (INE) στους πίνακες του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) που δημοσιεύει στην ιστοσελίδα της^[5] Σύμφωνα με τους πίνακες αυτούς, μέρος των οποίων αναδημοσιεύουμε στον Πίνακα 1, ο ΔΤΚ τον Γενάρη του 2014 τετραπλασιάστηκε σε σχέση με το 2007, ενώ τον περασμένο Νοέμβριο ήταν σχεδόν οκταπλάσιος! Δηλαδή μόνο μέσα στο 2014 ο ΔΤΚ διπλασιάστηκε. Δεν προκαλεί τουλάχιστον μερίδα όταν διαβάσει κανείς στα φιλοτσαβικά πρακτορεία ότι η κυβέρνηση προτίθεται να αυξήσει τον βασικό μισθό κατά 15%;

Και ελλείψεις

Ταυτόχρονα με την εκτίναξη των τιμών εμφανίστηκαν και ελλείψεις προϊόντων στην αγορά. Οι ελλείψεις αφορούσαν από είδη πρώτης ανάγκης μέχρι φάρμακα. Για παράδειγμα, σε παλαιότερη συνέντευξή του στο τηλεοπτικό κανάλι Televen^[6], ο πρόεδρος της Φαρμακευτικής Ομοσπονδίας της Βενεζουέλας (FFV) Φρέντι Σεμπάγιο έστειλε μήνυμα στον υπουργό Υγείας, Φρανσίσκο Αρμάδα, ότι δεν υπάρχουν αντιυπερτασικά φάρμακα στην Βενεζουέλα. «Δεν είναι φανταστική πραγματικότητα. Το losartan potassium, το παραγόμενο φάρμακο που συνήθως αγοράζουν οι ασθενείς των πιο χαμηλών εισοδημάτων, δεν μπορεί να βρεθεί» στην αγορά της Βενεζουέλας, είπε ο Σεμπάγιο, υποστηρίζοντας ότι ο φαρμακευτικός τομέας

συναλλαγματική ισοτιμία, όμως πωλούν αυτά τα προϊόντα σε να αγοράζονταν με την πολύ υψηλότερη συναλλαγματική ισοτιμία. Ψεύτικοι “εισαγωγείς” κατηγορούνται επίσης για απάτες με μεγάλα ποσά συναλλάγματος, αγοράζοντας δολάρια στην προνομιακή συναλλαγματική ισοτιμία, με πρόσχημα την εισαγωγή βασικών καταναλωτικών ειδών, και στη συνέχεια τα πωλούν στην παράλληλη αγορά ή τα κρατούν με την ελπίδα της υποτίμησης του μολίβις, πρακτική που προϋποθέτει την διαφθορά ορισμένων δημόσιων υπαλλήλων επίσης.

Τι πρέπει να κάνουμε γι' αυτές τις παρατηρήσεις για τη σπανιότητα (σ.σ. των αγαθών στην αγορά); Σίγουρα, η κυβέρνηση έχει μερίδιο από τα λάθη στη διεύθυνση της οικονομίας και ο Μαδούρο έχει καταστήσει ξεκάθαρο στην απεύθυνσή του προς το έθνος στις 21 Γενάρη, ότι ορισμένες αλλαγές στην οικονομική πολιτική και ιδιαίτερα στο σύστημα συναλλαγματικής ισοτιμίας, θα εφαρμοστούν ως μέρος του οικονομικού σχεδίου ανασυγκρότησης» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Πώς μπορούν όμως οι καπιταλιστές να προκαλούν τέτοιες ελλείψεις; Το άρθρο ξεκαθαρίζει το γιατί: «Ο ηγέτης της αντιπολίτευσης Καπρίλες έχει σίγουρα δίκιο όταν λέει ότι το τωρινό οικονομικό μοντέλο δεν είναι σταθερό, όμως ποιο είναι αυτό το μοντέλο; Ενώ υπάρχει αρκετά μεγάλη κρατική παρέμβαση στην οικονομία και σημαντικές κοινωνικές επενδύσεις μέσω των αποστολών του τσαβισμού, η Βενεζουέλα εξακολουθεί να είναι μία καπιταλιστική χώρα και οι εισαγωγές και διανομές τροφίμων βρίσκονται κυρίως σε ιδιωτικά χέρια παρά τον αυξανόμενο αριθμό των κοπερατίβων και των σοσιαλιστικών ή μικτών εταιριών» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Είναι απορίας άξιο πώς γίνεται μετά από τόσα χρόνια «σοσιαλισμού» οι ιδιώτες καπιταλιστές να κυριαρχούν σε έναν τόσο κρίσιμο τομέα όπως αυτό των εισαγωγών και της διανομής τροφίμων! Ίσως αυτό να είναι ένα από τα χαρακτηριστικά του «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα», που δεν είχε ποτέ... ανακαλυφθεί από τους θεωρητικούς του επιστημονικού σοσιαλισμού!

Στη γύρα για λεφτά!

Η δραματική κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα δημόσια οικονομικά φαίνεται από την απεγνωσμένη προσπάθεια συγκέντρωσης

χρημάτων από την κρατική εταιρία πετρελαίου, την PdV (Petroleos de Venezuela), η οποία παρέχει πάνω από το 95% των ετήσιων συναλλαγματικών εσόδων της Βενεζουέλας^[8]. Η κατρακύλα των διεθνών τιμών του πετρελαίου είχε δραματικές επιπτώσεις στα έσοδα της εταιρίας, αφού η μέση τιμή πώλησης πετρελαίου στο εξωτερικό από την PdV έχει πέσει στα 63 περίπου δολάρια το βαρέλι, από περίπου 99 που ήταν τον Ιούνιο.

Σύμφωνα με την κεντρική τράπεζα της χώρας, η τιμή του πετρελαίου θα πρέπει να φτάσει τουλάχιστον στο επίπεδο των 80 δολαρίων το βαρέλι για να μπορέσει η χώρα να καλύψει τις δαπάνες του προϋπολογισμού, που για το 2015 εκτιμώνται σε 177 δισ. δολάρια, χωρίς να καταφύγει σε εσωτερικό δανεισμό. Για να μπορέσει να καλύψει τις ανάγκες σε συνάλλαγμα και την αποπληρωμή των χρεών της Βενεζουέλας και των εισαγωγών, η τιμή του πετρελαίου θα πρέπει να φτάσει στα 117 δολάρια το βαρέλι! Πώς όμως προσπαθεί να μαζέψει λεφτά η PdV;

Στο πλαίσιο της πολιτικής επιρροής της Βενεζουέλας στη γύρω περιοχή, το 2005 εγκαινιάστηκε ένα νέο προνομιακό πρόγραμμα για τις λατινοαμερικάνικες χώρες. Το πρόγραμμα ονομάστηκε PetroCaribe. Σύμφωνα μ' αυτό, δόθηκε σε ορισμένα κράτη η δυνατότητα να αγοράζουν αργό πετρέλαιο από τη Βενεζουέλα με προνομιακούς όρους. Ετσι, η PdV προμήθευε περίπου 20 χιλιάδες βαρέλια την ημέρα αργό πετρέλαιο και παράγωγά του σε κράτη μέλη του προγράμματος. Τα μισά από τα παραπάνω κατευθύνονται στην Κούβα που έχει συνάψει ειδικές διμερείς συμφωνίες με το Καράκας.

Παρά τις ευνοϊκές ρυθμίσεις του προγράμματος αυτού, ορισμένες χώρες χρωστούσαν στο Καράκας λεφτά της τάξης των 14.5 δισ. δολαρίων μέχρι τα τέλη του περασμένου Αυγούστου. Η Δομινικανή Δημοκρατία, η Τζαμάικα και η Νικαράγουα χρωστάνε περίπου το 79% του παραπάνω ποσού (γύρω στα 10 δισ. δολάρια). Στην προσπάθειά της να μαζέψει χρήματα από συνάλλαγμα, η κυβέρνηση της Βενεζουέλας συμφώνησε με την Goldman Sachs να της πουλήσει μέρος των χρεών που τα παραπάνω κράτη χρωστούν στην PdV. Κατ' αυτό τον τρόπο, το χρέος των 4 δισ. δολαρίων που έχει η Δομινικανή Δημοκρατία στην PdV πωλήθηκε τον περασμένο Δεκέμβριο έναντι 1.7 δισ. δολαρίων. Τον τελευταίο καιρό συζητιέται και η πώληση του χρέους των 3 δισ. δολαρίων που έχει η Τζαμάικα στη Βενεζουέλα.

Η Goldman Sachs θα θησαυρίσει από την ανταλλαγή, αφού θα καρπωθεί τη διαφο-

Η Ιταλία ετοιμάζει επέμβαση στη Λιβύη

Σύμφωνα με δηλώσεις της υπουργού Πολέμου της Ιταλίας Ρομπέρτα Πινότι, η Ιταλία έχει προετοιμαστεί προκειμένου να ηγηθεί διεθνούς στρατιωτικής επέμβασης στη Λιβύη, με τον ιταλικό στρατό να έχει τη δυνατότητα αποστολής τουλάχιστον 5.000 στρατιωτών προκειμένου να σταθεροποιηθεί η κατάσταση και να καταστραφούν τα ερείσματα του Ισλαμικού Κράτους.

Ηδη, η γειτονική Αίγυπτος, με αφορμή την εκτέλεση 21 αιγύπτιων αιχμαλώτων πριν από λίγες μέρες από μαχητές του ΙΚ, ξεκίνησε αεροπορικούς βομβαρδισμούς εναντίον θέσεων του ΙΚ στην πόλη Ντέρνα, ενώ παράλληλα συνεργάζεται στρατιωτικά με την επίσημη κυβέρνηση της χώρας. Εκπρόσωποι του αιγυπτιακού στρατού δήλωσαν ότι δε σκέφτονται να επεκτείνουν τις στρατιωτικές τους επιχειρήσεις σε χερσαία επέμβαση, φοβούμενοι τις μεγάλες απώλειες που ενδεχομένως θα έχουν, αφού τη στιγμή αυτή δε γνωρίζουν ακριβώς το μέγεθος και την ισχύ

των δυνάμεων του ΙΚ στη Λιβύη.

Παράλληλα, ο ηγέτης της επίσημης κυβέρνησης της χώρας Αμπντουλάχ Αλ Θίνι κάλεσε τη Δύση να επέμβει στη Λιβύη και να θέσει στο στόχαστρό της όχι μόνο το παρακλάδι του ΙΚ, αλλά και τους ισλαμιστές της «Αυγής της Λιβύης», που ελέγχουν την

Τρίπολη και έχουν ιδρύσει το Γενικό Εθνικό Κογκρέσο, με την κατηγορία ότι είναι υποστηρικτές του ΙΚ, αν και κάτι τέτοιο το έχουν αρνηθεί δημόσια, προσπαθώντας με αυτό τον τρόπο να πετύχει αυτό που δεν έχουν πετύχει οι στρατιωτικές δυνάμεις του στρατηγού Χαλίφα Χαφτάρ, που συνεργάζονται με την επίσημη κυβέρνηση.

Ισραήλ: Θανατική ποινή για «τρομοκράτες»

Ο φασίστας υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ Αβιγκόρ Λίμπερμαν ζήτησε την επαναφορά της θανατικής ποινής για Παλαιστίνιους που καταδικάζονται για επιθέσεις ενάντια στον σιωνιστικό στρατό και τους εποίκους, σύμφωνα με ρεπορτάζ του ειδησεογραφικού πρακτορείου Times of Israel την Τρίτη 17 Φλεβάρη. Σε ομιλία του σε συνέδριο στο Τελ Αβίβ δήλωσε: «Πρέπει να δηλώσουμε καθαρά ότι αλλάζουμε κατεύθυνση. Καμιά νέα συμφωνία (για ανταλλαγή αιχμαλώτων). Αντιθέτως, ο νέος νόμος που θα προτείνω στην επόμενη Κνεσέτ θα προβλέπει την επιβολή της θανατικής ποινής στους τρομοκράτες. Δεν πρέπει να τους δίνουμε καμία ελπίδα».

Η συγκεκριμένη δήλωση έρχεται λίγες μέρες πριν την προγραμματισμένη επίσκεψη του Νετανιάχου στο Τζαμί του Ιμπραΐμ στη Χεβρόνα, που αποτελεί πρόκληση για τους Παλαιστίνιους, παρόμοια με εκείνη του Αριέλ Σαρόν, όταν επισκέφτηκε το τέμενος Αλ Ακσα το Σεπτέμβρη του 2000, γεγονός που σήμανε την έναρξη της Δεύτερης Ιντιφάντα.

ρά μεταξύ των χρημάτων που χρωστούν οι λατινοαμερικάνικες χώρες στη Βενεζουέλα από την τιμή αγοράς του χρέους αυτού και των χρημάτων που αγόρασε αυτά τα χρέη. Από την υπόθεση της Δομινικανής Δημοκρατίας η Goldman Sachs θα τσεπώσει πάνω από τα διπλάσια από αυτά που πλήρωσε (4 δισ. αντί 1.7 δισ. δολάρια)! Ταυτόχρονα, η «διεθνιστική» εξωτερική πολιτική της Βενεζουέλας, με προνομακτικές πιστώσεις στις γύρω χώρες, πάει περίπατο. Όταν ο κρατικός κορβανάς έχει τρυπήσει, ο «διεθνισμός» θα τον γεμίσει;

Υποτίμηση του νομίσματος

Η όξυνση της κρίσης δε θα μπορούσε να μην οδηγήσει στην υποτίμηση του νομίσματος. Μια υποτίμηση που είναι κάπως περίπλοκη, όσο και το σύστημα των συναλλαγματικών ισοτιμιών της Βενεζουέλας.

Μέχρι σήμερα, η πλειοψηφία των συναλλαγών με το εξωτερικό γίνονταν με τη σταθερή συναλλαγματική ισοτιμία των 6.3 μολίβιβα ανά δολάριο. Με την ισοτιμία αυτή έκανε συναλλαγές η κυβέρνηση και οι εισαγωγείς προϊόντων πρώτης ανάγκης. Υπήρχαν όμως κι άλλα δύο συστήματα για τις συναλλαγματικές ισοτιμίες για τους υπόλοιπους (τα Sicad I & II), στα οποία η ισοτιμία ξεκινούσε από τα 10 μολίβιβα το δολάριο και έφτανε μέχρι τα 50^[9].

Την προηγούμενη Τρίτη (10/2/15), η κυβέρνηση αποφάσισε να υιοθετήσει ένα διαφορετικό σύστημα στις συναλλαγματικές ισοτιμίες, που θα λειτουργεί στη βάση της προσφοράς και της ζήτησης. Οι αλλαγές οδηγούν σε μερική υποτίμηση του εθνικού νομίσματος (μολίβιβα) σε ορισμένες περιπτώσεις. Με το νέο σύστημα θα υπάρχουν τρεις

συναλλαγματικές ισοτιμίες:

- Η πρώτη (στα 6.3) θα εξακολουθεί να χρησιμοποιείται για τις εισαγωγές που είναι κρίσιμες, όπως τα τρόφιμα και τα φάρμακα, που αντιπροσωπεύουν το 70% των κυβερνητικών συναλλαγών.

- Η δεύτερη, η Sicad, θα συνδυάζει τα δύο προηγούμενα συστήματα αγοράς δολαρίων (Sicad I & II) σε ένα κοινό, που θα ξεκινά από τα 12 μολίβιβα ανά δολάριο. Αυτό θα ισχύει για προϊόντα πολυτελείας και για την αγορά συναλλάγματος από πολίτες που θέλουν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό.

- Η τρίτη θα προκύπτει ελεύθερα, στη βάση της προσφοράς και της ζήτησης στην αγορά νομισμάτων.

Σύμφωνα με το φιλοσοβικό πρακτορείο Venezuela analysis^[10], το νέο σύστημα (plan αποκαλείται SIMADI) επιτρέπεται για όλους τους ενήλικους (άνω των 18) με πρόσβαση σε λογαριασμό δολαρίων σε μια από τις τράπεζες της Βενεζουέλας, οι οποίοι θα μπορούν πλέον να αγοράζουν μέχρι 300 δολάρια καθημερινά και 10 χιλιάδες ετήσια. Ιδιώτες πωλητές θα μπορούν να πωλούν μέχρι 200 δολάρια την ημέρα, ενώ εμβάσματα από το εξωτερικό θα μπορούν να ανταλλάσσονται σε αυτή την ισοτιμία.

Δεδομένου ότι σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις^[11] για την αγορά ενός δολαρίου μπορεί να πληρώσει κανείς μέχρι και 186 μολίβιβα στη μαύρη αγορά, δηλαδή περίπου 30 φορές περισσότερα από την επίσημη ισοτιμία, με αυτή την τρίτη συναλλαγματική ισοτιμία θα επισημοποιηθεί αυτό που γίνεται σήμερα στη ζούλα. Αυτό και έγινε.

Οι εκτιμήσεις του φιλοσοβικού πρακτορείου ότι η τιμή του συναλλάγματος θα κυμαινόταν μεταξύ 110 και 120 μολίβιβα το δολάριο ανατράπηκαν από την πρώτη κιόλας μέρα

εφαρμογής της νέας συναλλαγματικής ισοτιμίας βάσει προσφοράς και ζήτησης, που έγινε την προηγούμενη Πέμπτη. Η πρώτη μέρα έκλεισε με την ισοτιμία να καθορίζεται στα 170.03 μολίβιβα το δολάριο^[12]. Μία μέρα μετά, είχε ανέβει στα 174 μολίβιβα το δολάριο^[13], πλησιάζοντας ακόμα πιο κοντά την τιμή που ίσχυε στη μαύρη αγορά.

Η νέα συναλλαγματική ισοτιμία, που βασίζεται στην αγορά και τη ζήτηση νομίσματος, χαιρετίστηκε από τη μεγαλύτερη καπιταλιστική-εργοδοτική ομοσπονδία της χώρας, τη FEDECAMARAS. Ο πρόεδρός της Χόρχε Ρόιγ υποστήριξε ότι η κυβέρνηση κατάλαβε επιτέλους ότι η προσφορά και η ζήτηση θα πρέπει να καθορίζουν τη συναλλαγματική ισοτιμία καταλήγοντας στη διαπίστωση ότι «μια νότα φιλελευθερισμού δεν είναι κακό πράγμα»^[13].

Ο υπουργός Οικονομικών Ροδόλφο Μάρκο Τόρες άρχισε να προετοιμάζει το λαό για το τέλος της φτηνής βενζίνης, υποστηρίζοντας σε συνέντευξη που έδωσε στο περιφερειακό κανάλι Telesur^[14], ότι σύντομα θα επέλθουν αυξήσεις στην τιμή της βενζίνης, που ακόμα επιδοτείται κατά ένα μεγάλο μέρος από την κυβέρνηση. «Δεν είναι δυνατόν ένα γλειφιτζούρι να κοστίζει περισσότερο από ένα λίτρο βενζίνης» δήλωσε, συμπληρώνοντας ότι σύντομα θα υπάρξουν σημαντικές ανακοινώσεις για το θέμα της βενζίνης.

Από την υποτίμηση πλήττονται και ορισμένες πολυεθνικές (όπως η Pepsi Co) που έχουν καταθέσεις και περιουσιακά στοιχεία σε μολίβιβα. Αυτές όμως κάλλιστα μπορούν να φύγουν από τη χώρα χωρίς να χάσουν τίποτα. Ο λαός της Βενεζουέλας είναι αυτός που θα αναγκαστεί να υποστεί όλες τις συνέπειες της υποτίμησης του νομίσματος.

Παραπομπές:

1. <http://www.eksegersi.gr/issue/491/Διεθνή/6053> και <http://www.eksegersi.gr/issue/492/Διεθνή/5925> και <http://www.eksegersi.gr/issue/493/Διεθνή/5893>
2. Για περισσότερα βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/506/Διεθνή/5380> και <http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/18753>
3. <http://www.bloomberg.com/news/articles/2015-02-04/the-755-condom-is-the-latest-indignity-in-venezuela>
4. <http://articulo.mercadolibre.com.ve/MLV-431751636-preservativos-trojan-enz-premium-caja-40-unidades-JM>
5. http://www.ine.gov.ve/documentos/Economia/dicidedePreciosalconsumidor/xls/PorCiudades/4_6_1.xls
6. <http://www.eluniversal.com/nacional-y-politica/140821/venezuelan-pharmaceutical-federation-reports-lack-of-antihypertensive->
7. <http://venezuelanalysis.com/analysis/1171>
8. <http://www.argusmedia.com/News/Article?id=957160§or=ALLSECTOR®ion=LA>
9. <http://www.economist.com/blogs/americasview/2014/04/venezuelas-byzantine-exchange-rate-system>
10. <http://venezuelanalysis.com/news/11206>
11. <http://www.wsj.com/articles/venezuela-revises-foreign-exchange-rules-1423597322>
12. <http://www.eluniversal.com/economia/150213/forex-rate-traded-at-simadi-ends-at-veb-17003-per-usd>
13. <http://www.reuters.com/article/2015/02/13/venezuela-economy-idUSLI1NOVN25E20150213>
14. <http://www.buenosairesherald.com/article/182037/venezuela%3%A2%E2%82%AC%E2%84%A2s-annual-inflation-skyrockets-to-685>

Αργεντινή όπως Σκουριές

Γιγαντώνεται το περιβαλλοντικό κίνημα ενάντια στις πολυεθνικές εταιρίες εξόρυξης στην Αργεντινή, μετά από την απόφαση του Περιφερειακού Κογκρέσου της επαρχίας Τσουμπούτ να ψηφίσει νόμο που παραδίδει το αργεντίνικο κομμάτι της οροσειράς των Άνδεων στις ορέξεις των βιομηχανιών εξόρυξης ντόπιων και πολυεθνικών.

Στις 26 Νοέμβρη του 2014, το Περιφερειακό Κογκρέσο ψήφισε νέο νόμο για την εξορυκτική δραστηριότητα, ο οποίος διατάζει την αναστολή της για τέσσερις μήνες, προκειμένου να γίνει μια «ευρεία» δημόσια συζήτηση για την εξορυκτική δραστηριότητα και τα προβλήματα που δημιουργεί. Μετά το πέρας των συζητήσεων, ο κυβερνήτης της επαρχίας Τσουμπούτ απηύθυνε κάλεσμα για διενέργεια συνελεύσεων των θεσμικών φορέων σε τοπικό επίπεδο με τη «συμμετοχή» των κατοίκων. Οι αποφάσεις που θα ληφθούν σε αυτές τις συνελεύσεις θα έχουν χαρακτήρα υποχρεωτικής υλοποίησης. Υπάρχει, όμως, τυρί στη φάκα.

Ο νέος νόμος προβλέπει το χωρισμό της επαρχίας σε μικρές ζώνες, δίνοντας τη δυνατότητα στους καπιταλιστές, όταν συναντούν εμπόδια σε μια περιοχή από τους κατοίκους, να πηγαίνουν σε κάποια από τις γειτονικές, και υποσχόμενοι στις ντόπιες κοινότητες χρήματα ή εργασία να εκμεταλλεύονται τα εκεί μεταλλεύματα, παρακάμπτοντας με θεσμικό τρόπο τις αντιστάσεις που αναπτύσσονται σε τοπικό επίπεδο. Ενώ πριν την ψήφιση του νόμου οι άδειες εξόρυξης αφορούσαν το σύνολο της περιοχής και έπρεπε να εγκριθούν σε επίπεδο περιφέρειας, με το νέο νόμο μπορεί οποιαδήποτε μικρή κοινότητα να δώσει τέτοια άδεια για την περιοχή αρμοδιότητάς της παρακάμπτοντας την περιφέρεια και δίνοντας τη δυνατότητα σε μερικές εκατοντάδες ανθρώπους να αποφασίσουν για το μέλλον όλης της περιοχής.

Ο νέος νόμος, εκτός από αυτά που θεσμοθετεί προς όφελος των καπιταλιστών της εξορυκτικής βιομηχανίας, καταργεί και ένα νόμο ο οποίος ψηφίστηκε το 2003 κατ' απαίτηση του αργεντίνικου περιβαλλοντικού κινήματος και απαγόρευε τα πιο επιβλαβή για το περιβάλλον είδη εξορυκτικής δραστηριότητας.

Τα προηγούμενα χρόνια, ο ντόπιος κυβερνήτης και διάφοροι καπιταλιστές προωθούσαν συντονισμένα την εκμετάλλευση των πλούσιων κοιτασμάτων της περιοχής σε άργυρο, ουράνιο και μόλυβδο στο οροπέδιο του Τσουμπούτ, μια περιοχή διάσπαρτη με υποβαθμισμένα και απομονωμένα χωριά, τα οποία αποτελούν πεδίο δόξης λαμπρόν για τις δράσεις «εταιρικής κοινωνικής ευθύνης» των βιομηχανιών που δραστηριοποιούνται εκεί, προκειμένου οι κάτοικοι να συναινέσουν στην καταλήστευση των φυσικών πόρων των περιοχών τους. Τα υπόγεια ύδατα τρέχουν σε ολόκληρη την περιοχή και η μόλυνση που θα προκληθεί σε ένα σημείο θα προκαλέσει τεράστιες περιβαλλοντικές επιπτώσεις στο σύνολο του οροπέδιου, στο οποίο διαμένουν περισσότεροι από 200.000 άνθρωποι.

Λάδι στη φωτιά της σύγκρουσης μεταξύ του περιβαλλοντικού κινήματος και των καπιταλιστών και του πολιτικού τους προσωπικού έριξε η δημοσίευση μιας φωτογραφίας που απεικονίζει τον γερουσιαστή Γουστάβο Μουνίτσι, ο οποίος ψήφισε υπέρ του νόμου, να ανταλλάσσει μηνύματα στο κινητό του με στέλεχος της καναδικής εταιρίας εξόρυξης Yamana, η οποία δρα στην περιοχή κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης για την ψήφιση του νόμου. Η δημοσίευση της φωτογραφίας οδήγησε στο ξέσπασμα μεγάλων διαδηλώσεων στις μεγαλύτερες πόλεις της περιοχής, όχι μόνο ενάντια στις εξορύξεις, αλλά και ενάντια στη διαφθορά και τη σήψη που κυριαρχεί στο αστικό πολιτικό σκηνικό. Οψιμοι υπερασπιστές του περιβάλλοντος η Καθολική Εκκλησία και η Νεολαία του κυβερνώντος κόμματος της Κίρχνερ, κάλεσαν την κυβέρνηση να ασκήσει βέτο στο νέο νόμο προκειμένου να μην υλοποιηθεί.

στο ψαχνό

Ποια αξιοπρέπεια;

Ας δεχτούμε ότι όντως η συγκυβέρνηση κάνει σκληρή διαπραγμάτευση και ο λαός διαδηλώνει στηρίζοντάς την. Για μια μειοψηφία του λαού πρόκειται, βέβαια, με την πλειοψηφία να παρακολουθεί από τον καναπέ, αλλά ας κάνουμε πως δεν το βλέπουμε.

Βάσει αυτής της παραδοχής, το ερώτημα προκύπτει αβίαστα: γιατί αυτός ο ίδιος λαός, εργάτες και άνεργοι στην πλειοψηφία του, δεν ξεσηκώνεται για να διεκδικήσει τα δικαιώματά του από τα αφεντικά; Να διεκδικήσει, ας πούμε, την εφαρμογή των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που ακόμη ισχύουν. Να απαιτήσει, ας πούμε, να εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία (ό,τι τέλος πάντων απέμεινε απ' αυτή) και η ασφαλιστική νομοθεσία.

Σαν ν' ακούμε τις κραυγές κάποιων μαρξιστών της συμφοράς: «οικονομισμός»! «Εδώ δίνεται ένας αγώνας στο γενικό πολιτικό επίπεδο, με αντιιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά, κι εσείς ασχολείστε με το μεροκάματο και το ένσημο».

Παραβλέποντας το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι επί δεκαετίες είναι βουτηγμένοι στον οικονομισμό και μάλιστα στην πιο χυδαία μορφή του, καθώς σέρνονται πίσω από την αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, αποτελώντας τον αριστερό μαϊντανό στο σύστημά της, θα σημειώσουμε πως ό,τι συμβαίνει «στο γενικό πολιτικό επίπεδο» και ό,τι συμβαίνει στο «ειδικό» επίπεδο των εργατικών διεκδικήσεων έχουν μια κοινή βάση.

Και στη μια και στην άλλη περίπτωση η πρωτοβουλία έχει αφεθεί στη νέα συγκυβέρνηση και ο λαός κινείται στο δίπολο χειροκροτητής - θεατής εν αναμονή. Όπως ακριβώς περιμένει από την κυβέρνηση να του φέρει μια συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, που δε θα είναι «ακριβώς Μνημόνιο», έτσι περιμένει να του λύσει τα εργασιακά προβλήματα. Δεν δείχνει να προβληματίζεται καν από το γεγονός ότι ο νέος υπουργός Εργασίας, αμέσως μετά τη χαρά της ορκωμοσίας του, το πρώτο πράγμα που δήλωσε είναι πως η επαναφορά του βασικού μισθού θα γίνει σε ορίζοντα διετίας, για να μην υποστούν «σοκ» οι επιχειρήσεις. Οι εργαζόμενοι μπορούν ν' αντέξουν το σοκ της μείωσης των μισθών (όχι μόνο του βασικού, αλλά και των κλαδικών που υποβιβάστηκαν σε βασικούς μισθούς), αλλά οι καπιταλιστές δεν μπορούν να υποστούν το «σοκ» της επιστροφής των μισθών στα προηγούμενα επίπεδα.

Ας μην μιλούν για αξιοπρέπεια εκείνοι που καλούν τον κόσμο να μετατραπεί σε χειροκροτητή της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αναξιοπρέπεια από το να μην παλεύεις για το μεροκάματο και την ασφάλισή σου, δεν υπάρχει μεγαλύτερη αναξιοπρέπεια από το να σε έχουν παραμυθιάσει αυτοί που θα συνεχίσουν την ίδια πολιτική και να σε μετατρέπουν σε χειροκροτητή τους.

Η εργατική τάξη θ' αποκτήσει ταξική αξιοπρέπεια όταν θα είναι σε θέση (καταρχάς συλλογικά) να αντιλαμβάνεται τις μανούβρες του ταξικού εχθρού και να μη γίνεται ουραγός και χειροκροτητής των μεταμφιεσμένων σε πρόβατα λύκων. Όταν θα είναι σε θέση να θέτει και να αγωνίζεται για μερικές διεκδικήσεις, η κατάκτηση των οποίων θα την προστατεύει (σχετικά) από τη φυσική και ηθική φθορά μέσα στον καπιταλισμό. Όταν θα ξαναβάψει τις σημαίες της στο χρώμα του αίματος, για να διεκδικήσει τον κόσμο που δικαιούται, γιατί αυτή τον έχτισε και εξακολουθεί να τον χτίζει.

Ας αφήσουμε τους παραμυθατζήδες στο θλιβερό έργο τους και ας ασχοληθούμε με το δικό μας.

KONTRES

Περί λαϊκής εντολής

Ενα σχόλιο που πρέπει να κάνουμε, καθώς δεν το ακούσαμε ή διαβάσαμε κάπου, αφορά την ιμπεριαλιστική λογική στην οποία είναι βυθισμένο το γερμανικό (και όχι μόνο) προλεταριάτο. Οποιος αστός πολιτικός βρίσει περισσότερο τους «τεμπέληδες του Νότου» κερδίζει πόντους. Η βασική πολιτική διαμάχη των αστικών κομμάτων έχει αυτό το περιεχόμενο: πόσο ισχυρή θα είναι η Γερμανία - πώς δε θα πληρώσει «ο γερμανός φορολογούμενος» τους «τεμπέληδες»; Η «ευημερία» του Γερμανού έχει ως όρο τη σκληρυνση της ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Αυτό το περιεχόμενο έχει δοθεί στη «λαϊκή εντολή» στη Γερμανία και τις άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες και το προλεταριάτο, ηττημένο, χωρίς οράματα, χωρίς αντικαπιταλιστικά προτάγματα, την αποδέχεται.

Φασιστικού τύπου

Τα αστικά ΜΜΕ επαίρονται για την ανεξαρτησία τους, για την αντικειμενική καταγραφή της πραγματικότητας, για το διαχωρισμό του ρεπορτάζ (που καταγράφει τη γυμνή αλήθεια) από το άρθρο (που εκφράζει γνώμη). Ξέρουμε, βέβαια, πως αυτά είναι παραμύθια, όπως ξέρουμε και ότι υπάρχουν διαβαθμίσεις ως προς την παρουσίαση του ρεπορτάζ. Αλλά Μέσα δι-αστρέφουν πλήρως την πραγματικότητα, άλλα καταβάλλουν προσπάθεια να **φαίνονται** περισσότερο αντικειμενικά. Συνήθως αυτός ο διαχωρισμός έχει να κάνει με το πού πρόσκεινται πολιτικά τα διάφορα Μέσα. Στην κυβέρνηση ή στην αντιπολίτευση.

Από τότε που σχηματίστηκε η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, τους οποίους στο παρελθόν είχαν πολεμήσει τα μεγαλύτερα αστικά Μέσα, καθώς στήριζαν τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη (και στη συνέχεια των δύο πρώτων), είδαμε την πιο θεαματική κωλοτούμπα. Τα ίδια ΜΜΕ εγκατέλειψαν τους Σαμαρά-Βενιζέλο, τα παπαγαλάκια τους τους χλευάζουν καθημερινά και επιδίδονται σε μια φασιστικού τύπου προπαγάνδα υπέρ της πολιτικής της νέας συγκυβέρνησης, με τον ίδιο φανατισμό και με την ίδια προστυχιά που στήριζαν την προηγούμενη συγκυβέρνηση.

Αυτό αποδεικνύει για πολλοστή φορά

πως τα αστικά ΜΜΕ αποτελούν βασικούς πυλώνες του αστικού συστήματος εξουσίας. Αυτή τη στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η μοναδική αξιόπιστη λύση εξουσίας που έχει το σύστημα και τα ΜΜΕ του θα τη στηρίξουν με το γνωστό φασιστικό τρόπο που προηγούμενα στήριζαν τον Παπανδρέου, τον Παπαδήμο, τους Σαμαροβενιζέλους.

Δικτατορίσκοι

«Ο Γ. Παπανδρέου που πέρασε το Μνημόνιο με “κατεπείγον” ζητά δημοψήφισμα για τη νέα συμφωνία. Το δημοψήφισμα έγινε στις 25/1. Ζητείται ευθύνη». Αυτά έγραψε στο twitter ο Παπαδημούλης, «ξεχνώντας» να δώσει απάντηση και στον συνάδελφό του Λαπαβίτσα, ο οποίος μιλά επίσης για δημοψήφισμα.

Το ζήτημα, όμως, δεν είναι τι λέει ο Παπανδρέου, που προσπαθεί να μείνει στον αφρό, αλλά τι λέει ο Παπαδημούλης. Αναγορεύει τις εκλογές της 25ης του Γενάρη σε δημοψήφισμα και ως δικτατορίσκος αποφαινεται ότι ο ελληνικός λαός ψήφισε τον ΣΥΡΙΖΑ και του έδωσε λευκή επιταγή για τις μεγάλες κωλοτούμπες! Όχι, δεν ζητάμε εμείς δημοψήφισμα (ξέρουμε ότι δεν λύνονται έτσι τα προβλήματα). Τη δικτατορική λογική των ηγετικών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ καταδεικνύουμε.

«Μεγάλος φίλος»

Λίγο πριν τη σύνοδο κορυφής, ο Τσίπρας έκανε ένα έξτρα ταξίδι για να συναντηθεί με τον αυστριακό καγκελάριο Φάινμαν στη Βιέννη. Η εγχώρια προπαγάνδα παρουσίασε τον Φάινμαν ως έναν ακόμη υποστηρικτή της πολιτικής της νέας συγκυβέρνησης και ως μεσολαβητή ανάμεσα στην Αθήνα και το Βερολίνο.

Την καλύτερη απάντηση σ' αυτή την πρόστυχη προπαγάνδα την έδωσε προσερχόμενος στο έκτακτο Eurogroup της 11ης Φλεβάρη ο υπουργός Οικονομικών της Αυστρίας, Χανς Γεργκ Σέλιγγκ, δηλώνοντας: «Υπάρχουν κανόνες στο παιχνίδι και αυτοί δεν πρέπει να παρακαμφθούν από εκλογικά αποτελέσματα. Για να λάβει τα χρήματα από το τωρινό της πρόγραμμα η Ελλάδα πρέπει να εκπληρώσει τις δεσμεύσεις που ανέλαβε!»

Ούτε ο Σόιμπλε δεν έκανε τόσο σκληρή δήλωση. Το πιθανότερο είναι πως ο Σέλιγγκ πήρε εντολή να κάνει τόσο σκληρή δήλωση, για να καταλάβουν όλοι πως η Βιέννη είναι με το Βερολίνο και όχι με την Αθήνα.

Φιλοδοξίες

Οτι θα αγωνιστεί ως πρόεδρος της Βουλής για τη «διαγραφή μεγάλου μέρους του χρέους» δήλωσε στην παρθενική της ομιλία η Ζωή Κωνσταντοπούλου. Αυτό ούτε ο Λαφαζάνης με τον Στρατούλη δεν το λένε πλέον, αλλά η Ζωή έχει άλλες φιλοδοξίες. Αυτοί έγιναν υπουργοί, η ίδια θέλει να γί-

Τσίρκο

Το μόνο που θέλουμε είναι χρόνος για να ετοιμάσουμε το πρόγραμμά μας και να το υποβάλουμε μετά στους εταίρους μας για να φτάσουμε σε μια νέα συμφωνία. Γι' αυτό ζητάμε τη συμφωνία-γέφυρα. Αυτό επαναλαμβάνουν, τότε εν χορώ και τότε κατά μόνος όλα τα κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, με προεξάρχοντες τον Τσίπρα και τον Μπαρουφάκη.

Μα καλά, αυτοί δεν είχαν έτοιμο πρόγραμμα, δεν ήταν πανέτοιμοι να κυβερνήσουν; Γιατί τώρα ζητούν χρόνο -και μάλιστα ενός εξαμήνου- για να φτιάξουν πρόγραμμα; Και μην μας πείτε ότι αυτό θα είναι αναγκαστικά ένα πρόγραμμα διαφορετικό από το προεκλογικό, γιατί θα σας απαντήσουμε δυο πράγματα.

Πρώτο, ότι αν ακολουθήσουμε αυτή τη λογική, θα πρέπει να συνομολογήσουμε ότι το περιβόητο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» ήταν σκέτη προεκλογική δημαγωγία. Δεύτερο, ότι και πάλι θα έπρεπε να έχουν ένα δεύτερο πρόγραμμα, μια δεύτερη γραμμή άμυνας, ώστε να ξέρουν πως αν τους ζορίσουν οι δανειστές θα υποχωρήσουν μέχρις εκεί και ούτε πόντο παραπίσω.

Τώρα, εμφανίζονται να μην έχουν τίποτα και ζητούν ένα εξάμηνο για να ετοιμαστούν. Στην πραγματικότητα, ζητούν ένα εξάμηνο για να σερβίρουν το νέο Μνημόνιο πιο ομαλά στον ελληνικό λαό.

νει Τσίπρας στη θέση του Τσίπρα, όταν έρθει αυτή η ώρα.

Ελαφρώς νεότερη του Τσίπρα είναι, ξέρει τι πρόκειται να γίνει, ο βίος των κυβερνήσεων πλέον δεν κρατάει ούτε για μία ολόκληρη θητεία, οπότε σπεύδει να αυτοτοποθετηθεί στην «αριστερή» πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ, την οποία ευελπιστεί ότι θα μπορέσει να καταλάβει ολόκληρη, αφού όλα τα γκεσέμια της «αριστερής πλατφόρμας» υπουργοποιήθηκαν, ενώ η ίδια μπορεί (με τους κατάλληλους προπαγανδιστικούς χειρισμούς) να μην υποστεί την κυβερνητική φθορά. Ασε που μπορεί να υπολογίζει στην υποστήριξη του σύμπαντος μιντιακού συστήματος, χάρις στις πολύ καλές επαφές που έχει δημιουργήσει εδώ και χρόνια ο πατέρας της, χάρις στις πλάτες του οποίου ανελίχθηκε τόσο γρήγορα.

Ξυδάκι και υποκρισία

Ενοχλήθηκε ο Περισσός επειδή το ΑΚΕΛ κάλεσε επίσημα τον ελληνικό και τον κυπριακό λαό να συμμετάσχει στα συλλαλητήρια στήριξης της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου. Για την ενόχληση μπορεί να πιει ξυδάκι, αλλά την υποκρισία δεν μπορούμε να την αφήσουμε ασχολίαστη. Το ΑΚΕΛ πάντοτε προσπαθεί να διατηρεί καλές σχέσεις και με τον Περισσό και με τον ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ είναι στην κυβέρνηση, όπως ήταν προηγουμένως το ΑΚΕΛ στην Κύπρο, υπήρχε περίπτωση να μην στηρίξει τα καραγκιοζιλίκια του το ΑΚΕΛ; Το ερώτημα στο οποίο οφείλει να απαντήσει ο Περισσός εκκρεμεί εδώ και χρόνια: τι είδους νταραβέρια έχει με το ΑΚΕΛ και το αντιμετωπίζει διαφορετικά απ' ό,τι αντιμετωπίζει άλλα τέτοια κόμματα (π.χ. στη Γαλλία και την Ιταλία);

Χημεία

Μεταξύ Μπαρουφάκη και Σόιμπλε έχει αναπτυχθεί καλή «χημεία», όπως λέμε. Μετά το πατόκορφο γλειψίμο που ρίχνει στον γερμανό ΥΠΟΙΚ με κάθε ευκαιρία ο Μπαρουφάκης, αισθάνθηκε και ο Σόιμπλε την ανάγκη να πει μερικά καλά λόγια γι' αυτόν. Μιλώντας στη FAZ, ο Σόιμπλε είπε για τον Μπαρουφάκη: «Είναί ένας διάσημος οικονομολόγος που είχε ασχοληθεί εκτενώς με θέματα της λεγόμενης ευρωκρίσης», ξεκαθαρίζοντας ότι δεν τον νοιάζει αν ο κ. Βαρουφάκης «φοράει το πουκάμισο πάνω ή κάτω από το παντελόνι ή αν φοράει γραβάτα ή όχι», χωρίς να παραλείψει να σημειώσει ότι ο Μπαρουφάκης «είναι ένας πολιτισμένος άνθρωπος».

Απλώς φιλοφρονήσεις; Δεν νομίζουμε. Υπάρχει και κάτι παραπέρα. Οι γερμανοί ιμπεριαλιστές ηγέτες δε χαρίζουν εύκολα τις φιλοφρονήσεις τους, αν δεν έχουν δει αυτό το «κάτι» που βολεύει την πολιτική τους.

Χτυπάει το κεφάλι του

Σε μεγάλη φόρμα ο Τατσόπουλος, «σκίζει» (με λέξεις) τον Μπαρουφάκη: «Βάζω ό,τι στοίχημα θέλετε. Ο Βαρουφάκης δεν θα γυρίσει από το Eurogroup με νέα επώδυνα μέτρα, θα γυρίσει με νέες ανώδυνες λέξεις. Ξενυχτούσε πάλι χτες με το λεξικό του Μπαμπινιώτη. Τον βρήκε το ξημέρωμα πάνω από το λήμμα “ευφημισμός”». Αυτά τα ξεσπασματάκια στο facebook είναι ένας τρόπος αυτοψυχοθεραπείας. Αλλιώς θα έπρεπε να κοπανάει το κεφάλι του στα ντουβάρια των κολωνακιώτικων στεκιών, επειδή την έκανε από τον ΣΥΡΙΖΑ και σήμερα δεν είναι ούτε βουλευτής.

Φάτε παραμύθι

Εγκυρο παπαγαλάκι του «συστήματος Μελισσανίδη» έγραψε στην ΕφΣυν ότι είναι μπουρδες πως υπογράφηκε συμφωνία ύψους 20 εκατ. ευρώ για την ονοματοδοσία της «Αγία-Σοφιάς». Εγιναν μόνο «κάποιες ενδιαφέρουσες κινήσεις και επαφές στο εξωτερικό, αλλά τίποτε παραπάνω», έγραψε το παπαγαλάκι. «Συμφωνία για ονοματοδοσία δεν υπάρχει πριν ξεκινήσουν έργα. Για να μην πούμε πριν μπουν στην τελική τους φάση».

Φάτε παραμύθι, κορόιδα οπαδοί, από τις «υπαλληλικές» φυλλάδες.

Με την απορία θα μείνουμε

Τώρα που η Ραχήλ Μακρή είναι βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ και ο Καμμένος απλώς συγκυβερνήτης, ελπίζουμε να μην μας αφήσει με την απορία για τις παλιές της δηλώσεις. Εντάξει, ας μην μας πει ποιος είναι ο «γυμνοσάλιαγκας» και η «ερωμένη αεροσυνοδός», αλλά ας μας πει τι εννοούσε όταν χαρακτήριζε «κύππους» τον Καμμένο και την ομάδα του και τους ευχόταν «καλή επιστροφή στο μεγάλο μαντρί».

Το παιχνίδι των λέξεων

Η Ανίκα Μπράιτχαρτ, εκπρόσωπος του Επιτρόπου Οικονομίας Πιερ Μοσκοβισί, δήλωσε την περασμένη Δευτέρα ότι η Κομισιόν δεν χρησιμοποιεί πλέον τον όρο τρόικα. Αυτή είναι η «συμφωνημένη γλώσσα» που εφαρμόζεται μετά τη συνάντηση του έλληνα πρωθυπουργού με τον πρόεδρο του Eurogroup Γερούν Ντεϊσελμπλούμ, είπε η Μπράιτχαρτ, σπεύδοντας να διευκρινίσει ότι η δομή της τρόικας παραμένει η ίδια.

Δε χάνουν την ευκαιρία ακόμη και χαμηλόβαθμα στελέχη να παίρνουν στο ψιλό το συριζαϊκό παιχνίδι των λέξεων.

ZOOM

Το τέλος των ιδεολογημάτων

Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από την προεκλογική περίοδο, οπότε η επιχειρηματολογία του ΣΥΡΙΖΑ είναι ακόμη νωπή στ' αυτιά όλων μας, γεγονός που μας απαλλάσσει από τον κόπο να «τσιτάρουμε» αποσπάσματα από ομιλίες και συνεντεύξεις του Τσίπρα και άλλων ηγετικών στελεχών. Από τότε που κέρδισαν τις εκλογές και σχημάτισαν κυβέρνηση οι κωλοτούμπες είναι συνεχείς και η κατάληξη θα είναι ένα Μνημόνιο-3, αφού προηγουμένως συμφωνηθεί μια μεταβατική περίοδος μερικών μηνών, στη βάση του Μνημόνιου-2 (με ορισμένη «ευελξία» στην εφαρμογή του).

Σ' αυτό το σημείωμα δε θα μας απασχολήσει ο χαρακτήρας του νέου Μνημόνιου, που ακόμη δεν το γνωρίζουμε στις λεπτομέρειές του, αλλά το τέλος των βασικών ιδεολογημάτων, τα οποία περιέβαλαν με μια αχλύ επιστημονικού κύρους την προεκλογική καμπάνια του ΣΥΡΙΖΑ. Αν αξίζει τον κόπο ν' ασχοληθούμε μ' αυτά τα ιδεολογήματα είναι για να επιχειρήσουμε μια θεωρητική γενίκευση των συμπερασμάτων που πολύ πριν την «ώρα της αλήθειας» (που τη ζούμε το τελευταίο δεκαπενθήμερο) είχαμε παρουσιάσει. Οτι, δηλαδή, τα οικονομικά δεδομένα και ο συσχετισμός δυνάμεων είναι εκείνα που καθορίζουν την πολιτική των κυβερνήσεων και τις διεθνείς τους σχέσεις και όχι η λαμπρή «πολιτική βούληση», την οποία επικαλούνται για να εξαπατούν το «λαουτζίκo».

Το σύνολο αυτών των ιδεολογημάτων επιστρατευόταν από τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ για ν' απαντήσουν στο ερώτημα που μετ' επιτάσεως τους έθεταν τα κόμματα της προηγούμενης συγκυβέρνησης και οι δημοσιογράφοι των αστικών ΜΜΕ: «πού θα βρείτε τα λεφτά για να κάνετε αυτά που λέτε;». Η απάντηση ήταν εύκολη: «Θα βρούμε τα λεφτά πετυχαίνοντας διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους (πάνω από 50%), μορατόριουμ στην πληρωμή τόκων για μερικά χρόνια, μέχρι να ορθοποδήσει η οικονομία, και αποπληρωμή του υπόλοιπου μέρους με ρήτρα ανάπτυξης. Αυτό θα επιτευχθεί με τη σύγκληση μιας διεθνούς διάσκεψης για το χρέος, κατά το πρότυπο της διάσκεψης του Λονδίνου το 1953, που απάλλαξε τη Γερμανία από το βραχνά του χρέους».

Όταν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ έδιναν αυτή την απάντηση, στο καπάκι ερχόταν η επόμενη ερώτηση: «πώς θα τα πετύχετε αυτά, όταν η Γερμανία αντιδρά σε κάθε ιδέα χαλάρωσης;». Τότε ερχόταν ένα μπαράζ ιδεολογημάτων: «Η Ευρώπη αλλάζει και θα αλλάξει πιο γρήγορα μετά την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία θα πυροδοτήσει ένα ντόμινο ανόδου των αριστερών και προοδευτικών δυνάμεων - Έχουν δημιουργηθεί οι προϋποθέσεις για τη δημιουργία ενός μετώπου του Νότου, στο οποίο θα συνασπιστούν η αριστερή κυβέρνηση της Ελλάδας, οι κυβερνήσεις της Γαλλίας και της Ιταλίας και οι κυβερνήσεις των χωρών που βρίσκονται σε Μνημόνιο - Η Γερμανία απομονώνεται, καθώς ακόμη και ο Ντράγκι πρωτοστατεί σε κινήσεις ποσοτικής χαλάρωσης, ερχόμενος σε ρήξη με το Βερολίνο - Το ΔΝΤ υποστηρίζει το αίτημα για κούρεμα του χρέους της Ελλάδας, προκειμένου αυτό να καταστεί βιώσιμο».

Όλα αυτά τα ιδεολογήματα κατέρρευσαν από την πρώτη κιόλας εβδομάδα που η νέα συγκυβέρνηση βγήκε στο ευρωπαϊκό μείντανι για να παζαρέψει μια νέα συμφωνία με τους δανειστές. Αυτό φάνηκε καθαρά από το αποτέλεσμα και από τη διάταξη των δυνάμεων, καθώς η εικόνα -σηματικά δοσμένη- είναι «έναν εναντίον δεκαοχτώ». Σημασία, όμως, έχει γιατί κατέρρευσαν αυτά τα ιδεολογήματα. Γιατί επιβεβαιώθηκαν όλες οι προβλέψεις που πολύ πριν τις εκλογές έγιναν από τις στήλες της «Κόντρας» και οι οποίες, βέβαια, δεν είχαν χαρακτήρα προφητείας, αλλά χαρακτήρα στοιχειώδους θεωρητικής ανάλυσης με βάση τα οικονομικά και τα γεωπολιτικά δεδομένα.

Το «μέτωπο του Νότου» δεν σχηματίστηκε και δεν υπάρχει περίπτωση να σχηματιστεί. Γαλλία και Ιταλία, οι ισχυρότερες δυνάμεις του ιδεατού Νότου, δεν πρόσφεραν την παραμικρή βοήθεια στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, παρά τις προσδοκίες που αυτή δημιούργησε, μετά τα θερμά συγχαρητήρια μηνύματα των Ρέντιο-Ολάντ και τις προσκλήσεις που έλαβε ο Τσίπρας να επισκεφθεί Ρώμη και Παρίσι. Οι χώρες που είναι σε «πρόγραμμα» (Ισπανία, Πορτογαλία, Ιρλανδία) ακολούθησαν μια καθαρά εχθρική στάση, με τους υπουργούς τους να ξεπερνούν σε επιθετικότητα ακόμη και τον Σόιμπλε. Μέχρι και ο κύριος υπουργός Οικονομικών δήλωσε ότι «η Ελλάδα δεν ξέρει τι θέλει», ενισχύοντας (έστω στο συμβολικό επίπεδο) την εικόνα απομόνωσης της συγκυβέρνησης στην ΕΕ. Ετσι, χωρίς-χωρίς ο ίδιος ο Τσίπρας αναγκάστηκε να βάλει την ουρά στα σκέλια, να κάνει γαργάρα τις υπερφίαλες προεκλογικές δηλώσεις του και να διακηρύξει το τέλος αυτού του ιδεολογήματος, δηλώνοντας πως η ελληνική κυβέρνηση δεν επιδιώκει να φέρει οποιοδήποτε διχασμό στο εσωτερικό της ΕΕ.

Ποτέ ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως η Γαλλία («συγκυβερνώσα» με τη Γερμανία στην ΕΕ, παρά την υποδεέστερη οικονομική της δύναμη) και η Ιταλία (τέταρτη ισχυρότερη οικονομία στην ΕΕ και τρίτη στην Ευρωζώνη) δε θα συγκροτούσαν μέτωπο με την κυβέρνηση ενός ψωραλέου, μέσης ανάπτυξης καπιταλισμού, όπως ο ελληνικός, για να στραφούν ενάντια στη Γερμανία. Όλες οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις εμφανίζονται **ενωμένες** απέναντι στις εξαρτημένες χώρες, ενώ τις αναμφισβήτητες μεταξύ τους αντιθέσεις τις ρυθμίζουν σε διμερές (ή πολυμερές) ιμπεριαλιστικό επίπεδο, χωρίς να δίνουν δικαίωμα «λόγου» στις εξαρτημένες χώρες. Όσο για τις χώρες επιπέδου Ελλάδας (Πορτογαλία κτλ.), επειδή ξέρουν τα «κιά» τους, δε θα επιτίθονταν στη Γερμανία χωρίς να έχουν κάποιο ιδιαίτερο όφελος.

Ο Ντράγκι, ως διοικητής της ΕΚΤ, όχι μόνο δεν ήρθε σε ρήξη με το Βερολίνο, αλλά έγινε ο βασικός μοχλός άσκησης πίεσης, κλείνοντας τη στρόφιγγα της ρευστότητας προς τις ελληνικές τράπεζες. Η ΕΚΤ είναι η κεντρική τράπεζα της Ευρωζώνης και ο Ντράγκι ένας τραπεζίτης διορισμένος, που δίνει λογαριασμό σ' ένα ΔΣ. Κυρίως δίνει λογαριασμό στην ισχυρότερη οικονομική δύναμη της Ευρωζώνης, χωρίς την οποία ευρώ δεν μπορεί να υπάρξει. Η ποσοτική χαλάρωση,

έτσι όπως εφαρμόστηκε (με το ρίσκο να μεταφέρεται κατά 80% στις εθνικές κεντρικές τράπεζες), είχε τη σύμφωνη γνώμη του Βερολίνου, το οποίο έκανε έναν επωφελή για τη Γερμανία συμβιβασμό με τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (Γαλλία-Ιταλία κυρίως). Και βέβαια, η ποσοτική χαλάρωση δε συνδέεται σε καμιά περίπτωση με το «ελληνικό πρόβλημα». Ο Ντράγκι το είχε διακηρύξει εγκαίρως, αρκετά πριν το ΔΣ της ΕΚΤ αποφασίσει την ποσοτική χαλάρωση: ομόλογα χωρών με αξιολόγηση κατηγορίας «σκουπιδιού» θα γίνονται δεκτά μόνο αν οι χώρες είναι σε πρόγραμμα. Οι συριζαίοι έκαναν πως δεν άκουσαν, αλλά ο... αντι-μερκελιστής Ντράγκι δεν το έλεγε για πλάκα. Το έκανε πράξη για τα ελληνικά ομόλογα, πριν καν αρχίσει το παζάρι στο Eurogroup.

Το ΔΝΤ όχι μόνο δεν ακολούθησε διαφορετική γραμμή, αλλά δεν έθεσε καν ζήτημα βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους. Ετσι, μέρες πριν αρχίσει η διαπραγμάτευση στο έκτακτο Eurogroup της 11ης του Φλεβάρη, η συγκυβέρνηση υποχρεώθηκε διά στόματος Τσίπρα να διακηρύξει ότι δεν ζητάει διεθνή διάσκεψη για κούρεμα του χρέους, ότι σέβεται τις δανειακές υποχρεώσεις της προς όλους τους πιστωτές της και ότι αντιμετωπίζει το ζήτημα της βιωσιμότητας του χρέους στο πλαίσιο της απόφασης που πήρε το Eurogroup το Νοέμβριο του 2012.

Το ιδεολόγημα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση θα πυροδοτήσει αλλαγές σε όλη την Ευρώπη το βλέπει κανείς να... γίνεται πράξη στην εικόνα μιας κυβέρνησης η οποία έχει στριμωχτεί στα σκοινιά και της επιτρέπεται να κάνει συνεχείς κωλοτούμπες, μέχρι οι «μεγάλοι» να δώσουν το ΟΚ σε μια διατύπωση (που δεν αφορά την ουσία), την οποία αυτή η κυβέρνηση θα μπορέσει να «πουλήσει» στο εσωτερικό ακροατήριο. Το έγραφε χαρακτηριστικά την προηγούμενη εβδομάδα η «Κόντρα»: από τότε που ξεκίνησε η διαπραγμάτευση, οι Γερμανοί έχουν μείνει αμετακίνητοι, ενώ η ελληνική συγκυβέρνηση όχι μόνο έχει εγκαταλείψει τις προεκλογικές της θέσεις, αλλά μετακινείται συνεχώς και από τις θέσεις που διατύπωσε μετεκλογικά, προσεγγίζοντας -με μια καινούργια κωλοτούμπα κάθε μέρα- τις θέσεις των δανειστών.

Και βέβαια, δεν χρειάζεται να θυμίσουμε κάποια παλιά ιδεολογήματα, που δεν επαναλήφθηκαν ούτε στην προεκλογική περίοδο. Όπως το περιβόητο «υπερόπλο» του Τσίπρα: θα τους εκβιάσουμε με αποχώρηση από την Ευρωζώνη, που θα επιφέρει τη γενική διάλυση. Ή το άλλο «υπερόπλο», που πέταξε κάποια στιγμή, για να το ξεχάσει στη συνέχεια: θα τους εκβιάσουμε με τα ενεργειακά αποθέματα που έχει η Ελλάδα!

Τι έχει μείνει τώρα που κατέρρευσαν τα ιδεολογήματα; Η επιβεβαίωση της θεωρίας του Λένιν για τον ιμπεριαλισμό, την οποία εμείς επικαιροποιήσαμε στις σημερινές συνθήκες: ο ιμπεριαλισμός δεν γνωρίζει άλλη μοιρασιά παρά ανάλογα με τη δύναμη του κεφαλαίου. Επομένως, σ' ένα ιμπεριαλιστικό διαβούλιο στο οποίο μια εξαρτημένη χώρα προσέρχεται ζητώντας δανεικά, τους όρους θα τους επιβάλουν αυτοί που εκπροσωπούν το δυνατό κεφάλαιο.

Πέτρος Γιώτης

Η αριστεία είναι ρετσινιά

Μια σωστή κουβέντα, με αφορμή τις εξετάσεις στα πειραματικά σχολεία, είπε ο υπουργός Παιδείας Αριστείδης Μπαλτάς και έπεσε όλος ο εσμός του νεοφιλελευθερισμού να τον φάει.

Τι είπε ο Αριστείδης Μπαλτάς; «Οτι η αριστεία υπό κάποιους όρους είναι ρετσινιά». «Διότι αν γίνεις “άριστος” με απλώς μία διαδικασία, φέρεις το βάρος της “αριστείας” σου, πρέπει να αποδεικνύεις διαρκώς την “αριστεία” σου εσαεί, ενώ αν αποτύχεις στο διαγωνισμό “αριστείας”, τότε φέρνεις το στίγμα αυτής της αποτυχίας εσαεί». «Δεν υπάρχει η έννοια της αριστείας και δη σ’ αυτές τις ηλικίες. Είναι τραγικό!».

Αν τοποθετήσουμε το σχολείο μέσα στον καπιταλισμό, μπορούμε να κατανοήσουμε τη σημασία αυτής της τοποθέτησης. Στο σύστημα αυτό, η κάθετη ταξική διαφοροποίηση της κοινωνίας φέρει βαρύ το στίγμα της στην εξέλιξη του νέου ανθρώπου.

Φανταστείτε ένα παιδί που μεγαλώνει μέσα στα βιβλία, που ο οικογενειακός του και κοινωνικός του περίγυρος έχει υψηλό επίπεδο μόρφωσης, που έχει ενδιαφέροντα πολύπλευρα, έχει παραστάσεις από διάφορα στιγμιότυπα της κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής, ένα παιδί που οι γονείς του το προτρέπουν στη γνώση, ή ένα παιδί που η οικογένειά του έχει τις οικονομικές δυνατότητες να στηρίξει τη μορφωτική του προσπάθεια και από την άλλη ένα παιδί που προέρχεται από κοινωνικό και οικογενειακό περιβάλλον με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο ή που οι γονείς του με το ζόρι τα βγάζουν πέρα και μοναδική τους έγνοια είναι η εξασφάλιση του επιούσιου.

Δείτε τώρα την εξέλιξη αυτών των δυο κατηγοριών παιδιών μέσα στο σχολείο. Όλοι οι άνθρωποι ή ας πούμε η συντριπτική πλειοψηφία, έχει τις νοητικές δυνατότητες να εξελιχθεί, έχει κλίσεις και χαρίσματα που μπορεί να ανακαλύψει, να αναδείξει και να καλλιεργήσει. Από ποιες αφετηρίες, όμως, ξεκινούν τα παιδιά της πρώτης κατηγορίας και από ποιες τα δεύτερα, ακόμη και στην περίπτωση που υποθέσουμε ότι όλα τους καταβάλλουν μέγιστες προσπάθειες να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του εκπαιδευτικού συστήματος; Με τι ατομικά «φίλτρα» η κάθε μια κατηγορία μπορεί να αφομοιώσει και στη συνέχεια να εξελίξει αυτά που τις προσφέρει το σχολείο;

Σκεφθείτε πως κριτήρια αξιολόγησης των μαθητών στο αστικό σχολείο είναι οι αξιολογικές διαδικασίες, οι συνεχείς εξετάσεις, η βαθμολογία. Πως το σχολείο με όλες τις λειτουργίες του και προπαντός με αυτές που μόλις αναφέραμε κατηγοριοποιεί τους μαθητές και τους κατατάσσει σε «άριστους», «μέτριους» και «κακούς». Πως αυτοί οι χαρακτηρισμοί γίνονται ταμπέλες που ακολουθούν τον νέο άνθρωπο εσαεί και βάρος μεγάλο, που ή πρέπει να τις επιβεβαιώνει διαρκώς (άριστος μαθητής) ή να τις απορρίπτει (κακός μαθητής). Και αυτή η διαρκής προσπάθεια και στη μια και στην άλλη περίπτωση στραγγαλίζει κάθε παιδικότητα, κάθε χαρά για τη γνώση, καλλιεργεί τον άγριο ανταγωνισμό και τον ατομισμό και θάβει το συλλογικό πνεύμα. Πως ο ρόλος του σχολείου στον καπιταλισμό είναι να αναπαράγει με όλα τα μέσα τις εκμεταλλευτικές σχέσεις της παραγωγής και να διαμορφώνει νέους με λοβοτομημένα μυαλά, φορτωμένα με την κυρίαρχη αστική ιδεολογία. Πάνω, λοιπόν, σε ποιες γνώσεις (καλύτερα πληροφορίες) σε ποιες δεξιότητες κρίνεται η «αξιουσύνη» του νέου ανθρώπου; Πως οι εξετάσεις και η αποτυχία σε αυτές (κυρίως από τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων) ροκανίζουν σιγά-σιγά το ενδιαφέρον, τη θέληση για ανώτατες σπουδές, αποφορτίζοντας την πίεση που ασκεί η νεολαία της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακές σπουδές και ορίζουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση ως προνομιούχο χώρο των ανώτερων κοινωνικο-οικονομικών στρωμάτων.

Αν δέσουμε τα παραπάνω σε μια ενότητα, μπορούμε να αντιληφθούμε το ρόλο των εξετάσεων στο αστικό σχολείο, την εμμονή των οπαδών του νεοφιλελευθερισμού να στηρίζουν πρακτικές και δομές «αριστείας», καθώς και την οργή τους γι’ αυτή τη δήλωση του Αριστείδη Μπαλτά.

Τώρα, που τέλειωσαν οι εξαγγελίες από τα προεκλογικά μπαλκόνια και οι συριζαίοι προσπαθούν να μυήσουν τους ψηφοφόρους στο άλλο το ιδεατό-επιθυμητό και άλλο το ρεαλιστικό-εφικτό και το υπουργείο Παιδείας προσαρμόζεται τάχιστα σ’ αυτή την τακτική.

Μιλώντας στην «Εφημερίδα των Συντακτών» ο αναπληρωτής υπουργός Παιδείας Τάσος Κουράκης δήλωσε τα εξής στην ερώτηση της δημοσιογράφου για το πώς σκέπτεται το υπουργείο να αντιμετωπίσει το θέμα των χιλιάδων κενών στα σχολεία και πώς στέκεται απέναντι στις δηλώσεις του προηγούμενου υπουργού Παιδείας Λοβέρδου ότι είχε ήδη επιτύχει την ανατροπή του 1/10 για την εκπαίδευση (1 πρόσληψη για κάθε 10 αποχωρήσεις). Στον Τάσο Κουράκη επισημαίνεται επίσης το γεγονός ότι στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης ο Τσίπρας δεν αναφέρθηκε στον ΑΣΕΠ, ούτε σε μόνιμους διορισμούς:

Τάσος Κουράκης: «Το 1/10 αποτελούσε πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης. Εμείς έχουμε άλλους σχεδιασμούς συνολικά για τον δημόσιο τομέα και φυσι-

κά για το Υπ. Παιδείας. Εντούτοις **δεν θα ήθελα να μιλήσω για αριθμούς προσλήψεων πριν από την ολοκλήρωση της δύσκολης διαπραγμάτευσης που διεξάγει αυτή τη στιγμή η κυβέρνησή μας**. Σε κάθε περίπτωση είναι αξιακή μας θέση ότι τα σχολεία πρέπει να καλύπτουν τις ανάγκες τους κατά προτεραιότητα με μόνιμους εργαζόμενους και οπωσδήποτε εγκαίρως και σε αξιοπρεπείς εργασιακές συνθήκες. Με αυτά τα δεδομένα έχουμε 2 προτεραιότητες: **Η πρώτη είναι άμεση, αφορά την κάλυψη των κενών της τρέχουσας σχολικής χρονιάς, τα οποία είναι δυστυχώς περισσότερα από τις διαθέσιμες πιστώσεις αλλά διερευνούμε ήδη όλες τις δυνατές λύσεις**.

Η δεύτερη αναφέρεται στον σχεδιασμό της σχολικής χρονιάς 2015-16 για την οποία πρόθεσή μας είναι να προχωρήσουμε σε σημαντικό αριθμό προσλήψεων μόνιμων και αναπληρωτών. **Για τον τρόπο πρόσληψης θα συζητήσουμε λίγο αργότερα**. Σας λέω όμως ότι αναγνωρίζουμε μεταξύ άλλων, πως οι αναπληρωτές με πολύχρονη προϋπηρεσία και εμπειρία, πολλοί δε απ’ αυτούς όντας επιτυγχόντες προηγούμενων ΑΣΕΠ και

μη διορισθέντες επειδή δεν άνοιξαν θέσεις, σε κάθε δε περίπτωση άνθρωποι οι οποίοι μπήκαν στην εκπαίδευση στο πλαίσιο προηγούμενων διατάξεων που καταργήθηκαν αιφνιδιαστικά εκ την υστέρων, είναι δίκαιο εργασιακά και χρήσιμο για τη δημόσια εκπαίδευση να ενταχθούν μόνιμα στη δημόσια εκπαίδευση και **αναζητούμε τους τρόπους**» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Τι μας λέει εδώ ο αναπληρωτής υπουργός Παιδείας;

Πρώτον, ότι οι διορισμοί στην εκπαίδευση είναι «στον αέρα» και εξαρτώνται από τις διαπραγματεύσεις με τα αφεντικά των «θεσμών» της ΕΕ και του ΔΝΤ (έτσι αποκαλείται τώρα από τους συριζαίους η τρόικα). Η δήλωση συγκεκριμένου αριθμού προσλήψεων είναι απαγορευτική (και γίνεται σημείο αναφοράς, για το οποίο εγκαλείται ο υπουργός, σημειώνουμε εμείς, στην περίπτωση που δεν τηρηθεί η δέσμευση), ειδικά αν πάρουμε υπόψη μας ότι οι δανειστές επιμένουν στις απολύσεις στο δημόσιο.

Δεύτερον, εν αμφιβόλλω τίθεται και ο στόχος της κάλυψης των εκπαιδευτικών κενών, όχι μόνο για την τρέχουσα σχολική χρονιά,

αλλά και για την επόμενη. Για την τρέχουσα χρονιά μνεία γίνεται στις «διαθέσιμες πιστώσεις» που είναι λιγότερες από τις ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό, ενώ για την επόμενη χρονιά αναφορά γίνεται «στην πρόθεση» της κυβέρνησης να προχωρήσει σε «σημαντικό αριθμό προσλήψεων μονίμων και αναπληρωτών». Οι προσλήψεις για την κάλυψη των κενών είναι «στον αέρα» όχι μόνο γιατί αυτές εξαρτώνται από τις διαθέσεις των τρoικανών (που είπαμε ποιες είναι), αλλά και γιατί η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Καμμένου άφησε ίδιο και απαράλλαχτο τον τρέχοντα κρατικό προϋπολογισμό, στέλνοντας μήνυμα με σημασία στα αφεντικά, ντόπια και ξένα.

Τρίτον, ότι υπό αίρεση είναι και η προεκλογική δέσμευση όλων των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, που ήταν επιφορτισμένα με τα θέματα Παιδείας, για κατάργηση του διαγωνισμού της ντροπής, του ΑΣΕΠ, για τους εκπαιδευτικούς. Ο Κουράκης αποφεύγει να δεσμευτεί για τον τρόπο πρόσληψης («Για τον τρόπο πρόσληψης θα συζητήσουμε λίγο αργότερα») και αφήνει ανοιχτά όλα τα παράθυρα («αναζητούμε τους τρόπους»).

τη λήξη της μεγάλης απεργίας, απαιτώντας την επιστροφή όλων των συναδέλφων στις θέσεις τους, την κατάργηση των ΚΥΑ και του μέτρου της διαθεσιμότητας/απολύσεων. Ξεσκεπάσαμε το πέπλο της διαθεσιμότητας και δηλώσαμε ότι δε γελιόμαστε από τη φενάκη της κινητικότητας.

Σήμερα, μετά από ενάμιση χρόνο αγωνιστικών κινητοποιήσεων, από τους διαθέσιμους συναδέλφους μας, οι περισσότεροι παραμένουν σε καθεστώς διαθεσιμότητας, ενώ κάποιοι από αυτούς βρίσκονται ήδη εκτός μισθοδοσίας.

Τίποτα δε μας χαρίστηκε. Όλα κατακτήθηκαν μέσα από τους αγώνες μας. Έτσι, σήμερα δηλώνουμε ότι πάγια αιτήματά μας ήταν και είναι:

α) Η κατάργηση όλων των νομοθετημάτων περί διαθεσιμότητας/κινητικότητας και των εφαρμοστικών ρυθμίσεων που προέκυψαν από αυτά.

β) Η κατάργηση των ΚΥΑ που οδήγησαν τους συναδέλφους μας στη διαθεσιμότητα.

γ) Η άμεση επιστροφή όλων των υπό διαθεσιμότητα συναδέλφων μας στις θέσεις εργασίας τους. Αναγνώριση της υπηρεσίας τους, όλων των εργασιακών και ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων, όλων των μηνών της διαθεσιμότητας-ομηρίας, καθώς και αποκατάσταση της οικονομικής βλάβης που υπέστησαν κατά χρόνο παραμονής τους στη διαθεσιμότητα.

δ) Η κατάργηση κάθε μορφής υποχρεωτικής μετάταξης.

ε) Η μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Κατενός είδους ελαστική μορφή εργασίας (voucher, συμβάσεις ορισμένου χρόνου, “ωφελούμενοι”), καμιά εργολαβία στα Πανεπιστήμια. Πρόσληψη όλου του αναγκαίου προσωπικού.

στ) Η κατάργηση του πειθαρχικού παραπτώματος της μη αυτό-απογραφής σε ηλεκτρονικές εφαρμογές (Αριθμ.ΔΙΠΙΔΔ/Β.2/Δ/33/οικ.27653/11-10-2013).

Σε ό,τι αφορά το γενικότερο πλαίσιο διεκδικήσεων, συντασσόμαστε με αυτό της ΑΔΕΔΥ (από 5/2/2015).

Οι συνάδελφοί μας να γυρίσουν ΤΩΡΑ στη δουλειά.

Κανένας εργαζόμενος δεν περισσεύει, ούτε στα ΑΕΙ-ΤΕΙ ούτε στο δημόσιο γενικότερα».

Διοικητικοί υπάλληλοι Πανεπιστήμιου Αθηνών

Ούτε βήμα πίσω

Αμετακίνητοι στις θέσεις τους για άμεση κατάργηση όλων των νομοθετημάτων που αναφέρονται στην κινητικότητα/διαθεσιμότητα, για κατάργηση της ΚΥΑ που οδήγησε πολλούς διοικητικούς υπάλληλους των ΑΕΙ στην διαθεσιμότητα, για άμεση επαναφορά στις θέσεις τους όλων των υπό διαθεσιμότητα εργαζόμενων στα ΑΕΙ, είναι οι διοικητικοί υπάλληλοι του Πανεπιστήμιου Αθηνών.

Την πρόθεσή τους να μη κάνουν βήμα πίσω διακηρύσσουν με απόφαση του Συλλόγου τους. Στην ανακοίνωση αυτή υπενθυμίζουν σε όλους και ειδικά στη συγκυβέρνηση (που «δεσμεύτηκε» για την επαναπρόσληψή τους), ότι τα δίκαια αιτήματά τους τα ανέδειξαν με το αίμα τους, με σκληρό και ανυποχώρητο αγώνα και γι’ αυτό κανείς δε μπορεί να τους εξαπατήσει, ούτε μπορεί να παραπέμψει την υπόθεσή τους στις ελληνικές καλένδες. Δήλωση αποφασιστικότητας, λοιπόν, με αποδέκτη τη συγκυβέρνηση, στην οποία διαμνύνουν, εμμέσως πλην σαφώς, κατά την άποψή μας, ότι θα βρει μπροστά της τους εργαζόμενους έτσι και δεν υλοποιήσει τις δεσμεύσεις της, είναι η απόφαση του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του Πανεπιστήμιου Αθηνών, την οποία παραθέτουμε:

«ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

Τα τελευταία χρόνια, η τριτοβάθμια εκπαίδευση, παρά το πλήθος προβλημάτων που ήδη είχε, υπέστη τις συνέπειες της μνημονιακής πολιτικής: υποχρηματοδότηση, “κούρεμα” αποθεματικών, συρρίκνωση Σχολών και Τμημάτων, ιδιωτικοποίηση τομέων της, συνολική επίθεση στα δικαιώματα φοιτητών και εργαζομένων. Η πολιτική αυτή, μέρος μιας ευρύτερης αντίληψης για το δημόσιο τομέα, στόχευε στην αποδόμηση της λειτουργίας των ΑΕΙ-ΤΕΙ, στην υποβάθμιση του έργου τους και τελικά στην ολοσχερή απαξίωσή τους, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την περεταίρω ιδιωτικο-

ποίησή τους, την εξάρτησή τους από την αγορά, την ύψωση επιπλέον ταξικών φραγμών στην εκπαίδευση.

Από την έναρξη του ακαδημαϊκού έτους 2013-2014, στο επίκεντρο της επίθεσης, βρεθήκαμε και οι διοικητικοί υπάλληλοι των ΑΕΙ. Οι εργαζόμενοι οκτώ Πανεπιστημίων βρεθήκαμε αντιμέτωποι με μια όξυνση της επίθεσης της κυβέρνησης, με το μέτρο της διαθεσιμότητας/απολύσεων. Για την κυβέρνηση και το ΥΠΑΙΘ, που δε δίστασαν να παραβιάσουν κάθε έννοια λογικής και δικαίου, να χρησιμοποιήσουν την αυθαιρέσια και τον εκβιασμό, δεν ήμασταν παρά αριθμοί που έπρεπε να θυσιαστούν στο βωμό της τρόικας, μαζί με άλλους συναδέλφους μας από το δημόσιο. Στο όνομα της “δημοσιονομικής εξυγίανσης”, 1.349 συνάδελφοί μας χαρακτηρίστηκαν “πλεονάζοντες” και άνοιξε γι’ αυτούς η πόρτα της εξόδου.

Αντισταθήκαμε στην επίθεση αυτή κάνοντας έναν πρωτοφανή σε διάρκεια απεργιακό αγώνα από το Σεπτέμβριο μέχρι και το Δεκέμβριο του 2013. Στον αγώνα μας είχαμε τη συμπαράσταση της πανεπιστημιακής κοινότητας, και κυρίως των φοιτητών και των γονιών τους, αλλά και των συναδέλφων μας στο δημόσιο. Με απόλυτη συνείδηση της αποστολής μας αγωνιστήκαμε και στηρίξαμε:

- Τις θέσεις εργασίας μας και τα εργασιακά μας δικαιώματα

- Το Πανεπιστήμιο ως δημόσιο χώρο και αγαθό. Το συνταγματικά κατοχυρωμένο αυτοδιοικητό του

Με τον αγώνα μας, αντιστεκόμαστε στο ειδικό μέτρο της “αυτό-απογραφής” και το συνακόλουθο πειθαρχικό αδίκημα που θέσπισε το ΥΔΜΗΔ για να σπάσει τον απεργιακό μας αγώνα, καταφέραμε τη σημαντική μείωση του αριθμού των διαθέσιμων συναδέλφων μας.

Παρά την επίθεση που δεχθήκαμε και την άσκηση πειθαρχικών διώξεων σε πολλούς από μας, συνεχίσαμε τις κινητοποιήσεις μας και μετά

Συριζαίικος ρεαλισμός

«Ζητώ και από τους γονείς και τους μαθητές, όταν βάζουν στις επιλογές τους πανεπιστήμια που είναι μακριά από τον τόπο κατοικίας τους, να φροντίσουν να έχουν κατ' αρχήν τη δυνατότητα να φοιτήσουν τα παιδιά τους εκεί».

Κοντολογίς, αφού δεν έχεις τα λεφτά να σπουδάσεις στη σχολή που ονειρεύεσαι, και την οποία «πιάνεις», σύμφωνα με τα μόρια που συγκέντρωσες στην πανελλαδική καρμανιόλα των εξετάσεων, την οποία κατέβαλες υπερ-προσπάθεια να αντιμετωπίσεις με επιτυχία, μιας και αυτή η σχολή είναι πιθανόν να βρίσκεται μακριά από τον τόπο κατοικίας σου, προσγειώσου στην πραγματικότητα, πέταξε το όνειρό σου στα σκουπίδια και πράξε σύμφωνα με τις δυνατότητες της «τσέπης» της οικογένειάς σου.

Την οδηγία προς τους μαθητές και τους γονείς τους δεν την έκανε κάποιος οπαδός του νεοφιλελευθερισμού που έχει μάθει να μιλά με κυνική γλώσσα, αλλά ο Αριστείδης Μπαλτάς, συριζαίος υπουργός Παιδείας στην «Αυγή» της Κυριακής.

Ο οποίος δηλώνει μαρξιστής, πολέμιος του σημερινού ταξικού εκπαιδευτικού συστήματος, που προσφέρει αμέριστες δυνατότητες στους έχοντες και χίλια μύρια εμπόδια στα φτωχά λαϊκά στρώματα και οπαδός της δημόσιας δωρεάν, υψηλής ποιότητας Παιδείας.

Που ανέλαβε, ο καημένος, όντας μάλιστα ο ίδιος πανεπιστημιακός, «ανυποψίαστος» να διαχειριστεί μια τραγική κατάσταση, όπου η φοιτητική μέριμνα (στέγαση, σίτιση, συγγράμματα) είναι είδος υπό εξαφάνιση.

Ο υπουργός Παιδείας «έριξε κιόλας τ' άρματα» λίγο καιρό μετά τις εκλογές. Απόλυτα προσγειωμένος στην πραγματικότητα, «ξέχασε» τις προεκλογικές φανφάρες και δεν μπήκε καν στον κόπο να δημαγωγήσει για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, που θα ενισχύσουν το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της, ώστε να ανακουφιστούν και οι εργατικές οικογένειες που σηκώνουν δυσβάσταχτο κόστος για τις σπουδές των παιδιών τους.

Να κλείσουν ΟΛΑ τα στρατόπεδα συγκέντρωσης

Χαρτιά στους μετανάστες και τους πρόσφυγες

Επρεπε να αυτοκτονήσει ένας ακόμη μετανάστης στο κολαστήριο της Αμυγδαλέζας για να κάνει επίσκεψη σ' αυτό ο Πανούσης και ν' ανακοινώσει: «Τα κέντρα κράτησης τελειώνουν. Το είπαμε πριν από τις εκλογές, το είπαμε και στη Βουλή ότι αυτό δεν θα συνεχιστεί. **Θέλουμε μόνο λίγες μέρες**».

Μετά από δυο μέρες, όμως, και αφού ο Πανούσης συσκέφτηκε με την επί του μεταναστευτικού αρμόδια συνάδελφό του Χριστοδουλοπούλου, οι «λίγες μέρες» έγιναν 100 μέρες και μόνο για την Αμυγδαλέζα. Τα υπόλοιπα στρατόπεδα συγκέντρωσης για μετανάστες και πρόσφυγες προφανώς θα παραμείνουν.

«**Στόχος** είναι σε 100 μέρες να κλείσει η Αμυγδαλέζα και να επιταχυνθούν οι διαδικασίες για να προχωρήσουν οι διαμορφώσεις χώρων στην Αττική για τρία κέντρα ανοιχτής φιλοξενίας μεταναστών», δήλωσε ο Πανούσης μετά τη σύσκεψη με τη συνάδελφό του. Εσπευσε δε να διευκρινίσει, ότι η απομάκρυνση των μεταναστών από την Αμυγδαλέζα θα γίνει **σταδιακά και ανάλογα σε ποια κατηγορία εντάσσονται** οι κρατούμενοι. Εκτός από τους ανήλικους και τους αρρώστους, για τους οποίους θα υπάρξει ειδική μέριμνα, οι υπόλοιπες περιπτώσεις θα εξεταστούν **ατομικά**.

Τι σημαίνει αυτό; Όσοι έχουν ταξιδιωτικά έγγραφα ή μπορεί να διατεθούν τέτοια από τις πρεσβείες τους, θα εξακολουθήσουν να κρατούνται **μέχρι να πραγματοποιηθεί η απέλασή τους**. Σε

όσους δεν μπορεί να γίνει ταυτοποίηση εθνικότητας και **εφόσον έχουν συμπληρώσει το 18μηνο της κράτησης**, θα χορηγούνται βεβαιώσεις αναβολής της απομάκρυνσης επί εξάμηνο. Αυτό εννοεί ο Πανούσης όταν μιλάει για «εποπτευόμενη ελευθερία» και διευκρινίζει: «Οι Αρχές θα γνωρίζουν πού βρίσκονται και λανθασμένα έχει δοθεί η εντύπωση ότι όλοι αυτοί θα βρεθούν ανεξέλεγκτοι στην Ομόνοια».

Εκείνο που κάνουν ο Πανούσης με τη Χριστοδουλοπούλου είναι να **διατηρούν αμετάβλητο το υπάρχον αντιμεταναστευτικό-αντιπροσφυγικό καθεστώς** και να θέλουν να κάνουν κάποιο «βάψιμο» στη βιτρίνα του (Αμυγδαλέζα). Ακόμα και το ανώτατο διάστημα κράτησης θα το κρατήσουν στους 18 μήνες, ενώ ήταν 6 μήνες και βαθμιαία αυξήθηκε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Τα αιτήματα που διαμορφώθηκαν τα προηγούμενα χρόνια και τα οποία συχνά-πυκνά επαναλάμβανε η Τ. Χριστοδουλοπούλου, είναι γνωστά και σαφή: να δοθούν νομιμοποιητικά έγγραφα σε όλους τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. **Ασυλο στους πρόσφυγες και άδειες παραμονής στους μετανάστες**. Αυτά τα αιτήματα δε σκοπεύουν να τα ικανοποιήσουν, γιατί θα έρθουν σε σύγκρουση με το αντιμεταναστευτικό-ρατσιστικό πλαίσιο της ΕΕ, που θέλει την Ελλάδα μια τεράστια φυλακή για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Αυτό το πλαίσιο θέλουν να το διατηρήσουν.

Παρασκήνιο και διαπλοκή

Ο πασόκος Γ. Δριβελέγκας κατέθεσε την πρώτη ερώτηση στη νέα Βουλή και την έκανε με ένα έξυπνο κόλπο. Πήρε αυτούσια την ερώτηση που είχε κάνει στο παρελθόν ο Τσίπρας, όταν ο Βενιζέλος προσέλαβε την κακόφημη Lazard ως σύμβουλο για το PSI και χωρίς ν' αλλάξει λέξη την κατέθεσε ως ερώτηση για την εκ νέου πρόσληψη της Lazard, από τον Μπαρουφάκη αυτή τη φορά:

«*Με ποια κριτήρια και διαδικασίες επιλέχθηκε η εταιρεία (Επιλογή με πρόσκληση περιορισμένου αριθμού συμμετεχόντων; Καθορισμός του ποσού σύμβασης με διαπραγμάτευση; Ποιοι προσκλήθηκαν να υποβάλλουν προσφορά; Ποιοι συμμετέχουν; Ποιες ήταν οι ενέργειες δημοσιότητας; Ποιες οι εισηγήσεις των αρμόδιων οργάνων για την υπογραφή αυτών των συμβάσεων;)*».

Με ποιο σκεπτικό, σε μια περίοδο πλήρη εξαγγελιών περικοπής των δημοσιονομικών εξόδων, αποφασίζεται αυτή η δαπάνη, ενώ το κράτος διαθέτει νομικούς συμβούλους και εξειδικευμένους επιστήμονες, στο υπουργείο Οικονομικών αλλά και στην Τράπεζα της Ελλάδος;

Ποιος ο ρόλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους σε αυτήν την επιλογή και την υπουργική απόφαση έγκρισης αυτών των δαπανών;».

Η απάντηση της κυβέρνησης θα δοθεί εν καιρώ, όμως ο Μπαρουφάκης έσπευσε να ανακοινώσει πως η Lazard παρέχει τις υπηρεσίες της αμισθί! Αυτή η απάντηση είναι ακόμη χειρότερη από το να έλεγε ότι η Lazard θα πληρωθεί με ποσοστό επί κάποιου οφέλους που θα υπάρξει, όταν γίνει η νέα αναδιάρθρωση του χρέους (είναι η μέθοδος με την οποία κλείνει δουλειές η συγκεκριμένη εταιρία συμβούλων). Θα πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής για να πιστέψει ότι μια εταιρία σαν τη Lazard δέχτηκε να δουλέψει αμισθί. Αν την εμφανίσουν ως... φιλανθρωπικό ίδρυμα, αυτό θα σημαίνει ότι έχουν βρει άλλους τρόπους για να πληρώσουν την αδρότατη αμοιβή των συμβούλων. Διαδικασίες παρασκηνιακές, μέσα από μυστικά κονδύλια, τα οποία δεν υφίστανται ούτε τον τυπικό κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Εχουμε έτσι ένα πολύ πρώιμο δείγμα γραφής για την «επανάσταση στο κράτος» που θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, για το χτύπημα της διαπλοκής και της διαφθοράς και για όλες τις άλλες παπαριές που με μοναδική άνεση εκστομίζουν τα κυβερνητικά στελέχη.

Νεοφιλελεύθερη λογική

Ο Βούτσης «άδειασε» μεγαλοπρεπέστατα τον Μπαρουφάκη, δηλώνοντας ότι «δεν υφίσταται θέμα κατάργησης των κεντρικών αυτοτελών πόρων και αντικατάστασής τους από δημοτική φορολογία». Προηγούμενως τον είχε «αδειάσει» ο υπεύθυνος για τα αυτοδιοικητικά του ΣΥΡΙΖΑ Πουλάκης. Όμως το πολιτικό θέμα παραμένει και είναι τεράστιο: πώς γίνεται ο υπουργός Οικονομικών της «αριστερής κυβέρνησης» να σπεύδει να συμφωνήσει με τον «αγρίως νεοφιλελεύθερο» (έτσι έχει αυτοχαρακτηριστεί στο παρελθόν) Στέφανο Μάνο, υπουργό του Μητσοτάκη που τον μίσησαν ακόμη και τα στελέχη της δεξιάς για την πολιτική του;

Ο Μάνος δεν είπε τίποτα καινούργιο. Τράβηξε απλά ένα θέμα από την παλέτα του νεοφιλελευθερισμού και το ξανασέρβιρε: να καταργηθεί η κρατική χρηματοδότηση στους δήμους και να της δοθεί η δυνατότητα να βάζουν φόρους, ώστε ο κρατικός προϋπολογισμός να γλιτώσει τα ποσά που δίνει στους δήμους. Ακόμη και πανάσχετος να είναι κάποιος, καταλαβαίνει αμέσως πως ο Μάνος μίλησε για **διπλή φορολογία**. Το κράτος θα εξακολουθεί να μαζεύει αυτά που μαζεύει με την έμμεση και άμεση φορολογία και οι δήμοι θα βάλουν δικούς τους φόρους για να εισπράξουν αυτά που δε θα παίρνουν από το κράτος. Και ο Μπαρουφάκης, φυσικά, κατάλαβε τι πρότεινε ο Μάνος και έσπευσε να εκφράσει δημόσια τη συμφωνία του, διευκρινίζοντας ότι πρόκειται για προσωπική του θέση, την οποία όμως θα εισηγηθεί στην κυβέρνηση, μόλις τελειώσει η ιστορία της διαπραγμάτευσης με ΕΕ και ΔΝΤ.

Όποιος έχει λίγη γνώση από τα ζητήματα της τοπικής διοίκησης μπορεί να καταλάβει ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει, γιατί θα καταρρεύσει το σύμπαν. Κι αυτό ακριβώς έσπευσε να πει ο Βούτσης. Ο Μπαρουφάκης, εκτός των άλλων, πιάστηκε εντελώς «αδιάβαστος». Τι έμεινε, πέρα από την πολυπραγμοσύνη του «σταρ» της νέας συγκυβέρνησης; Εμεινε η εικόνα ενός στυγνού και αδιάστακτου τεχνοκράτη που σκέφτεται με τη λογική του νεοφιλελευθερισμού.

Θα το πληρώσουν

Ο Τσίπρας «έδωσε» την τηλεφωνική επικοινωνία που είχε με τον Γιούνκερ την περασμένη Δευτέρα και ο Γιούνκερ έβαλε τον εκπρόσωπό του Μ. Σχοινά να δηλώσει πως είναι περισσότερο χρήσιμο να μη δημοσιοποιούνται αυτού του τύπου οι επικοινωνίες. Ο Μπαρουφάκης «έδωσε» τον Μοσκοβισί και το προσχέδιο που είχε ετοιμάσει και ο γάλλος επίτροπος απάντησε πως σχέδια ανακοινώσεων στο Eurogroup υποβάλλει μόνο ο πρόεδρός του, εκφράζοντας μ' αυτό τον τρόπο την ενόχλησή του για τη δημοσιοποίηση. Αυτό το σπάσιμο του άτυπου πρωτόκολλου θα το πληρώσουν οι συριζαίοι. Οι ιμπεριαλιστές παράγοντες έχουν μνήμη ασφαλή...

Την Παρασκευή συζήτηση το Σάββατο γλέντι

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΑΠΑΤΗΣ 751

Βασικός μισθός
Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

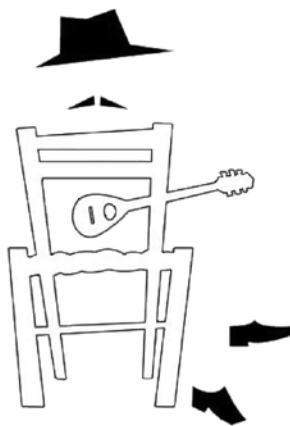
ΤΑΞΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗ
που θα συνεχιστεί με το Μνημόνιο-3

Συζήτηση
Παρασκευή 27/2,
στις 20.00

KONTRA

Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
www.eksegersi.gr

Ρεμπέτικη βραδιά για την οικονομική ενίσχυση της "Κόντρας"

με τους: ΑΡΓΥΡΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ (κιθάρα-φωνή), ΚΩΣΤΑ ΤΣΙΓΩΝΙΑ (μπουζούκι-φωνή), ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΜΠΑΣΑΚΑΡΟΥ (φωνή), ΔΗΜΗΤΡΗ ΝΤΙΩΝΙΑ (μπαγλαμάς-φωνή)

Σάββατο 28/2

KONTRA

Ωρα έναρξης 21.00
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
Είσοδος ελεύθερη

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Προ ημερησίας διατάξεως, η στήλη αισθάνεται την ανάγκη να δηλώσει υπεύθυνα και ανοιχτά ότι επικροτεί τους πρέσβεις! Τουλάχιστον εκείνοι επιδιώκουν τα διαπιστευτήριά τους μία φορά και επίσημα. Οχι καθημερινά, τζάμπα και χωρίς καλά-καλά να τους ζητηθεί...

Αλλαξο(cash)κωλιές

Τα 61 χρόνια του κλείνει την προσεχή Πέμπτη (26 Φλεβάρη) ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν εφέντης, γνωστός από την πολύκροτη μάχη του να κλείσει το twitter και νυν μετανόησας, ανανήψας και ενεργός τιτιβιστής (κατά το «ακτιβιστής»). Μόλις δυο βδομάδες μικρότερος από τον Τζιμή Πανούση και δύο χρόνια μεγαλύτερος από τον έλληνα κουμπάρο του (αλήθεια τι γίνεται αυτή η ψυχή; Θα επανακάμψει να στρίψει λίγο το τιμόνι της ΝΔ που κόλλησε τέρμα δεξιά και κοντεύει να γκρεμισασκιστεί; Φιλολογικό το ερώτημα, καθώς δεν τραβάμε και κανένα ζόρι).

Θα παραμείνουμε δεξιά (ίωση θα είναι, κάποιο μικρόβιο άρπαξε η στήλη, δεν μπορεί. «Σε καλό μου σήμερα» που έλεγε κι η γιαγιά), ζητώντας προκαταβολικά συγνώμη. «Εξω πάμε καλά» που έλεγε κι ο εθνάρχης. Μέσα όμως; Τι γίνεται μέσα; Να τι λέει η λαϊκή μούσα:

Τσίπρας δεν βρίσκεται λέξη καμία
με τόση στον ήχο της δυσαρμονία.
Με πέντε σύμφωνα, φωνήεντα δύο
βαρβαρική τη λες, μα όχι κι... ωδέιο.

και

Τσίπρα κράζει το παιδάκι
τσιπ'ρα πίνουν νιος και γέρος
Τσίπρα ακούς σε κάθε μέρος
Α! Τι όνομα γλυκό!
Κι όποιος Σαμαρά δεν έχει
Τσίπρα κράζει στ' όνειρό του
Τσίπρα στο μνημόνιο του
είν' ο μόνος στεναγμός.

Συγκλονιστικός ο διάλογος Ευρωπαίων ετέρων και Ευρωπαίων εταίρων με τον υπουργό Βαρουφάκη στο Eurogroup: - What do you have, Yanis? (με ένα «ν»). - What I'd ever had («τι έχεις Γιάννη; Ο,τι είχα πάντα»).

Σαν ανεβείς στον Κάκαβο, για τις Σκουριές κινήσεις
κοίτα κορόιδο μην πιαστείς, τη μάσκα μη ξεχάσεις.

Μπορεί να ήρθε ο Σύριζας και να αυταπατάσαι
μα ούτε οι μπάτσοι έφυγαν ούτε έχει αλλάξει κάτι.

Αν το ψάξουμε, βλέπουμε πως -τεχνηέντως μεν, απλά δε- πολλά πράγματα λέγονται απλώς αντεστραμμένα: Κράτος πρόνοιας = πρόνοια κράτους, πάταξη τρομοκρατίας = τρομοκρατία πάταξης, κράτος δικαίου = δίκαιο κράτους, καταπολέμηση ναρκωτικών = ναρκωτικά καταπολέμησης, πνεύμα πρόληψης = πρόληψη πνεύματος, εδραίωση δημοκρατίας = δημοκρατία εδραίωσης, ισχυροποίηση θεσμών = θεσμοποίηση ισχυρών και πάει κλαίγοντας. Τόσο απλά!

Σαφώς και η στήλη δεν αλληθωρίζει προς Κ.Κ.Ε. (Καλλιέργεια Κλίματος Εχθρότητας) αλλά τι θα γίνει με τον διαχωρισμό κράτους - εκκλησίας - αστυνομίας ρεεε;

«Η αστυνομία είναι τόσο παλιά όσο και το κράτος, γι' αυτό και οι αφελείς Γάλλοι του XVIII αιώνα δεν μιλούσαν για πολιτισμένους λαούς, μα για λαούς αστυνομούμενους (nations policees). Οι Αθηναίοι ίδρυσαν μαζί με το κράτος τους και αστυνομία, μια σωστή χωροφυλακή από πεζούς και έφιππους τοξότες, κυνηγούς της υπαίθρου (...) Η χωροφυλακή αυτή όμως σχηματίστηκε από δούλους. Τόσο εξευτελιστική φαινόταν στον ελεύθερο Αθηναίο αυτή η υπηρεσία του χωροφύλακα, που προτιμούσε να τον πάνει ο οπλισμένος δούλος, παρά να ασχολείται ο ίδιος με τέτοιες ατιμωτικές πράξεις. Εδώ εκφράζεται ακόμα η παλιά νοοτροπία των γενών. Το κράτος δεν μπορούσε να υπάρχει χωρίς την αστυνομία, μα ήταν ακόμα νέο και δεν είχε ακόμα αρκετό ηθικό κύρος για να κάνει σεβαστό ένα επάγγελμα που αναγκαστικά φαινόταν ατιμωτικό στα πρώην μέλη του γένους» (Friedrich Engels - «Η καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους»).

Άλλο είδη πρώτης ανάγκης και άλλο είδη προ της ανάγκης...

Πενήντα μέρες για το Πάσχα και τη νέα επαφή του πρωθυπουργού με την εκκλησία (στοίχημα); που θα μας δώσει υλικό για τη συνέχεια, στο δρόμο της οικοδόμησης του σοσιαλισμού. «Αιχμάλωτοι της ζωής είμαστε όλοι» που έλεγε και ο Μιχάλης Μαργαρίτης. Ο πρόεδρος. Του δικαστηρίου ντε.

Κοκκινουσκούφτσα

Νομική υπηρεσία ΥΠΑΠΕΝ

Δεν μπορεί να φτιάξει γήπεδο ο Μελισσανίδης!

Γερή σφαλιάρα για τον Μελισσανίδη και τα σχέδιά του να φτιάξει φαραωνικό ποδοσφαιρικό γήπεδο στο Αλσος της Νέας Φιλαδέλφειας είναι το κατευθυντήριο έγγραφο που έστειλε το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΑΠΕΝ) προς τη Διεύθυνση Αρχιτεκτονικής, Οικοδομικών Κανονισμών, Αδειοδοτήσεων (ΔΑΟΚΑ), η οποία έχει οριστεί ως αρμόδια για την έκδοση Εγκρισης και Αδειας Δόμησης για το γήπεδο. Σύμφωνα με την εισήγηση, **το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ δεν έχει κανένα δικαίωμα να μεταβιβάσει/παραχωρήσει το οικόπεδο που του έχει παραχωρηθεί από το κράτος στην ανώνυμη εταιρία «Δικέφαλος 1924» συμφερόντων Μελισσανίδη, διότι αυτό αντίκειται στους σκοπούς της παραχώρησης.**

Τα βασικά σημεία της τετρασέλιδης εισήγησης της νομικής υπηρεσίας του ΥΠΑΠΕΝ, με τίτλο «Παροχή διευκρινίσεων και κατευθύνσεων σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 42 του ν. 4277/2014», εισήγηση με ημερομηνία 6.2.2015, η οποία παραλήφθηκε από τη ΔΑΟΚΑ την Παρασκευή 13.2.2015 (την έχουμε στα χέρια μας) είναι τα εξής:

Η νομική υπηρεσία αποδέχεται de jure την ισχύ του περιβόητου άρθρου 42 του ν. 4277/2015, με την οποία παραχωρήθηκαν για την κατασκευή του γηπέδου Μελισσανίδη ό στρέμματα Αλσους, αφού προηγουμένως αποχαρκτηρίστηκαν από δασικά και αναδασωτέα, ενώ επεκτείνεται το ρυμοτομικό σχέδιο της Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας ώστε να καταλάβει και αυτή την περιοχή, ενέργεια παράνομη και αντισυνταγματική, η οποία έχει κριθεί ως τέτοια τρεις φορές από το ΣτΕ κατά το πρόσφατο παρελθόν.

Η νομική υπηρεσία αποφεύγει να απαντήσει στα ερωτήματα που έθεσε από τον περασμένο Αύγουστο ο προϊστάμενος της ΔΟΚΚ (Διεύθυνση η οποία συγχωνεύτηκε με τη Διεύθυνση Αρχιτεκτονικής και απετέλεσαν τη σημερινή ΔΑΟΚΑ), ορμώνοντας από τα δημοσιεύματα της «Κόντρας», που υποστήριξε εξ αρχής ότι μετά την ψήφιση του ν. 4280/2014, η παραχώρηση των στρεμμάτων του Αλσους έχει ακυρωθεί, διότι ο νόμος αυτός

κατ' ισχύ ως μεταγενέστερος. Αξίζει να σημειωθεί ότι το νομικό αυτό επιχείρημα αποτελεί ακρογωνιαίό λίθο και της προσφυγής του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, την οποία συνέταξε γνωστό δικηγορικό γραφείο.

Γιατί το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου ξεπερνά αυτό το μείζον ζήτημα, το οποίο του έχει τεθεί από τον Αύγουστο, και απαντά σε μετεγενέστερο ερώτημα της ΔΑΟΚΑ, θεωρώντας ως δεδομένο και ισχύοντα το άρθρο 42 του ν. 4277/2014; Επειδή αυτή ήταν η κατεύθυνση της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου (Μανιάτης, Ταγάρας), η οποία «κατατόμησε» τον προϊστάμενο της ΔΟΚΚ Γεώργιο Μανούρη, για να βάλει στη θέση του προϊστάμενο που συνηθίζει να λέει «ναι».

Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός αυτό αποτελεί μια πρόκληση για τη νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ (Λαφαζάνης, Τσιρώνης, Αποστόλου), η οποία δεν ψήφισε το ν. 4277/2014 και είχε δεσμευτεί ότι θα τον καταργήσει. Μισό χρόνο από τότε που ψηφίστηκε αυτός ο κακόφημος νόμος, οι υπηρεσίες έχουν φτάσει σ' ένα σημείο που εξετάζουν την εφαρμογή του, γιατί οι άνθρωποι του Μελισσανίδη πιέζουν για να πάρουν την άδεια. **Το τοπίο υποχρεούται να το ξεκαθαρίσει άμεσα η πολιτική ηγεσία του υπουργείου.**

2 Όμως, το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου, **ακόμη και με βάση το άρθρο 42 του ν. 4277/2014, βάζει πάγο στα σχέδια του Μελισσανίδη.** Συγκεκριμένα, αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 42, που προβλέπει ότι το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ, για την εκπλήρωση των σκοπών της παραχώρησης της έκτασης από το Δημόσιο δύναται να υπογράψει **ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης με τον οικείο Δήμο, την Περιφέρεια, ιδρύματα, το Δημόσιο ή άλλους φορείς του Δημοσίου τομέα.**

Ξεκινώντας απ' αυτό, ζητάει από τη ΔΑΟΚΑ να διαπιστώσει αν η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ανήκει σ' αυτή την κατηγορία. Γράφει συγκεκριμένα, ότι η ΔΑΟΚΑ πρέπει να ζητήσει από την ΑΕΚ:

«Κάθε αναγκαίο στοιχείο, όπως προγραμματική σύμβαση ή συμβολαιογραφική πράξη κλπ που να συνδέει την εταιρεία «Δικέφαλος 1924 ΑΕ»

με την εκπλήρωση του σκοπού της παρ. 1 του άρθρου 42 που έχει αναλάβει η «Αθλητική Ένωσις Κωνσταντινουπόλεως» ήτοι **βάσει ποίων στοιχείων και ειδικότερου νομικού πλαισίου έχει αναλάβει η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» για λογαριασμό του Αθλητικού σωματείου «Αθλητική Ένωσις Κωνσταντινουπόλεως» (ΑΕΚ) όλες τις δαπάνες ανέγερσης του εν θέματι Αθλητικού Κέντρου, την έκδοση οικοδομικών αδειών, τις αμοιβές μελετητών, την εκπόνηση μελετών κλπ καθόσον πέραν του από 16.9.2014 εγγράφου του Αθλητικού Σωματείου «ΑΕΚ» που πρόκειται περί αυτού ενημερωτικού εγγράφου, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο για το ποιος ή ποιες συμβάσεις έχουν υπογραφεί για την εκπλήρωση των σκοπών της παραχώρησης κατά χρήση της έκτασης, ποιο το αντικείμενο αυτό, ποιες δράσεις υλοποιούνται, ποιοι φορείς ή οργανισμοί ή νομικά πρόσωπα είναι οι συμβαλλόμενοι στις συμβάσεις αυτές που σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 42 δύνανται να υπογράψουν με το ως άνω ερασιτεχνικό αθλητικό σωματείο (σ.σ. η υπογράμμιση στο κείμενο της υπηρεσίας) «ΑΕΚ» ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης κλπ. Τα ως άνω στοιχεία, θεωρούμε απολύτως αναγκαία να τεθούν υπόψη σας, για την συμπλήρωση του φακέλου και τον έλεγχο όλων των κατά τις κείμενες διατάξεις απαιτούμενων όρων και προδιαγραφών που συγκροτούν το ειδικότερο νομικό πλαίσιο βάσει του οποίου είστε ως Υπηρεσία αρμόδια για τη χορήγηση των αιτούμενων αδειών δόμησης».**

Ακόμη και πρωτοετής της Νομικής μπορεί να αντιληφθεί ότι εδώ υπάρχει **απόλυτο ασυμβίβαστο** για την εταιρία να Μελισσανίδη. Δεν μπορεί να υπογράψει προγραμματική σύμβαση με το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ, γιατί απλούστατα δεν ανήκει στους δημόσιους φορείς που ρητά αναφέρει η παρ. 3 του άρθρου 42 του ν. 4277/2014. Γι' αυτό η νομική υπηρεσία ζητά να γίνει γνωστό το **ειδικότερο νομικό πλαίσιο** που επιτρέπει στην ΑΕΚ να συμβάλλεται με μια ιδιωτική εταιρία, όπως η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, **πάντα για την εκπλήρωση των σκοπών της παραχώρησης της έκτασης.** Φυσικά, τέτοιο ειδικότερο νομικό πλαίσιο δεν υπάρχει.

Ποιος είναι ο σκοπός της παραχώρησης; Να αθλούνται οι αθλητές του ερασιτεχνικού

σωματείου! Η συμφωνία (λέμε τώρα) ερασιτεχνικής ΑΕΚ - Μελισσανίδη είναι να φτιάξει η εταιρία του δεύτερου ένα ποδοσφαιρικό (και μόνο) γήπεδο, το οποίο θα παραχωρηθεί για μισό αιώνα σε μια ποδοσφαιρική ανώνυμη εταιρία, προκειμένου να τον χρησιμοποιεί **αποκλειστικά** στους αγώνες της **επαγγελματικής** ποδοσφαιρικής της ομάδας.

Αυτό έρχεται **σε πλήρη αντίθεση με το σκοπό για τον οποίο το Δημόσιο παραχωρεί την έκταση στο ερασιτεχνικό αθλητικό σωματείο ΑΕΚ.** Αυτό το γνωρίζει σίγουρα το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΑΠΕΝ, γι' αυτό και κατευθύνει τη ΔΑΟΚΑ να ζητήσει τέτοια χαρτιά, τα οποία **δεν υπάρχουν και δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξουν.**

Η εταιρία του Μελισσανίδη δεν μπορεί να χτίσει γήπεδο σ' ένα χώρο που έχει παραχωρηθεί κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση (και όχι κατά ιδιοκτησία) στο αθλητικό σωματείο ΑΕΚ, προκειμένου να τον χρησιμοποιεί για την εκπλήρωση των καταστατικών του σκοπών.

Επειδή, λοιπόν, καταστατικός σκοπός του ερασιτεχνικού σωματείου ΑΕΚ δεν είναι να φτιάξει γήπεδο που επί μισό αιώνα θα το εκμεταλλεύεται μια ΑΕ συμφερόντων Μελισσανίδη, **το παραχωρητήριο που αποφασίστηκε στη συνέλευση-παρωδία των 75 ατόμων της 3ης του Φλεβάρη είναι άκυρο.** Ας σημειωθεί ότι **παγίως** οι εκτάσεις που παραχωρούνται από το Δημόσιο με τέτοια παραχωρητήρια **απαγορεύεται** να παραχωρηθούν σε τρίτους. Επειδή, λοιπόν, με αυτό το παραχωρητήριο η ΑΕΚ παραχωρεί σε μια κερδοσκοπική επιχείρηση οικόπεδο που της παραχώρησε το Δημόσιο **μόνο κατά χρήση**, προκειμένου να αναπτύξει δράσεις κοινωφελούς χαρακτήρα, ο σκοπός της παραχώρησης παραβιάστηκε βάνουσα, υπάρχει κίνδυνος για τη δημόσια αυτή έκταση και το Δημόσιο (οι αρμόδιοι υπουργοί) **οφείλουν άμεσα να άρουν την παραχώρηση, να πάρουν το οικόπεδο και να το ξανακάνουν Άλσος.**

Το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΑΠΕΝ έρχεται να επιβεβαιώσει το ρεπορτάζ που εδώ και μήνες παρουσιάζεται από τις στήλες της «Κόντρας», σύμφωνα με το οποίο ουδέποτε κατατέθηκε στις αρμόδιες υπηρεσίες πλήρης φάκελος

για έκδοση Εγκρισης και Αδειας Δόμησης. Στην αρχή κατατέθηκε μόνο μια αίτηση και μετά μπήκαν κάποια ακόμη χαρτιά.

Γράφει η νομική υπηρεσία: «Τα συνημμένα στοιχεία που μας διαβίβασατε σχετικά με το θέμα είναι ανεπαρκή και απαιτείται σύμφωνα με τα ανωτέρω, η συμπλήρωση αυτών και ειδικότερα...».

Για να είναι πλήρεις οι κατευθυντήριες οδηγίες, το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου θα έπρεπε να σημειώνει ότι, αφού διαπιστώνεται η ανεπάρκεια του φακέλου, **η αίτηση που υπέβαλε η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ θα πρέπει να επιστραφεί και ο αριθμός πρωτοκόλλου να αφαιρεθεί**. Αυτό δεν το λέμε εμείς, το λέει ο νόμος (ΚΥΑ «Διαδικασία έντυπης υποβολής Εγκρισης Δόμησης και Αδειας Δόμησης», Αριθμ. Οικ. 7533, ΦΕΚ 251Β, 13.2.2012, άρθρο 1, παρ. 3.1: «Σε περίπτωση που η αίτηση για έγκριση δόμησης δεν συνοδεύεται από τα δικαιολογητικά στοιχεία της παραγράφου 2.1, **δεν γίνεται δεκτή και επιστρέφεται** ακόμη και αν έχει πρωτοκολληθεί»).

Το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου «αδειάζει» (εμμέσως πλην σαφέστατα) την «προθύμη» προϊσταμένη της ΔΑΟΚΑ Ντόρα Γαλάνη και τον «προθυμότατο» τμηματάρχη Νικόλαο Μπία, που όπως όλα δείχνουν έκανε μια θεαματικότατη κωλοτούμπα από τότε που εκδιώχτηκε από προϊστάμενος ο Γεώργιος Μανούρης., υπενθυμίζοντάς τους το νομικό πλαίσιο βάσει του οποίου πρέπει να ελέγξουν το φάκελο της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Υπενθυμίζει στη ΔΑΟΚΑ ότι, βάσει του νόμου, ασκεί τις αρμοδιότητες των άρθρων 20 και 21 του ν. 4030/2011 (Α' 249).

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι **η ΔΑΟΚΑ οφείλει να κάνει τον έλεγχο σύμφωνα με την ΚΥΑ του 2012**, στην οποία αναφερ-

θήκαμε παραπάνω.

Πώς σχεδίαζε να κάνει τον έλεγχο η ΔΑΟΚΑ; Σε έγγραφο που απευθύνεται σε εμάς (μέσω του Γραφείου Τύπου του ΥΠΕ-ΚΑ), με ημερομηνία 8.12.2014, η προϊσταμένη της ΔΑΟΚΑ Ντ. Γαλάνη ενημέρωνε ότι «ο σχετικός φάκελος ελέγχεται από την Υπηρεσία μας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42 ν. 4277/14, του άρθρου 1 του ν. 3342/05 και της Υ.Α. 5181/07 (ΦΕΚ 2386/Β)».

Η κα Γαλάνη μας ενημέρωνε τον Δεκέμβρη πρώτον ότι ο φάκελος ελέγχεται (ενώ δεν έπρεπε να ελεγχθεί, αφού είναι **ανεπαρκής**, όπως αποφαινεται η νομική υπηρεσία του υπουργείου) και δεύτερον ότι ο έλεγχος γίνεται με βάση μια υπουργική απόφαση (5181/07) η οποία δεν ισχύει, ενώ ισχύει η νεότερη ΚΥΑ του 2012, βάσει της οποίας και μόνο πρέπει να γίνεται η διαδικασία έκδοσης Εγκρισης και Αδειας Δόμησης!

Για να φανεί καθαρότερα η παρανομία, αναφέρουμε, ότι η ΥΑ 5181/07, βάσει της οποίας η κα Γαλάνη δηλώνει ότι ελέγχει τον φάκελο της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, αναφέρεται στον παλιό Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό (ν. 1577/1985) και στο Προεδρικό Διάταγμα του Ιούλη 1993 περί έκδοσης οικοδομικών αδειών (ΦΕΚ 795Δ), ενώ στο μεταξύ και τα δύο έχουν καταργηθεί. Ισχύει καινούργιος ΓΟΚ (ν. 4067/2012, ΦΕΚ 79Α/9.4.12) και νέο νομικό πλαίσιο έκδοσης οικοδομικών αδειών (ν. 4030/2011 και ΚΥΑ 7533/2012). Δηλαδή, η ΔΑΟΚΑ ανέσυρε από το σκουιδοτενεκέ ένα μη ισχύον νομικό καθεστώς για να ελέγξει έναν ατελή φάκελο! Τυχαίο; Δε νομίζουμε. Μήπως ετοιμαζόταν να μας σερβίρει ως οικοδομική άδεια κάποια τροποποίηση της άδειας που είχε βγάλει ο αλήστου μνήμης Γρανίτσας;

Τυχαίο είναι ότι την ίδια περίοδο τα παπαγαλάκια του Μελισσανίδη γράφουν ότι η άδεια

μπορεί να δοθεί και χωρίς τη μελέτη υψομέτρων, που έχει «σκαλώσει» στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας; Τι παρασκηνιακές συμφωνίες είχαν γίνει ανάμεσα στην πλευρά Μελισσανίδη και την προηγούμενη πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ; Τι διαβεβαιώσεις είχε δώσει η κα Γαλάνη, η οποία τοποθετήθηκε ως προϊσταμένη αντί του «απειθήναρχου» κ. Μανούρη; Γιατί η κα Γαλάνη «ξέχασε» ότι ο ν. 4277/2014 της αναθέτει να ασκήσει τα καθήκοντα των άρθρων 20 και 21 του ν. 4030/2011 (αφορά αρμοδιότητες του Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής, που καθιερώθηκε μ' αυτό το νόμο) και επομένως είναι υποχρεωμένη να ελέγξει το φάκελο βάσει της ΚΥΑ του 2012, που είναι εφαρμοστική αυτού του νόμου;

Όπως αντιλαμβάνεστε, εδώ έχουμε να κάνουμε με σωρεία παρανομιών και μεθοδεύσεων, με στόχο να δοθεί στην εταιρία του Μελισσανίδη μια άδεια παράνομη. Μπορεί να μην έχει λεφτά για να φτιάξει το γήπεδο, όμως θέλει μια άδεια στο χαρτοφύλακά του, μπας και μπορέσει να μαζέψει τα λεφτά που δεν μάζεψε με την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου που επιχείρησε (συγκέντρωσε μόνο 1,8 εκατ. ευρώ, όπως η «Κόντρα» αποκάλυψε).

Η σημερινή πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ έχει καθήκον **άμεσα** –και ανεξάρτητα από το καθήκον της να καταργήσει τις αντισυνταγματικές διατάξεις του ν. 4277/2014– να παρέμβει και να αποκαταστήσει τη νομιμότητα. Αυτό σημαίνει ότι πρώτον θα ελεγχθούν αυστηρά οι υπάλληλοι που έχουν συνεργήσει στις μέχρι τώρα διαδικασίες και δεύτερον θα επιστραφεί η αίτηση στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και θα αφαιρεθεί ο αριθμός πρωτοκόλλου, όπως επιβάλλει ο νόμος.

Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα, κύριοι Λαφαζάνη, Τσιρώνη και Αποστόλου. Αυτές είναι δυο απλές ενέργειες που δεν απαιτούν νομοθετική πρωτοβουλία,

αλλά αποκατάσταση της νομιμότητας σε διοικητικό επίπεδο. Επιτέλους... ταράξτε μας στη νομιμότητα (αν το εννοείτε).

ΥΓ1. Το έγγραφο του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΑΠΕΝ ξεμπροστιάζει και τη διοίκηση Βασιλόπουλου στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, η οποία όχι μόνο δέχτηκε τη μελέτη υψομέτρων που της υπέβαλε η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και απασχολεί τις υπηρεσίες του Δήμου με τα καμώματα μιας ΑΕ που δεν έχει κανένα δικαίωμα στο οικόπεδο που το Δημόσιο έχει παραχωρήσει στην ΑΕΚ, αλλά και δεν έχει εγείρει κανένα θέμα για τη σχέση ΑΕΚ και «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Ούτε στην παλιά έκταση των 26,6 στρ. μπορεί να χτίσει γήπεδο η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Αν η συνέλευση-παρωδία των 75 ατόμων ενέκρινε παραχωρητήριο, ο Δήμος έχει υποχρέωση να απαιτήσει να αρθεί η αρχική παραχώρηση και το οικόπεδο να ενωθεί με το Αλσος. Αλλά για κάτι τέτοιο χρειάζονται «πνευμόνια» που δε διαθέτουν ο Βασιλόπουλος και η παρέα του.

ΥΓ2. Προς aek-watch.gr. Μην διαμαρτύρεστε που σας χαρακτηρίζουμε «εξυπνάκηδες». Είδατε τι πάθατε πάλι; Ξοδέψατε τόση φαιά ουσία και τόσο μελάνι για να συγγράψετε έναν οιονεί λίβελλο εναντίον μας και το μόνο που καταφέρατε ήταν να ξαναγίνετε (με το συμπάθειο) ρόμπες. Ο,τι γράψατε για την εγκυρότητα του παραχωρητηρίου, που τάχα θα την κρίνει το Εφετείο και κανένας άλλος, έγινε θρύψαλα με ένα απλό έγγραφο μιας νομικής υπηρεσίας υπουργείου. Επειδή, όμως, μας κολακέψατε χαρακτηρίζοντάς μας «λαγωνικά», έχουμε να σας πούμε πως και στου διαόλου τον κόλλω να το κρύψουν το παραχωρητήριο, εμείς θα το βρούμε (άσχετα που πλέον δεν μας ενδιαφέρει, γιατί απλούστατα είναι παράνομο).

Γήπεδο Μελισσανίδη

Ηξεις αφήξεις από συριζαίους

Ουφυπουργός Αθλητισμού Στ. Κοντονής, αν και δεν είναι αρμόδιος, δύο φορές μέχρι τώρα έχει επαναλάβει τη γνωστή θέση στην οποία αναγκάστηκε να καταλήξει ο ΣΥΡΙΖΑ σχετικά με το ζήτημα του γηπέδου Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια, μετά τον αγώνα των κατοίκων και τις επιθέσεις των τραμπούκων του οπαδικού στρατού.

Στην εθιμοτυπική συνάντησή του με τον «μπροστινό» του Μελισσανίδη στην ΠΑΕ ΑΕΚ Ε. Ασλανίδη, όταν ρωτήθηκε για το θέμα του γηπέδου, ο Κοντονής είπε: «Δεν θα πω κάτι περισσότερο απ' ό,τι έχει ειπωθεί από το κόμμα και τον ίδιο τον πρωθυπουργό. Αποψη του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι πρέπει η ΑΕΚ να κατασκευάσει γήπεδο, δυνάμει του αρχικού παραχωρητηρίου, πάντα με σεβασμό στο περιβάλλον και την τοπική κοινωνία. Ελπίζω στο αμέσως επόμενο διάστημα να μου δοθεί η ευκαιρία να συμμετάσχω σε μία δημιουργική ανοιχτή συζήτηση με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς για το πώς θα αρθεί αυτή η αδικία που, εδώ και χρόνια, έχει γίνει στην ΑΕΚ, να έχει δηλαδή γκρεμιστεί το γήπεδό της».

Μιλώντας μερικές μέρες αργότερα στο κομματικό ραδιόφωνο, επανέλαβε τα ίδια, αφήνοντας και ένα παραθυρο για νέα κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ: «Αν η ΑΕΚ έχει κάποιες αιτιάσεις σχετικά με το εμβαδόν του γηπέδου, μεγαλύτερο χώρο από τον χώρο του αρχικού παραχωρητηρίου, θα πρέπει εδώ, άλλοι αρμοδιότεροι εμού να δούνε εάν μπορεί να φτιαχτεί το γήπεδο στον αρχικό χώρο με τις θέσεις και τις προδιαγραφές που η ΟΥΕΦΑ καθορίζει. Πρέπει λοιπόν να εξεταστεί αυτό και εάν αυτό μπορεί να γίνει στον αρχικό χώρο, θα πρέπει να γίνει χωρίς να οξύνουμε καταστάσεις και χωρίς να πέφτουμε σε αυτή τη δίνη της αντιπαράθεσης, η οποία θεωρώ ότι είναι στείρα».

Σε τι συνίσταται το παράθυρο; Στο ότι θεωρείται δεδομένο πως πρέπει οπωσδήποτε να γίνει γήπεδο προδιαγραφών ΟΥΕΦΑ στη Νέα Φιλαδέλφεια. Και τι θα γίνει αν οι «αρμοδιότεροι» κρίνουν ότι στην παλιά έκταση της ΑΕΚ δε χωράει τέτοιο γήπεδο; Ο Κοντονής δεν απαντάει, αφήνοντάς το ανοιχτό. Απάντησε, όμως, η βουλευτίνα Ε. Αυλωνίτου, που επανήλθε στις... προ κωλοτούμπας θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ, αυτές που είχαν συμφωνήσει παρασκηνιακά με τον Μελισσανίδη δύο σημερινοί υπουργοί, ο Φλαμπουράρης (εξ απορρήτων του Τσίπρα) και ο Στρατούλης.

Ρωτήθηκε η Αυλωνίτου, σε πρόσφατη τηλεοπτική της εμφάνιση, από «υπάλληλο» του Μελισσανίδη, μ' εκείνα τα... θαυμάσια ελληνικά που χρησιμοποιούν τα παπαγαλάκια των αθλητικών φυλλάδων: «Για τα 2,5 στρέμματα δεν το έχετε δηλαδή το έσφατο;». Και απάντησε απνευστί: «Το βλέπω τεχνικό το θέμα. Οχι δεν έχω θέμα!» Προηγουμένως, η κα Αυλωνίτου εμφανίστηκε και με γνώσεις... δασολογίας: «Το θέμα για μας και είναι η γνώμη μου αυτή: το Αλσος δεν είναι θέμα πόσα φυτά έχει». «Δεν φαίνεται να είναι για τον ΣΥΡΙΖΑ “κόκκινη γραμμή” τα 2,5 επιπλέον στρέμματα που πήρε η ΑΕΚ βάση (σ.σ. διατηρούμε την ορθογραφία του πρωτότυπου) νόμου από το Αλσος, σύμφωνα με όσα παραδέχθηκε σε τηλεοπτική εκπομπή του ΑΣΤΙΟΝ η Ελένη Αυλωνίτου», πανηγύρισε η ναυαρχίδα των «υπαλληλικών» σάιτ.

Η Ε. Αυλωνίτου έχει... θέμα με το «θέμα», αλλά για τα ελληνικά της δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Ούτε θ' ασχολούμασταν μαζί της, αν δεν υπήρχαν εκκρεμότητες τις οποίες ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ συντηρεί. Δε χάλασε ο κόσμος για δυόμισι στρέμματα, έλεγε αμέσως μετά την εκλογή του ο σημερινός δήμαρχος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας Α. Βασιλόπουλος, στον sentra fm. Μπορεί σήμερα να λέει άλλα, αλλά οι συριζαίοι είναι αδιάστακτοι στο λέω-ξελέω, στις κωλοτούμπες και στις ανάποδες κωλοτούμπες. Στερούνται αρχών, στερούνται πολιτικής ηθικής.

Όσο, λοιπόν, το ζήτημα παραμένει σε εκκρεμότητα, όσο δε δίνεται οριστική λύση από μεριάς κυβέρνησης (αυτό σημαίνει δέσμευση της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΝΕΠ, ότι θα καταργήσει άμεσα τις προκλητικές αντισυνταγματικές διατάξεις του Ν. 4277/2014), θα υπάρχει πάντοτε ο κίνδυνος μιας νέας κωλοτούμπας, ώστε να τα ξαναβρούν με τον Μελισσανίδη. Γι' αυτό απαιτείται διαρκής επαγρύπνηση από το κίνημα των αγωνιζόμενων κατοίκων της Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να διαλύσει το κίνημα στις Σκουριές

Δεν ήταν πολλός ο κόσμος που ανέβηκε στις Σκουριές την προηγούμενη Κυριακή. Ο λόγος; Οι συριζαίοι έκαναν παρασκηνιακές προσπάθειες να μην πάει κόσμος από διάφορα σημεία της Χαλκιδικής, λέγοντας πως η διαδήλωση δε θα γίνει, διότι αποφάσισε και η «Ελληνικός Χρυσός» να μαζέψει τους εργαζόμενους με τις οικογένειές τους (με απειλή απόλυσης για όποιον δεν πάει) και υπάρχει κίνδυνος σύγκρουσης, η οποία δε διευκολύνει το κίνημα σ' αυτή τη φάση, που έχουμε «δικιά μας» κυβέρνηση.

Εχει γίνει εδώ και καιρό φανερό πως, ενόψει της ανάληψης της εξουσίας, ο ΣΥΡΙΖΑ έβαλε τα τοπικά του στελέχη να κάνουν στροφή και με γκεσέμι τον (συνεργαζόμενο με τον ΣΥΡΙΖΑ) δήμαρχο Αριστοτέλη να επιδιώκουν «συμβιβαστική λύση», η οποία θα αποδέχεται το έγκλημα στις Σκουριές, αλλά με «περιορισμούς» και «ανταλλάγματα για την τοπική κοινωνία». Τώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ

έγινε κυβέρνηση και πιέζεται για προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων και για στήριξη των επενδυτών, χωρίς τους οποίους δεν μπορεί να έρθει η ανάπτυξη, το πρώτο που πρέπει να κάνει είναι να συμμαζέψει τον κόσμο, γιατί αυτός είναι που θα του χαλάσει τα σχέδια.

«Ο πρόεδρος της εταιρίας αισιόδοξος ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα ενισχύσει την επένδυση» ήταν ο τίτλος σε πρόσφατο ρεπορτάζ της εφημερίδας Globe and Mail, που αναφερόταν σε επίσκεψη του προέδρου της Eldorado Gold Πολ Ράιτ στην Αθήνα. «Η Eldorado Gold Corp. είναι ο μεγαλύτερος ξένος επενδυτής στην Ελλάδα», έγραφε ο δημοσιογράφος και εξέφραζε την πεποίθησή του ότι «η νέα κυβέρνηση της ριζοσπαστικής αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ θα υποστηρίξει το σχέδιο εξόρυξης της εταιρείας από το Βανκούβερ, αν και ένα μέλος του υπουργικού συμβουλίου του ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύθηκε να το ακυρώσει». Σκέτη προπαγάνδα το ρεπορτάζ, ανέφερε ότι

η Eldorado έχει κάνει επενδύσεις 1 δισ. δολαρίων στην Ελλάδα και δημιουργήσει 2.000 θέσεις εργασίας. Το σημαντικότερο όμως είναι πως αναφερόταν σε δηλώσεις του Ράιτ, ο οποίος δήλωνε ότι πρόκειται να συναντηθεί με υψηλόβαθμα στελέχη της κυβέρνησης, προκειμένου να τους μιλήσει για τα πλεονεκτήματα της επένδυσης και να διαλύσει τις παρανοήσεις, οι οποίες δημιουργήθηκαν από τη δράση «μιας μικρής αλλά ηχηρής μειοψηφίας διαδηλωτών».

Εγιναν, άραγε, οι συναντήσεις του Ράιτ με κυβερνητικά στελέχη; Τίποτα σχετικό δεν ανακοινώθηκε, για ευνόητους λόγους (θυμηθείτε και τη μυστική συνάντηση Λαφαζάνη-Πανόφ, με ή χωρίς Κοπελούζο). Ας τα έχει αυτά υπόψη του το κίνημα στη Χαλκιδική και ας δυναμώσει τον αγώνα του, ιδιαίτερα τώρα που θα επιχειρηθεί χτύπημα από «φιλικές δυνάμεις». Κάθε επανάπαυση ισοδυναμεί με ασυγχώρητη αφέλεια.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

ΚΌταν η ιδιωτικοποίηση γίνεται μέσω κρατικοποίησης...

Δεδομένη θα πρέπει να θεωρείται η καθυστέρηση στην εγκατάσταση των «κουλοχέρηδων», μετά την παράταση που δόθηκε από την ΟΠΑΠ ΑΕ στη 2η φάση της πρόσκλησης ενδιαφέροντος για τα καταστήματα Play Hall. Η αρχική προθεσμία ήταν την περασμένη Δεύτερα 16/2, αλλά δόθηκαν άλλες 15 μέρες, γιατί ο αριθμός των 300 αιτήσεων που έχουν κατατεθεί δεν θεωρείται επαρκής. Σύμφωνα με τα νεότερα στοιχεία, από τις 500 αιτήσεις που είχαν υποβάλει οι πράκτορες στην 1η φάση της σχετικής διαδικασίας, έχουν αξιολογηθεί θετικά περίπου 350, ενώ η ΟΠΑΠ ΑΕ στοχεύει σε δίκτυο 660 καταστημάτων. Η καθυστέρηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα η πρόβλεψη για την τιμή της μετοχής της εταιρίας να αναθεωρηθεί στα 9,10 ευρώ, αντί της αρχικής τιμής των 12 ευρώ, αφού οι «κουλοχέρηδες» θα βοηθούσαν στην αύξηση των κερδών της ΟΠΑΠ ΑΕ. Μάλιστα στα σενάρια για την πορεία της μετοχής έχει εξεταστεί και το ενδεχόμενο του Grexit, με την τιμή της μετοχής με αυτή την εξέλιξη να πέφτει στα 4,80 ευρώ.

Προς το παρόν, από την πλευρά της κυβέρνησης δεν έχουμε κάποια κίνηση για την επαναφορά της ΟΠΑΠ ΑΕ σε κρατικό έλεγχο, όπως είχε ανακοινώσει ο ίδιος ο Τσίπρας προεκλογικά, και η πιάτσα εκτιμά ότι η σχετική ανακοίνωση εντάσσεται στην κατηγορία «λέμε καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα». Εκτός από τις εγγενείς δυσκολίες του εγχειρήματος της επιστροφής της ΟΠΑΠ ΑΕ, υπάρχει και ένα ακόμη «εμπόδιο», που λέγεται ΟΔΙΕ ΑΕ. Ο ελληνικός ιππόδρομος έχει μηνιαία, ζημιές περίπου 1.500.000 ευρώ και πρέπει το πρώτο 10ήμερο του Μάρτη να έχει αποφασιστεί αν θα ιδιωτικοποιηθεί ή αν θα κλείσει. Μέχρι στιγμής, η μοναδική προσφορά είναι από την ΟΠΑΠ ΑΕ, η οποία έδωσε ένα πολύ υψηλό τίμημα εξαγοράς (στόχος είναι να αξιοποιηθούν οι εγκαταστάσεις του ιπποδρόμου στο Μαρκόπουλο για να δημιουργηθεί ένα μίνι καζίνο με την εγκατάσταση μεγάλου αριθμού «κουλοχέρηδων») και αυτό σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι αν η συγκύβερση υλοποιήσει τις προεκλογικές της δεσμεύσεις, ο ΟΔΙΕ θα «ιδιωτικοποιηθεί» από μια εταιρία που θα κρατικοποιηθεί.

Καπηλεύονται το πιο λαϊκό άθλημα

Ντεμπούτο στο επικοινωνιακό ποδοσφαιρικό σταρ σίστεμ έκανε την προηγούμενη βδομάδα ο Ζλάταν Ιμπραχίμοβιτς, ο οποίος συμμετέχει στο πρόγραμμα επισιτισμού του ΟΗΕ «World Food Programme» και στην καμπάνια για τους ανθρώπους που πεθαίνουν από την πείνα. Η συγκεκριμένη επιλογή ήταν αρκετά επιτυχημένη, γιατί εξέπληξε ευχάριστα. Η πλειοψηφία των φιλάθλων αναγνώριζε το σπάνιο ποδοσφαιρικό του ταλέντο και τον αέρινο τρόπο που αγωνίζεται στο γήπεδο, ταυτόχρονα όμως τον χαρακτήριζε εριστικό, αλαζόνα, εγωιστή και απρόσιτο. Στον αγώνα με την Καέν για το γαλλικό πρωτάθλημα, είδαμε ένα άλλο πρόσωπο του σουηδού παίκτη, που γεννήθηκε στο Μάλμε από πατέρα Βόσνιο και μάνα Κροάτισσα, όταν αμέσως μετά το γκολ που πέτυχε έβγαλε τη φανέλα και έδειξε στις κάμερες το κορμί του, στο οποίο είχε κάνει προσωρινά τατουάζ (heppna) 50 ονόματα ανθρώπων που κινδυνεύουν να πεθάνουν από αστία.

Βλέποντας το σχετικό βίντεο, το πρώτο σχόλιο που κάναμε είναι ότι ο Ζλάταν έχει υποκριτικό ταλέντο και ότι οι υπεύθυνοι της διαφημιστικής καμπάνιας τού είχαν δώσει πολύ καλές οδηγίες. Αφού πρώτα πανηγύρισε μαζί με τους συμπαίκτες του το γκολ, απομακρύνθηκε από αυτούς, έβγαλε τη φανέλα του, άνοιξε τα χέρια του και έκανε μια αργή στροφή γύρω από τον εαυτό του, προκειμένου οι κάμερες να δείξουν κάθε σπιθαμή του κορμιού του που ήταν γεμάτο με ονόματα. Μέχρι να καταλάβουμε τι σήμαιναν τα ονόματα στο σώμα του Ζλάταν, άπαντες πίστεψαν ότι είναι μια ακόμη κλασική κίνηση αυτοπροβολής του, γιατί όπως λέει και η λαϊκή ρήση «κάλλιο να σου βγει το μάτι παρά το όνομα».

Σ' αυτό στόχευαν όσοι σχεδίασαν αυτή την ενέργεια του παίκτη, γνωρίζοντας την πολύ

μεγάλη εντύπωση που θα έκανε στους φιλάθλους. Ενας αλαζόνας, εριστικός και εγωιστής ποδοσφαιριστής στρατεύεται στο πλευρό του ΟΗΕ και αγωνίζεται ενάντια στην πείνα στον πλανήτη, «πουλάει» πολύ και γίνεται είδηση που μεταδίδεται αστραπιαία. Ακόμα και τζάμπα να συμμετέχει στη διαφημιστική καμπάνια του ΟΗΕ (που δεν το πιστεύουμε), θα έχει σε κάθε περίπτωση όφελος και σε επίπεδο πρεστίτζ και σε επίπεδο μπίζνας, γιατί η εταιρία που διαχειρίζεται το όνομα και την εικόνα «Ιμπραχίμοβιτς» θα μπορέσει να εκμεταλλευτεί την ανθρωπιστικού τύπου προβολή για να πάρει καλύτερα συμβόλαια από διαφημιστικές εταιρίες.

Και τι να πεις για τους κυρίαρχους του πλανήτη που ξαναβάζουν το δημοφιλές ποδόσφαιρο στα προπαγανδιστικά σχέδιά τους. Γνωρίζοντας τη σημαντική επιρροή που ασκεί το ποδόσφαιρο σε μια μεγάλη μερίδα των κατοίκων του πλανήτη, οι ιμπεριαλιστές και ο εσμός του ΟΗΕ ξεκινούν καμπάνια ενάντια στην πείνα και τη φτώχεια στον πλανήτη. Την ίδια στιγμή με τις ενέργειες και τις πολιτικές τους μακελεύουν τους λαούς με μια σειρά περιφερειακών πολέμων για τη διασφάλιση των συμφερόντων τους, καταδικάζουν σε πείνα δισεκατομμύρια ανθρώπους στον πλανήτη, λεηλατώντας τον πλούτο των χωρών τους, και καταστρέφουν τους φυσικούς πόρους και το περιβάλλον για να εξασφαλίζουν το μέγιστο κέρδος. Αυτοί που ευθύνονται για τη βαρβαρότητα που βιώνουν καθημερινά οι λαοί προσπαθούν να το παίξουν ευαίσθητοι, χρηματοδοτώντας καμπάνιες για την άμβλυνση των συνεπειών των πράξεών τους.

Όσο για τους πρωτοκλασάτους ποδοσφαιριστές, πλην ελάχιστων εξαιρέσεων, δεν έχουν κανένα πρόβλημα να μετασχουν στην προσπάθεια

καπηλείας του ποδοσφαίρου, αν έχει κανονιστεί η «σωστή» αμοιβή, την οποία παζαρεύουν οι επαγγελματίες μάνατζερ στους οποίους αναθέτουν τις εκτός γηπέδων μπίζνες τους. Μπορεί να παριστάνουν τους αγαθούς και τους καλών προθέσεων ανθρώπους, όμως στη συντριπτική πλειοψηφία τους αδιαφορούν για οτιδήποτε άλλο εκτός από το προσωπικό τους ταμείο. Μπορεί να ξεκίνησαν από τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα, όμως –όπως έλεγε και ο Μαρξ, για τον οποίο άκουγε στα νιάτα του ο Κος Πάπιας- το «είναι» καθορίζει τη συνείδηση και όχι το αντίθετο. Και το «είναι» των ποδοσφαιρικών φιρμών γράφεται με αριθμούς με πολλά ψηφία.

Με τη συμμετοχή τους σε τέτοιου είδους προγράμματα και επικοινωνιακές κινήσεις απενοχοποιούν το σύστημα και δίνουν άλλοθι σε όσους ευθύνονται για το πρόβλημα της πείνας και της καταστροφής του πλανήτη. Βοηθούν επί της ουσίας στη συνέχιση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, ωραιοποιώντας αυτούς που ευθύνονται για το πρόβλημα, το οποίο υποτίθεται πως αγωνίζονται να εξαλείψουν. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να διασαφηνιστεί κάτι.

Στο παρελθόν έχουμε αναφερθεί με θετικό τρόπο σε ενέργειες ποδοσφαιριστών ή άλλων αθλητών που χρησιμοποίησαν την αναγνωρισιμότητά τους για να προβάλουν τις θέσεις και τις απόψεις τους ή για να βοηθήσουν λαούς ή κοινωνικές ομάδες (ενδεικτικά αναφέρουμε τον Ρόμπερτ Φάουλερ για τον αγώνα των λιμενεργατών επί Θάτσερ ή τον Νταβίντ Βίγια για τη συμπράτασή του στους απεργούς ανθρακωρύχους). Η ίδια η ενέργεια που κάνει κάποιος ποδοσφαιριστής, όμως, το κοινωνικό της πρόσημο, δείχνει αμέσως πού υπάρχει αλήθεια και πού υπάρχει υποκρισία.

Φροντίζουν, άλλωστε, οι Ομοσπονδίες και οι κυβερνήσεις να δείξουν με ποιους είναι και με ποιους όχι. Όταν οι ενέργειες των αθλητών βγαίνουν έξω από το πλαίσιο που έχουν ορίσει το σύστημα και οι «θεσμοί» του, ξεσηκώνουν θύελλα αρνητικών δηλώσεων εναντίον τους και σε κάποιες περιπτώσεις (π.χ. Φάουλερ) τιμωρούνται παραδειγματικά. Όταν πρόκειται για επικοινωνιακές φιέστες, οι ενέργειες προβάλλονται από τα ΜΜΕ και οι αθλητές αποθεώνονται. Αν η ΟΥΕΦΑ και η ΦΙΦΑ εφάρμοζαν τον κανονισμό τους, που απαγορεύει στους ποδοσφαιριστές να προβάλλουν κοινωνικά και πολιτικά αιτήματα κατά τη διάρκεια των αγώνων, θα έπρεπε να τιμωρήσουν τον Ιμπραχίμοβιτς. Αντί γι' αυτό, τον αποθεώνουν. Κι αυτό δείχνει τη διαφορά ανάμεσα στις πράξεις αντίστασης και στις πράξεις διαφήμισης.

Κος Πάπιας

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΛΙΝΤ ΙΣΤΓΟΥΝΤ Ελεύθερος σκοπευτής

Ο Κρις Κάιλ υπήρξε ένας από τους «θρυλικούς» ελεύθερους σκοπευτές του αμερικανικού στρατού, φόβος και τρόμος για τους εχθρούς, ασπίδα προστασίας για τους αμερικανούς στρατιώτες. Βασισμένος στην ομώνυμη αυτοβιογραφία του, ο Κλιντ Ιστούντ σκηνοθετεί (αναλαμβάνοντας, μαζί με τον Μπράντλεϊ Κούπερ, που υποδύεται τον πρωταγωνιστή, και την παραγωγή της ταινίας) τη ζωή του, με έμφαση κυρίως στην αφοσίωσή του στο καθήκον και τη δυσκολία του να επιστρέψει στην οικογενειακή ζωή μετά από περίοδο πολέμου.

Εχουμε δει πολλές ταινίες με θέμα τους μισθοφόρους του αμερικανικού στρατού. Αυτή ίσως και να είναι η πιο συντηρητική από όλες. Σε όλες αναφέρεται πάντα η δυσκολία των ανθρώπων αυτών όταν επιστρέφουν από τον πόλεμο και καθεμιά δίνει και μια σχετική απάντηση. Η ταινία του Ιστούντ, όμως, που στηρίζεται στην προσωπική ιστορία ενός, μας δίνει μια «νέα» εκδοχή. Δεν είναι προφανώς η πεποίθηση του άδικου πολέμου. Δεν είναι ούτε οι σκληρές κι απάνθρωπες συνθήκες στο πεδίο της μάχης. Δεν είναι οι 160 (επίσημως βεβαιωμένος αριθμός) ανθρωπίνες ζωές που «έπρεπε» να πάρει. Δεν είναι τα διαμελισμένα μέλη στον αέρα από τις εκρήξεις. Είναι η αφοσίωση και η αίσθηση του καθήκοντος. Ο πρωταγωνιστής, αφού επιστρέφει, αισθάνεται πάντα ότι είναι αναγκάσιος στο πεδίο της μάχης και ότι θα έπρεπε να σώζει κόσμο, αντί να παίζει με τα παιδιά του. Ούτε μία φορά δεν αναρωτιέται γιατί είναι εκεί που είναι. Λυπάται, βέβαια, όταν πρόκειται να σκοτώσει μικρά παιδιά, αλλά πρέπει να κάνει τη δουλειά του, γιατί από μικρός έμαθε να είναι «προστάτης».

Η μόνη ρωγμή ίσως φαίνεται υπαινικτικά, μέσω της μυστηριώδους σε μερικά σημεία ερμηνείας του Κούπερ, που υπογραμμίζει την αδυναμία του ανθρώπου αυτού να επιστρέψει ουσιαστικά στην καθημερινή του ζωή, αλλά η ταινία δεν αφήνει περιθώρια αμφισβήτησης του εθνικού ήρωα. Και η χυδαία πλευρά της ταινίας είναι ακριβώς αυτή: η προφανής δυσκολία προσαρμογής, με διάφορα ψυχολογικά τραύματα στις περισσότερες περιπτώσεις, εδώ αναγιγνώσκεται ως αφοσίωση. Πλήρης ηρωοποίηση, που είναι κατανοητή πιθανώς σε μια αυτοβιογραφία, στην οποία προσπαθεί κανείς να δώσει απαντήσεις και στον ίδιο του τον εαυτό, αλλά όχι και από τους συντελεστές της ταινίας, οι οποίοι παρεμπιπτόντως μουρλάθηκαν στο χρήμα, καθώς η ταινία στην Αμερική έχει κάνει πάταγο.

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 4η Εβδομάδα Αφρικανικού Κινηματογράφου

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδος, οι Πρεσβείες των αφρικανικών χωρών και τα Επίτιμα Προξενία που είναι διαπιστευμένα στην Ελληνική Δημοκρατία διοργανώνουν την 4η Εβδομάδα Αφρικανικού Κινηματογράφου από τις 19 έως τις 25 Φεβρουαρίου 2015.

Καθ' όλη τη διάρκεια του αφιερώματος θα προβληθούν συνολικά δεκαέξι ταινίες μεγάλου μήκους και δυο μικρού μήκους, κυρίως μυθοπλασίας αλλά και ντοκιμαντέρ, από οκτώ χώρες (Αίγυπτο, Τυνησία, Μαρόκο, Κένυα, Νιγηρία, Αγκόλα, Λ.Δ. Κονγκό, Ν. Αφρική). Προσκεκλημένοι του αφιερώματος είναι και κάποιοι από τους σκηνοθέτες, οι οποίοι θα παρουσιάσουν τις ταινίες τους. Η είσοδος σε όλες τις προβολές είναι δωρεάν. Αναλυτικά το πρόγραμμα προβολών και πληροφορίες για τις ταινίες υπάρχουν στην ιστοσελίδα της Ταινιοθήκης www.tainiothiki.gr.

Ελένη Π.

Η στήλη μπήκε για τα καλά στα χωράφια της κινηματογραφικής κριτικής. Μετά τη νέα ταινία του Κώστα Γκουσγκούνη «Με ΣΥΡΙΖΑ στον σφύριζα», θεωρούμε απαραίτητο να βάλουμε ένα φρένο στη φρενίτιδα για την ταινία «50 αποχρώσεις του γκρι». Όπως πληροφορηθήκαμε, πρόκειται για soft porno και επειδή έχουμε μια «αλλεργία» για τα soft, τα δήθεν και τα «γιαλαντζι» (εξαιρούνται τα ντολμαδάκια γιαλαντζι), δε θα τη δούμε, αλλά θα προτιμήσουμε να ασχοληθούμε με οργάνωση μαζώξεων που σχετίζονται με τις 50 αποχρώσεις του γκριλ. Παρεμπιπτόντως, τα μπιφτέκια την Τσιγκοπέμπτη ήταν όλα τα λεφτά...

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ουαί, τοις ηττημένοις

Οι γίγαντες της αλλαγής μας βγήκανε... φασόλια

Προσοχή: συνυπευθυνότης

Διαπραγμάτευση χωρίς... μαϊντανούς γίνεται;

ΜΑΤ και Σκουριές

Η ελπίδα έρχεται απ' τα γιοφύρια

Καλά, ο Μάνος με τον οποίο συμφωνεί ο Μπαρουφάκης για την κατάργηση της χρηματοδότησης των ΟΤΑ, δεν είναι φιλελής;

Ισοαδυναμίες

➤ Να προσπαθεί, λοιπόν, να μας πείσει η ΑΥΓΗ (avgι.gr, 15-2-15) ότι «η διαπραγμάτευση δεν έχει τελειώσει»...

➤ Να και τα «θα»: «Σε 6 μήνες η Ελλάδα θα είναι άλλη χώρα»...

➤ «Ετοιμοπόλεμη η ελληνική κυβέρνηση» - σιγά τα... φυσεκλίκια.

➤ Λαφαζάνης: «Δεν δεχόμαστε το αμαρτωλό μνημόνιο» - και μετά... ιστορία μου, αμαρτία μου, που 'λεγε κι η Ρίτα...

➤ «Η κυβέρνηση να ολοκληρώσει την απαραίτητη στροφή στον ρεαλισμό» σημειώνει ο Νότης Παπαδόπουλος στο ΒΗΜΑ («Ζητείται έντιμος συμβιβασμός», tovima.gr, 15-2-15). Το άρθρο τελειώνει με την λέξη «Αλλιώς»...

➤ «Υπέρ μιας λύσης όπου κερδίζουν οι πάντες» - Τσίπρας, στο «Stern» (γελάκια και καγχασμοί ηκούσθησαν).

➤ Μάθαμε, λοιπόν, (Η ΕΠΟΧΗ, 12-2-15, online) ότι και στην Κύπρο υπήρξε «αριστερή προεδρία» (Χριστόφιας). Φοριέται το «μοντελάκι της αριστεράς»...

➤ Η ως άνω εφημερίδα διακρίνει και την... πρωτοπορία: «Πίσω από την Ελλάδα η Ευρώπη των λαών» (πρωτοσέλιδο). ΔΕΝ είναι έτσι επειδή έτσι νομίζετε.

➤ Στις Σκουριές τα ΜΑΤ -ως συνήθως- επιτελούν το καθήκον (εφ' ω είναι ταγμένα-τάγματα...).

➤ Το νούμερο, λέει, 1178 θα πωλείται στα περίπτερα έως τις 10 Μαρτίου. (Μάλισα).

➤ «Συνομιλίες για τα πυρηνικά: περισσότερα χαμόγελα, λιγότερες φωνές» - Μοχάμαντ Τζανάντ Ζαρίφ, υπουργός Εξωτερικών του Ιράν. Πυρηνική ισορροπία με χαρούλες...

➤ «Από τις χειρότερες γραμμές αυτές του Λονδίνου» (Financial Times online).

➤ Όλοι (;) οι ανά τον κόσμο Εβραίοι καλοδεχούμενοι στο

Ισραήλ - κατά Νετανιάχου. Δηλαδή; (Mass migration is a joke...).

➤ Τα τατού του κ. Ζλάταν Ιμπραϊμοβιτς.

➤ 100 χρονώ ο κροκόντειλας και πέθανε απ' το πολύ φαί (Μπαγκλαντές). Αχόρταγος σαν... καπιταλιστής.

➤ Αι Απόκριαι παρήλθον - βγάλτε τις μάσκες κ.κ. υπουργοί...

➤ Αναπαράσταση της αυτοκτονίας του ηθοποιού Ρ. Γουίλιαμς: εμπόρευμα, ή, τουλάχιστον, εμπορεύσιμο: business as usual.

➤ Εκλογές στη Βρετανία (oh! Such a bore).

➤ «Hopes of Greek debt deal rapidly fade before crunch talks» - χαρακτηριστικός ο τίτλος από την βρετανική «Telegraph» (online, 16-2-15, 3:00 p.m., GMT).

➤ Τι Greek Grexit αφού η χώρα είναι ως τα μπουνιά «inside» στην ΕΕ;

➤ Αλλά και στο NATO.

➤ Η αστική προπαγάνδα προ-

σπαθεί να υψώσει το αίσθημα της πάλαι ποτέ «εθνικής υπερηφάνειας»...

➤ Μέχρι στιγμής υπάρχει αντίθεση μεταξύ ψηφισάντων και κινουμένων εις τους δρόμους, συν-διαμαρτυρομένων μετά της... κυβερνήσεως.

➤ Λύση ακόμα και στο «και πέντε» - Γ. Βαρουφάκης. Σύγκρουση, ρήξη ή... παρακάλια;

➤ Η ουσία είναι μία - μπακλαβάς γωνία.

➤ Κωλοτούμπες και βρούβες.

➤ All in good time: χαίρε, βάθος (απύθμενο).

➤ Μη «μαξιμαλιστική» η συγκυβερνητική στάση στην ΕΕ.

➤ Να μην παρεξηγηθούν οι συγκυβερνητικοί, δηλαδή...

➤ Handelsblatt: από τον παπατζή, στον Αντρίκο ντελ Πάσο, και στον Αλέξης που κρύβεται πίσω από τις λέξεις.

➤ Και στην αυλίτσα της ΝουΔου, σφάχνονται δίχως αίμα.

➤ Οι παρομοιώσεις συριζαίων με τον Νίκο Ζαχαριάδη θυμίζουν έντονα το μπέρδεμα του

ονόματός του (B.I.). Λένιν με τον Lenny Kravitz (αφού στην αρχή βγήκαν με το... ζωνάρι απλωμένο, οι συριζαίοι σιγά-σιγά μαζεύουν την... γλώσσα και το ύφος).

➤ Πάντως διθύραμβοι (win-win...) δεν ακούγονται.

➤ «Ανυποχώρητος λαός και νεολαία στέκονται απέναντι στην προκλητική στάση της ΕΕ και του Γιούρογκρουπ» (ΠΡΙΝ, 15-2-15). Όταν βρίσκεσαι σε μια συγκέντρωση (άλλων κομμάτων), με δικαιολογία το «δικό σου πλαίσιο», αν δεν είσαι καταγέλαστος, τι είσαι;

➤ Καλά, η «Liberation» δεν ήταν αυτή που έσταζε μέλι για τον Σύριζα; Τι έγινε, ρε παιδιά, τα «γύρισε»;

➤ Οχι ρήξη, όχι ρήξη, ΑΝΕΛξι μας... πρήξει.

➤ ΣΥΡΙΖ(ΑΝ)ΕΛ

➤ Προεκλογικά, ο Πάκης (σε συνέντευξή του στο κανάλι SBC) είχε δηλώσει ότι «δεν φοβάται τον Τσίπρα» (και είχε την αίσθηση ότι και με κυβέρνηση Σύριζα η Ελλάδα θα παραμείνει στην Ευρωζώνη).

➤ Οι τωρινές γέφυρες μας θύμισαν τον μεγάλο γεφυροποιό Ευάγγελο Αβέρωφ-Τοσίτσα...

➤ Οικουμενική συναίνεση.

➤ ΚΑΙ ο «ευρωσκεπτικιστής» Φάρατζ ναι στον Βαρουφάκη;

➤ Πολύ κλου-κλου κι αυγό τίποτα.

➤ Εν τω μεταξύ στην Ιρλανδία, το νερό-νεράκι.

➤ Αμυδαλέζα: δεν περιμένει τις διακηρύξεις...

➤ Καλά, οι κουβέντες για το στυλ το ενδυματολογικό του κ. Γ. Βαρουφάκη καταλαβαίνουμε γιατί έγιναν, το «κουστουμάκι» όμως που είναι ΗΔΗ ραμμένο δεν είναι, άραγε, γνωστό ποιος θα το πληρώσει; Βασίλης

Γερμανικές επανορθώσεις μόνο για εσωτερική κατανάλωση

«Γνωρίζω τη θέση της γερμανικής κυβέρνησης, αλλά έχω τις αποφάσεις του ελληνικού κοινοβουλίου, είμαι ένα είδος ταχυδρόμου!» Μ' αυτή την εξευτελιστική για τον ίδιο και την κυβέρνηση που εκπροσωπεί αποστροφή, ο υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς έκλεισε ενώπιον του γερμανού ΥΠΕΞ Φρανκ-Βάλτερ Στάινμαγιερ, τον οποίο επισκέφτηκε στο Βερολίνο, το ζήτημα των γερμανικών επανορθώσεων και του κατοχικού δανείου. Η κυβέρνηση δεν διατυπώνει κάποιο αίτημα, εγώ απλώς μεταφέρω θέσεις της Βουλής, για να μην τις στείλει με κούριερ. Αυτό ήταν το νόημα της δήλωσης Κοτζιά.

«Από νομικής άποψης δεν αλλάζει η θέση μας. Πιστεύουμε σταθερά ότι όλα τα ζητήματα επανορθώσεων, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαστικών δανείων, έχουν διακανονιστεί στο σύνολό τους», είπε ο Στάινμαγιερ, τονίζοντας ιδιαίτερα το «από νομικής άποψης», για να πει και σε όσους δεν το πρόσεξαν, πως η ελληνική κυβέρνηση δεν έθεσε κάποιο θέμα (άρα δεν υφίσταται θέμα σε πολιτικό επίπεδο).

Παρά ταύτα, ο Τσίπρας είχε κάνει τη σχετική δημαγωγία κατά την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων στη Βουλή. Οι Γερμανοί, όμως, δεν κλονίστηκαν. Δεν ανησύχησαν καν. «Μέχρι τώρα έχουμε δηλώσεις προς τον ελληνικό λαό. Άλλο οι δηλώσεις και άλλο κινήσεις σε διεθνές επίπεδο», δήλωσε ο αναπληρωτής κυβερνητικός εκπρόσωπος Γκέοργκ Στράιτερ. Δυο μέρες μετά, τον επιβεβαίωσε ο... ταχυδρόμος Κοτζιάς.

Ο Γκάμπριελ αναφέρθηκε και άλλη φορά στο ζήτημα, επιμένοντας στο νομικό σκέλος. Οι αξιώσεις της Ελλάδας για πολεμικές επανορθώσεις είναι αβάσιμες, είπε. Το ζήτημα των επανορθώσεων έκλεισε με τη συνθήκη για την Ένωση της Γερμανίας «και οι πιθανότητες επιτυχίας είναι μηδενικές».

Το ζήτημα, βέβαια, είναι πρωτίστως πολιτικό και δευτερευόντως νομικό. Όταν οι γερμανοί ιμπεριαλιστές κρατάνε από το λαιμό τις ελληνικές κυβερνήσεις, όποια νομική κίνηση και να γίνει οι κυβερνήσεις θα την ακυρώνουν, όπως συνέβη και στο παρελθόν. Επομένως, το δίκαιο αυτό αίτημα θα παραμείνει σε ένα ηθικολογικό επίπεδο, για εσωτερική και μόνο κατανάλωση στην Ελλάδα.

Από το «δεν πληρώνω» στο «πληρώστε σε 100 δόσεις»

Ρετουσάρισμα του προηγούμενου νόμου αποτελεί το πρώτο νομοσχέδιο που ανακοίνωσε η νέα συγκυβέρνηση, αυτό για την εξόφληση των οφειλών προς το Δημόσιο σε 100 δόσεις. Το νέο πλαίσιο είναι λίγο πιο χαλαρό, αλλά επί της αρχής πρόκειται για την ίδια ακριβώς ρύθμιση, με την ίδια φιλοσοφία και τις ίδιες παραμέτρους. Κατέστη δε αναγκαία διότι η προηγούμενη ρύθμιση δεν «περπάτησε» όσο περίμεναν οι δημιουργοί της. Ασε που το τελευταίο δόμηνο ήταν πολλοί αυτοί που δεν πλήρωναν, περιμένοντας τη νέα ρύθμιση. Υπήρχε, λοιπόν, επιτακτική ανάγκη να βελτιωθεί η αρχική ρύθμιση της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, μπας και μαζευτούν κάποια λεφτά στα χειμαζόμενα κρατικά ταμεία, που παρουσιάζουν «τρύπα» 1 δισ. ευρώ στα έσοδα κάθε μήνα. Όσο για το στόχο να μαζευτούν 2 δισ. ευρώ σε ετήσια βάση, αυτός είναι «υπεραισιόδοξος», όπως συμβαίνει πάντοτε με τέτοιους στόχους που θέτουν οι κυβερνήσεις. Στο τέλος θα γίνει ο απολογισμός.

Μπορεί ο Τσίπρας να προσπάθησε να παρουσιάσει την εν λόγω ρύθμιση ως... επανάσταση, η φιλοσοφία της όμως λέει το αντίθετο. Φόρτωσαν τον κόσμο με χαράτσια και τώρα του λένε «σου κάνουμε ευκολίες για να μας τα πληρώσεις». Εκτός από εκείνους που δεν είχαν να πληρώσουν τα χαράτσια, υπάρχουν και αρκετοί που δεν τα πλήρωσαν για πολιτικούς λόγους. Όλοι θυμόμαστε τι έλεγε τότε ο ΣΥΡΙΖΑ: μην πληρώνετε και όταν θα έρθει η κυβέρνηση της Αριστεράς θα διαγράψει όλα αυτά τα χαράτσια. Πώς να αισθάνονται, άραγε, τώρα όλοι αυτοί που πίστεψαν τα παραμύθια του ΣΥΡΙΖΑ και τώρα καλούνται να πληρώσουν μαζεμένα και τον ΕΝΦΙΑ και το προηγούμενο χαράτσι της ΔΕΗ;

Συνταγματική δικτατορία

Εδώ κυβερνούσαν με Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, στη Γαλλία αποφάσισαν να κυβερνήσουν με το άρθρο 49-3 του Συντάγματος, που επιτρέπει στην κυβέρνηση να περάσει ένα νόμο από το υπουργικό συμβούλιο, παρακάμπτοντας τη Βουλή. Το έκανε η κυβέρνηση Βαλς με τον περιβόητο «νόμο Μακρόν», που επιφέρει μια σειρά αντεργατικές και αντιλαϊκές ανατροπές και έχει ξεσηκώσει θύελλα διαμαρτυριών και στο εσωτερικό του κυβερνώντος Σοσιαλιστικού Κόμματος. Μετά και την αρνητική τοποθέτηση της πρώην γραμματέα του κόμματος Μαρτίν Ομπρί και ιδίως μετά το γιουχάισμα που εισέπραξε ο Μακρόν μέσα στη Βουλή, ο ίδιος ο Βαλς ανακοίνωσε ότι δε θα ρισκάρει ψηφοφορία, αλλά θα περάσει το νόμο με τη διαδικασία του άρθρου 49-3.

Ριζάρδος ο Γερμανόφροδος

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Να καταργηθούν όλες οι ατομικές συμβάσεις εργασίας

Δείξαμε την προηγούμενη εβδομάδα ότι ακόμη και μετά την αντεργατική ή Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου (δημοσιεύτηκε στις 28.2.2012 στο ΦΕΚ 38) εξακολουθούν να ισχύουν (παραμένουν παγωμένα, όμως) ο βασικός μισθός καθώς και τα επιδόματα ωρίμανσης, τέκνων, σπουδών και επικινδύνου εργασίας των Κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και όλων των άλλων Συμβάσεων πλην της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Εξακολουθούν να ισχύουν εκτός από τις περιπτώσεις που οι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές των Ομοσπονδιών δέχτηκαν και υπέγραψαν με τους καπιταλιστές νέες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας που προβλέπουν μειώσεις μισθών και μεροκάματων.

Όπως δείξαμε, οι καπιταλιστές σαν κοράκια κατασπάραξαν το μισθό και το μεροκάματο του 92,5% της εργατικής τάξης και των υπόλοιπων μισθωτών εργαζόμενων. Ενώ μόνο το 7,5% των εργαζόμενων πρέπει να αμείβεται με το κατώτατο μεροκάματο και μισθό της ΕΓΣΣΕ, οι καπιταλιστές υποβίβασαν παράνομα το σύνολο των εργατών και εργαζόμενων σ' αυτή την κατηγορία. Αντίθετα, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ασφαλίζει, ως επί το πλείστον, τους εργαζόμενους με βάση τις ισχύουσες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και όχι με βάση τις ατομικές συμβάσεις εργασίας. Φυσικά, υπάρχουν και περιπτώσεις που εργαζόμενοι ασφαλίζονται με βάση τις ατομικές συμβάσεις κι αυτό δεν πρέπει να συνεχιστεί άλλο. Επισημαίνουμε ότι ως αποτέλεσμα της απόλυτης ασοδοσίας των καπιταλιστών, έχει αντιστραφεί η σχέση ανάμεσα στο καταβαλλόμενο μεροκάματο ή μισθό και τις ασφαλιστικές εισφορές. Πριν το 2009, το καταβαλλόμενο μεροκάματο ήταν υψηλότερο απ' αυτό των Κλαδικών Συμβάσεων, βάσει του οποίου ασφαλιζόνταν οι εργαζόμενοι στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Τώρα, το καταβαλλόμενο μεροκάματο είναι μικρότερο απ' αυτό που προβλέπεται από τις Κλαδικές Συμβάσεις.

Με τα άρθρα μας αυτά επιδιώκουμε, εκτός των άλλων, να ανοίξει το μέτωπο του αγώνα των εργατών για την κατάργηση των epαίσχυντων ατομικών συμβάσεων και την εφαρμογή των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας οποιουδήποτε τύπου (πέραν της ΕΓΣΣΕ).

Βρήκαν στηρίγματα

Οι καπιταλιστές πάτησαν, καταρχάς, στο φόβο και στην έλλειψη οργάνωσης των εργατών.

Δεύτερο, στον προδοτικό ρόλο των αστογραφειοκρατών της ΓΣΕΕ και των Ομοσπονδιών, που επέτρεψαν στους υπουργούς Εργασίας όλων των «μνημονιακών» κυβερνήσεων να ανάψουν το πράσινο φως στους καπιταλιστές για να επιτεθούν στους εργαζόμενους και να τους αναγκάσουν, με την απειλή της απόλυσης, να υπογράψουν ατομικές συμβάσεις εργασίας.

Τρίτο, στο ρόλο των «μνημονιακών» κυβερνήσεων που με εγκυκλίους στελεχών του υπουργείου Εργασίας επιτέθηκαν στους μισθούς των εργαζόμενων.

Τουλάχιστον τρεις φορές, στελέχη του υπουργείου Εργασίας εξέδωσαν εγκυκλίους με τις οποίες τσαλάκωσαν τις Κλαδικές Συμβάσεις Εργασίας και κατέβασαν τους μισθούς κοντά στα 586 ευρώ (μεικτά). Πρώτη έσυρε τον αντεργατικό χορό η γενική γραμματέας του υπουργείου Εργασίας Α. Στρατινάκη, με την κατάπτυστη εγκύκλιο 4601/304, που εξέδωσε στις 12.3.2012, δώδεκα μέρες μετά την έκδοση της όλης Πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου.

Σύμφωνα με το άρθρο 1β, οι νέοι κάτω των 25, ανεξάρτητα κλάδου και ειδικότητας, θα αμείβονται με το βασικό της ΕΓΣΣΕ (511 ευρώ). Για την κατάπτυστη αυτή διάταξη οι αστογραφειοκράτες της ΓΣΕΕ μίλησαν στις 16.7.2012. Αφησαν τους καπιταλιστές να τσαλακώσουν πρώτα τις Κλαδικές Συμβάσεις Εργασίας κατεβάζοντας τους βασικούς μισθούς στα επίπεδα των 511-586 ευρώ το μήνα. Οι καπιταλιστές, φυσικά, δεν περιορίστηκαν μόνο

στις αποδοχές των εργαζόμενων κάτω των 25 ετών. Εβαζαν το δίλημμα σε όλους τους εργαζόμενους: ή μόνο 586 βασικό (μεικτά) ή απολύστε. Εκμεταλλευόμενοι το φόβο της απόλυσης και το αίσθημα αδυναμίας που κατέλαβε την εργατική τάξη και με τη βοήθεια των γραφειοκρατών της ΓΣΕΕ και των Ομοσπονδιών και του υπουργείου Εργασίας, κατάφεραν να ξεπατώσουν τις κλαδικές συμβάσεις και να φέρουν τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων στα επίπεδα της ΕΓΣΣΕ.

Την 1η Ιούνη του 2012, η Διεύθυνση Αμοιβής Εργασίας του υπουργείου Εργασίας ξαναχτύπησε επαναβεβαιώνοντας την εγκύκλιο της γενικής Γραμματέα Α. Στρατινάκη, η οποία παραμένει ακόμη στο πόστο της και με τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Η νέα εγκύκλιος προκλήθηκε μετά από ερώτημα (στις 18 Απρίλη του 2012) της προέδρου της Ένωσης Εμποροϋπαλλήλων Θεσσαλονίκης Σ. Καλαντίδου προς το ΣΕΠΕ Θεσσαλονίκης. Η Καλαντίδου ρωτούσε αν οι νέοι κάτω των 25 ετών συνεχίζουν να ασφαλίζονται με τις Κλαδικές Συμβάσεις Εργασίας, το ΣΕΠΕ έστειλε το ερώτημα στη Διεύθυνση Αμοιβής Εργασίας του υπουργείου και αυτή απάντησε ότι ισχύει η εγκύκλιος Στρατινάκη, που άναψε το πράσινο φως στους καπιταλιστές να ξεπατώσουν τις Κλαδικές Συμβάσεις.

Στις 11 Ιούνη του 2013, πάλι η ίδια Διεύθυνση του υπουργείου Εργασίας, απαντώντας σε σχετικό ερώτημα, επαναβεβαίωσε την ισχύ της εγκυκλίου Στρατινάκη.

Τι πρέπει να γίνει;

Το εργατικό κίνημα, κόντρα στους αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΓΣΕΕ και των Κλαδικών Ομοσπονδιών, πρέπει να παλέψει, απαιτώντας άμεσα από τη συγκυβέρνηση:

Πρώτον, να καταργήσει την αντεργατική εγκύκλιο της γενικής γραμματέα του υπουργείου Εργασίας Α. Στρατινάκη (την οποία μόνο και μόνο γι' αυτή την εγκύκλιο πρέπει να στείλει στο σπίτι της), όπως και τις άλλες εγκυ-

κλίους που εξέδωσε η Διεύθυνση Αμοιβής του υπουργείου, με τις οποίες επικυρωνόταν η εγκύκλιος Στρατινάκη.

Δεύτερον, με νόμο να καταργήσει όλες τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, τις οποίες επέβαλαν οι καπιταλιστές στην εργατική τάξη με το πιστόλι στον κρόταφο καταργώντας τις Κλαδικές και τις υπόλοιπες Συμβάσεις Εργασίας. Αλλιώς, θα παραμένουν οι ατομικές συμβάσεις και έτσι θα διαιωνίζεται η κατακρεούργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.

Η σκέψη για προσφυγή των εργατών στα δικαστήρια πρέπει να αποκλειστεί, όχι μόνο γιατί η διαδικασία είναι πολύ χρονοβόρα, αλλά και γιατί το αποτέλεσμα αυτών των προσφυγών είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία απορριπτικό.

Ο υπουργός εργασίας Π. Σκουρλέτης, με τις θεωρίες του και τις φιλοεργοδοτικές δηλώσεις του ότι η άμεση εφαρμογή κατώτατου μεροκάματος στα 751 μεικτά θα δημιουργήσει προβλήματα στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, επισφράγισε εμμέσως πλην σαφώς την κατακρεούργηση των Κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, γιατί απλούστατα ο βασικός μισθός και το βασικό μεροκάματο αυτών των συμβάσεων ήταν μεγαλύτερα από τα αντίστοιχα της ΕΓΣΣΕ. Ας αφήσει κατά μέρος τις φιλοεργοδοτικές δηλώσεις του, ας απολύσει άμεσα την Α. Στρατινάκη, ας καταργήσει όλες τις αντεργατικές εγκυκλίους που πετσόκοψαν τις Κλαδικές Συμβάσεις και τέλος τις ατομικές συμβάσεις εργασίας.

Να κάνει άμεσα ο ίδιος αυτό που ζήτησε από τους καπιταλιστές της Nestle, στο πλαίσιο τριμερούς συνάντησης που πραγματοποιήθηκε στο υπουργείο Εργασίας, όταν «ζήτησε από τους εκπροσώπους της εταιρίας την άρση της απόφασης για μισθολογικές μειώσεις μέσω ατομικών συμβάσεων». Αυτό για το οποίο ο Π. Σκουρλέτης εκλιπάρησε τους καπιταλιστές της Nestle να το κάνει άμεσα με νομοθετική παρέμβαση.

βαθύ κόκκινο

Ιμπεριαλιστικά καθάρματα

Αρκεί και μόνο η δήλωση Σόιμπλε σε γερμανικό ραδιοφωνικό σταθμό ότι λυπάται τους Έλληνες, για να του προσδώσει το χαρακτηρισμό ιμπεριαλιστικό κάθαρμα. Ήταν η δήλωση που ξεπέρασε σε προκλητικότητα και επιθετικότητα όλες τις προηγούμενες. Και δεν είναι τυχαίο ότι έγινε σε γερμανικό Μέσο, σε ώρα μεγάλης ακροαματικότητας.

Ο Σόιμπλε εμφανίστηκε ενώπιον του γερμανικού προλεταριάτου ως ο σιδερένιος ηγέτης που θα τσακίσει τους τεμπέληδες του Νότου, για να μην τρώνε σαν παράσιτα το φαί από το πιάτο της γερμανικής οικογένειας. Ενας ιμπεριαλιστής ηγέτης αποτάνθηκε σ' ένα λαό ποτισμένο με το ιμπεριαλιστικό δηλητήριο.

Είχε ένα παραπάνω λόγο να το κάνει αυτό, καθώς την προηγούμενη μέρα στο Αμβούργο, παραδοσιακό προπύργιο των Σοσιαλδημοκρατών (παίρνουν σχεδόν τις μισές ψήφους), οι Χριστιανοδημοκράτες είδαν την «Εναλλακτική για τη Γερμανία», πολιτική δύναμη που τους απειλεί από τα δεξιά, να υπερπηδά το φράγμα του 5% και να μπαίνει στην τοπική Βουλή. Περισσότερος ρατσισμός, περισσότερη ιμπεριαλιστική λογική, πλασάρισμα του «Deutschland uber alles» σε σύγχρονη μορφή, είναι η «επικοινωνιακή» δοσολογία με την οποία η γερμανική χριστιανοδημοκρατία προσπαθεί να κρατήσει την πολιτική ηγεμονία της και να εξασφαλίσει τέταρτη συνεχή θητεία στο τιμόνι του γερμανικού ιμπεριαλισμού.

Ποιους έχει, όμως, «απέναντί» του ο Σόιμπλε, το ιμπεριαλιστικό κάθαρμα;

Καταρχάς, τους κλασικούς δωσίλογους, γνήσιους απόγονους των κατοχικών δωσίλογων. «Έχει δικίο σε πολλά πράγματα από αυτά που είπε ο Σόιμπλε. Είπε ότι οι Έλληνες θέλουν να τους δίνουμε τα λεφτά μας και να μας βρίζουν και από πάνω. Σε αυτό έχει δικίο. Δεν μπορεί να ζητάς από τον άλλον τα λεφτά του και την άλλη μέρα να κάνεις διαδήλωση και να λες τη Μέρκελ ναζί». Ο γνωστός τηλεπλασιέ Μπουμπούκος σε ραδιοφωνική του εμφάνιση. Κάτι ανάλογο είπε και ο Πάγκαλος.

Υπάρχουν όμως και οι «ανυποχώρητοι διαπραγματευτές». Δε θ' αναφερθούμε στο εμετικό γλείψιμο που κάνει στους Μέρκελ και Σόιμπλε ο Μπαρουφάκης, σε κάθε συνέντευξη που δίνει σε γερμανικό Μέσο. Ούτε θα σταθούμε στο mea culpa που εκφώνησε ο ίδιος ο Τσίπρας ενώπιον της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, αποδοκιμάζοντας την «Αυγή» για ένα σκίτσο που έδειχνε τον Σόιμπλε με στολή ναζί (το «Je suis Charlie» ισχύει μόνο για τα σκίτσα που προσβάλλουν τους μουσουλμάνους, όχι γι' αυτά που -χωρίς και τόση υπερβολή- δείχνουν τον Σόιμπλε ως ιμπεριαλιστή). Θα σταθούμε στην ουσία της διαπραγματεύσεως. Γιατί είναι αυτή η ουσία που επιτρέπει στον Σόιμπλε να σκληραίνει και ως προς το ύφος των ιμπεριαλιστικών του δηλώσεων.

Μέσα σε λιγότερο από τρεις εβδομάδες, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, με συνεχείς κυβιστήσεις, έχει εγκαταλείψει τους ακρογωνιαίους λίθους της πολιτικής που ο ΣΥΡΙΖΑ διακήρυσσε προεκλογικά. Τα γράψαμε αναλυτικά την προηγούμενη εβδομάδα, συνεχίζουμε σ' αυτό το φύλλο, σίγουρα θα έχουμε να πούμε πολλά και στα επόμενα. Εχουμε μια κυβέρνηση που κοροϊδεύει αισχρά τον ελληνικό λαό, ενώ στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια έχει συμφωνήσει τα πάντα και τσακώνεται για κάποιες λεξούλες που θα της επιτρέψουν, για ένα διάστημα ακόμη, να κοροϊδεύει τον ελληνικό λαό.

Τα ιμπεριαλιστικά καθάρματα τύπου Σόιμπλε τα ζουν αυτά από πρώτο χέρι, έχουν καταλάβει ότι απέναντί τους έχουν τους περιδεείς εκπροσώπους μιας ψωραλέας αστικής τάξης, της οποίας το σύστημα περνάει βαθιά κρίση, και δεν περιορίζονται μόνο στις επί της ουσίας υπαγορεύσεις. Σκληραίνουν και στο ύφος, εμφανίζονται με μεγαλύτερη ιταμότητα, ενισχύοντας το προφίλ τους ως ιμπεριαλιστών ηγετών. Κοντολογίς, βρίσκουν και τα κάνουν.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση